

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/1035, 8. juuni 2016, mis käsitleb kaitset kahjustava hinnakujunduse eest laevaehituses 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/1036, 8. juuni 2016, kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed 21
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2016/1037, 8. juuni 2016, kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed 55

I

(Seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1035,

8. juuni 2016,

mis käsitleb kaitset kahjustava hinnakujunduse eest laevaehituses

(kodifitseeritud tekst)

EUROOPA LIIDU PARLAMENT JA EUROOPA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades, et:

- (1) Nõukogu määrust (EÜ) nr 385/96 ⁽²⁾ on oluliselt muudetud ⁽³⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks nimetatud määrus kodifitseerida.
- (2) Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni egiidi all toimunud mitmepoolsete läbirääkimiste tulemusena sõlmiti 21. detsembril 1994. aastal kokkulepe tavapärastest konkurentsitingimustest kinnipidamise kohta kaubanduslikus laevaehitus- ja laevaremonditööstuses („laevaehitusleping“).
- (3) Laevaehituslepingu raames on tõdetud, et laevaostutehingute eripära tõttu on ebaotstarbekas rakendada tasakaalustavaid ja dumpinguvastaseid tollimakse, nagu on ette nähtud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubandus-kokkulepe VI artikli, subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu ning Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingule lisatud 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingu („1994. aasta dumpinguvastane leping“) kohaselt. Vajaduse tõttu tõhusate kaitsemeetmete järele laevade kahjuliku, normaalväärtusest madalama hinnaga müügi vastu on laevaehituses vastu võetud kahjustava hinnakujunduse koodeks, mis koos selle juurde kuuluvate põhiseisukohtadega esitatakse laevaehituslepingu III lisas („IPI-koodeks“).
- (4) IPI-koodeksi tekst põhineb peamiselt 1994. aasta dumpinguvastasel lepingul ning erineb kõnealusest lepingust ainult niivõrd, kui see on õigustatud laevaostutehingute eripära tõttu. Seetõttu tuleks IPI-koodeksi sätteid kajastada liidu õigusaktides nii palju kui see on võimalik Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 ⁽⁴⁾ alusel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 7. juuli 2015. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 15. jaanuari 2016. aasta otsus.
⁽²⁾ Nõukogu 29. jaanuari 1996. aasta määrus (EÜ) nr 385/96 kaitse kohta kahjustava hinnakujunduse eest laevaehituses (EÜT L 56, 6.3.1996, lk 21).

⁽³⁾ Vt I lisa.

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 21).

- (5) Laevaehitusleping ja sellest tulenevad õigusnormid on olulised liidu õiguse seisukohalt.
- (6) Säilitamiseks õiguste ja kohustuste tasakaalu, mida laevaehituslepinguga on saavutatud, peaks liit võtma meetmed iga kahjustavalt hinnatud laeva puhul, mille müük alla normaalväärtuse tekitab kahju liidu tootmisharule.
- (7) Laevaehituslepingu lepinguosaliste laevaehitajate puhul võib liit laeva müüki uurida ainult juhul, kui laeva ostja on liidu ostja ning kui laev ei ole sõjalaev.
- (8) Soovitav on kehtestada selged ja üksikasjalikud reeglid normaalväärtuse arvutamiseks. Eelkõige peaks selline väärtus võimaluse korral põhinema samalaadse laeva tüüpilisel müügitehingul ekspordiriigi tavapärasel kaubandustegevuses. Otstarbekas on määratleda, millistel asjaoludel saab omamaise müügi lugeda kahjumiga sooritatuks ja arvestamata jätta ning müügi aluseks võtta samalaadse laeva müügi kolmandasse riiki või arvestusliku normaalväärtuse. Ühtlasi on soovitatav ette näha kulude nõuetekohane jaotus, seda isegi käivitamisjärgus. Normaalväärtuse arvutamiseks on vaja esitada ka meetodid, mille abil määrata kindlaks müügi kogused, üld- ja halduskulud ning kasumimarginaal, mis peaks kõnealuses väärtuses sisalduma.
- (9) Selleks et korrektselt kohaldada kahjustava hinnakujunduse vastast võitlust käsitlevat õigusakti, peaks komisjon võtma kõik vajalikud meetmed, et kindlaks teha kolmandate riikide suurte kontsernide ja valdusühingute kulukannete seaduslikkus, kui on tarvis hinnata omahinna struktuuri.
- (10) Normaalväärtuse määramiseks muude kui turumajanduslike riikide puhul oleks mõistlik kindlaks määrata reeglid, mille alusel valitakse turumajanduslike maade hulgast selleks sobiv asjakohane kolmas riik, ning juhul, kui sobivat kolmandat riiki ei ole võimalik leida, siis ette näha normaalväärtuse määramine mõnel muul põhjendatud alusel.
- (11) Otstarbekas on määratleda ekspordihind ning loetleda, millised kohandused tuleks teha juhtudel, kui kõnealune hind on vaja rekonstrueerida esimese avatud turu hinna alusel.
- (12) Õiglase võrdluse tagamiseks ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel on soovitatav loetleda tegurid, k.a leppetrahvid, mis võivad mõjutada hindu ja hindade võrreldavust.
- (13) On soovitatav sätestada selged ja üksikasjalikud suunised seoses teguritega, millega on vaja arvestada kahjustava hinnakujundusega müügi tekitatud olulise kahju või sellise kahju tekkimise ohu kindlakstegemisel. Näidates, et liidu tootmisharule tekitatud kahju tuleneb asjaomase müügihinna suurusel, tuleks arvestada muude tegurite mõju ning eelkõige liidus valitsevaid turutingimusi.
- (14) On soovitatav määratleda mõiste „liidu tootmisharu“ viitega samalaadse laeva ehitamise suutlikkusele ning ette näha, et eksporditajatega seotud isikud võidakse tootmisharust välja arvata, ning määratleda mõiste „seotud“.
- (15) Vaja on sätestada kahjustavat hinnakujundust käsitleva kaebuse esitamise materiaali- ja menetlusõiguslikud tingimused, kaasa arvatud millises ulatuses peaks liidu tootmisharu seda toetama, ning andmed, mida selline kaebus peaks sisaldama laeva ostja, kahjustava hinnakujunduse, kahju ja põhjuslike seoste kohta. Samuti on otstarbekas kindlaks määrata ka kaebuste tagasilükkamise ja menetluse algatamise kord.
- (16) Kui kahjustava hinnakujundusega laeva ostja registrijärgne asukoht on laevaehituslepingu teise lepinguosalise territooriumil, võib kaebuses sisalduda ka taotlus uurimise algatamise kohta kõnealuse lepinguosalise ametiasutuste poolt. Nõudmise korral tuleks selline taotlus saata lepinguosaliste ametiasutustele.
- (17) Uurimise võib vajaduse korral algatada ka lepinguosalise ametiasutuse kirjaliku kaebuse alusel käesolevas määruses ja laevaehituslepingus ettenähtud tingimuste kohaselt.

- (18) On vaja täpsustada, kuidas huvitatud isikutele teatada, millist teavet ametiasutus nõuab. Huvitatud isikutele peaks andma piisava võimaluse esitada kõik asjakohased tõendid ja kaitsta oma huve. Samuti on soovitatav sätestada selgelt materiaali- ja menetlusõiguslikud normid, mida tuleb järgida uurimise käigus, eelkõige normid, mille kohaselt huvitatud isikud peavad andma endast teada, esitama oma seisukohad ja esitama teabe kindlaksmääratud tähtjaks, selleks et neid seisukohti ja seda teavet arvesse võetaks. Samuti on kohane ette näha tingimused, mille alusel huvitatud isik võib omada juurdepääsu teiste huvitatud isikute esitatud teabele ja selle kohta arvamused esitada. Samuti peaksid liikmesriigid ja komisjon teabe kogumiseks koostööd tegema.
- (19) On vaja ette näha, et olenemata sellest, kas kahjustava hinnakujunduse maks on määratud või mitte, tuleks menetlus lõpetada hiljemalt üks aasta pärast menetluse algatamise kuupäeva või laeva tarnekuupäeva, olenevalt sellest, kumb aeg on varasem.
- (20) Uurimine või menetlus tuleks lõpetada, kui kahjustava hinnakujunduse marginaal on *de minimis*.
- (21) Uurimise võib lõpetada kahjustava hinnakujunduse maksu määramata, kui kahjustava hinnakujundusega laeva müük tunnistatakse lõplikult ja tingimusteta tühiseks või aktsepteeritakse muu võrdväärne õiguskaitsevahend. Siiski tuleks erilist tähelepanu pöörata vajadusele vältida käesolevas määruses seatud eesmärgi ohustamist.
- (22) Kui kõik käesolevas määruses ettenähtud tingimused on täidetud, siis tuleb laevaehitajale, kelle kahjustava hinnakujundusega laeva müük on tekitanud kahju liidu tootmisharule, otsusega määrata kahjustava hinnakujunduse maks, mis võrdub kahjustava hinnakujunduse marginaali suurusega. Tuleks ette näha nimetatud otsuse täpsed ja üksikasjalikud rakendused, kaasa arvatud kõik otsuse tegelikuks täitmiseks vajalikud meetmed ning eelkõige vastumeetmed juhuks, kui laevaehitaja ei tasu kahjustava hinnakujunduse maksu ettenähtud tähtaja jooksul.
- (23) Vaja on sätestada täpsed normid, et jätta nende laevaehitajate ehitatud laevad, kelle suhtes rakendatakse vastumeetmeid, ilma lastimis- ja lossimisõigusest liidu sadamates.
- (24) Kahjustava hinnakujunduse maksu tasumise kohustus lõpeb üksnes pärast maksu täielikku tasumist või siis, kui vastumeetmete kohaldamisaeg lõpeb.
- (25) Käesoleva määruse alusel võetud meetmed ei tohi olla vastuolus liidu huvidega.
- (26) Liit peaks käesoleva määruse kohaldamisel juhinduma vajadusest kiiresti ja tõhusalt tegutseda.
- (27) Otstarbekas on ette näha kahjustava hinnakujunduse ja kahju kohta esitatud andmete kontrollimiseks mõeldud kontrollkäigud, kusjuures kõnealused kontrollkäigud seatakse sõltuvusse saadud küsimustike nõuetekohasest täitmisest.
- (28) Vaja on ette näha, et juhul kui asjaosalised ei tee rahuldavat koostööd, võib järelduste tegemiseks kasutada muud teavet, ning et see teave võib olla asjaosalistele ebasoodsam kui koostöö korral.
- (29) Tuleks ette näha konfidentsiaalse teabe kasutamise kord, et ära hoida ärisaladuste avaldamine.
- (30) On oluline, et nähtaks ette peamiste faktiliste asjaolude ja kaalutluste nõuetekohane avalikustamine isikutele, kellel on õigus neid teada saada, ning et avalikustamine toimuks liidu otsuste tegemise korda nõuetekohaselt arvesse võttes aja jooksul, mis võimaldab asjaosalistel oma huve kaitsta.
- (31) Käesolevas määruses sätestatud menetluste rakendamine eeldab ühetaolisi tingimusi nimetatud määruse rakendamiseks vajalike meetmete vastuvõtmiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 182/2011⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Põhimõtted ja mõisted

1. Kahjustava hinnakujunduse maksu võib määrata kahjustava hinnakujundusega laeva ehitajale, kes müüb laeva muule kui laeva päritoluriigi ostjale ning tekitab sellega kahju.
2. Laev tuleb lugeda kahjustava hinnakujundusega laevaks, kui müüdud laeva ekspordihind on väiksem kui samalaadse laeva võrreldav hind tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud müügi puhul ekspordiriigi ostjale.
3. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) laev – iseliikuv merelaev kogumahutavusega vähemalt 100 brutoregistertonna, mida kasutatakse kauba või inimeste transportimisel või eriülesanneteks (näiteks jäämurdjad ja põhjasüvendi), ning vedurlaevad võimsusega vähemalt 365 KW;
 - b) samalaadne laev – vaadeldava laevaga sama liiki, sama otstarbega ning ligikaudu samade mõõtmetega laev, mille omadused on väga sarnased vaadeldava laeva omadustega;
 - c) sama üldkategoria laev – sama liiki ja samal otstarbel kasutatav, kuid märkimisväärselt teistsuguste mõõtmetega laev;
 - d) müük – laeva omandiõiguse tekitamine või üleandmine, v.a tavapärase kaubandusliku laenu tagatisena tekitatud või omandatud omandiõigus;
 - e) omandiõigus – lepingul või omandil põhinev õigus, mis võimaldab kõnealuse õigusega isikul või isikutel laeva tegevusest kasu saada moel, mis on arvestataval määral võrreldav sellega, mil omanik võib saada kasu laeva tegevusest. Sellise arvestatava võrreldavuse määramisel võetakse muu hulgas arvesse järgmisi tegureid:
 - i) tehingu tingimused ja asjaolud;
 - ii) tootmisharu kaubandustavad;
 - iii) kas tehingu objektiks olev laev on seotud kasu saava isiku või kasu saavate isikute tegevusega ja
 - iv) kas tegelikult on tõenäoline, et sellistest õigustest kasu saav või kasu saavad isikud saavad laeva tegevusest kasu ja võtavad vastutuse laeva eest olulises ulatuses laeva kasutusajast;
 - f) ostja – isik või äriühing, kes otse või kaudselt omandab omandiõiguse, k.a rendilepingu või pikaajalise laevapereta prahilepingu alusel, laevaehitajalt esimest korda, kusjuures see võib olla isik või äriühing, kes on ostja omanik või kontrollib ostja tegevust või juhendab ostjat. Isik või äriühing on ostja omanik juhul, kui tema osalus ostjas on üle 50 %. Isik või äriühing kontrollib ostja tegevust, kui isik või äriühing on juriidiliselt või praktiliselt võimeline ostja tegevust piirama või juhtima, kui talle kuulub 25 % ostja osadest või aktsiatest. Ostja omandikuuluvuse tõendatuse korral ei eeldata eraldi kontrollimist, kui ei ole ette nähtud teisiti. Igal laeval võib olla rohkem kui üks ostja;
 - g) äriühing – mis tahes tsiviil- või äriõiguslik äriühing või ettevõtja, k.a ühistud ja muud avalik-õiguslikud või eraõiguslikud juriidilised isikud, kaasa arvatud kasumitaotluseta ettevõtjad;
 - h) lepinguosaline – kolmas riik, kes on laevaehituslepingu osaline.

Artikkel 2

Kahjustava hinnakujunduse tuvastamine

A. Normaalväärtus

1. Normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatu ostja poolt samalaadse laeva eest tavapärase kaubandustegevuses makstud või makstav hind.

2. Hindu asjaosaliste vahel, kes teevad ilmset koostööd või on tõenäoliselt sõlminud kompensatsioonilepingu, ei või lugeda tavapärase kaubandustegevuseks olevateks ning neid võib normaalväärtuse määramisel kasutada ainult juhul, kui on tuvastatud nende sõltumatus.

3. Kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samalaadsete laevade müük puudub või kui konkreetne olukord turul ei võimalda nõuetekohast võrdlust, siis arvutatakse samalaadse laeva normaalväärtus samalaadse laeva asjaomasele kolmandale riigile müügi puhul tavapärase kaubandustegevuses makstava ekspordihinna alusel, kui kõnealune hind on tüüpiline. Kui selline müük asjaomasele kolmandale riigile puudub või kui see ei võimalda nõuetekohast võrdlust, siis võetakse samalaadsete laevade normaalväärtuse arvutamisel aluseks toodangu maksumus päritoluriigis, millele on liidetud mõistlik summa, mis sisaldab müügi-, üld- ja halduskulusid ning kasumit.

4. Samalaadsete laevade müüki ekspordiriigi siseturul või eksportmüügil kolmandasse riiki madalama hinnaga kui toote ühikumaksumus (püsi- ja muutuvkulud), millele on lisatud müügi-, üld- ja halduskulud, võib pidada hinna poolest tavapärase kaubandustegevuse väliseks ning seda võib normaalväärtuse arvutamisel arvestamata jätta ainult juhul, kui tuvastatakse, et müügihinnad ei kata kõiki kulusid mõistliku tähtaja jooksul, mis peaks tavaliselt olema viis aastat.

5. Kulud arvutatakse tavaliselt uurimisaluse laevaehitaja alusdokumentide põhjal, kui kõnealused alusdokumendid on kooskõlas asjaomase riigi raamatupidamise üldtunnustatud põhimõtetega ning näidatakse, et need kajastavad mõistlikult vaadeldava laeva tootmis- ja müügiulusid.

Tähelepanu pööratakse tõenditele, mis on esitatud kulude nõuetekohase jaotuse kohta, kui näidatakse, et selliseid jaotusi on ka varem kasutatud. Sobivamate meetodite puudumisel eelistatakse käibepõhist kulujaotust. Kui kulud käesoleva lõigu kulujaotuses juba ei kajastu, kohandatakse neid vastavalt neile ühekordsetele kuluartiklitele, mis toovad kasu tulevasele ja/või jooksvale tootmisele või olukorrale, kui kulusid mõjutavad käivitustoimingud.

6. Müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi suurus põhineb tegelikel andmetel, mis seonduvad uurimisaluse laevaehitaja samalaadsete laevade tootmise ja tavapärase kaubandustegevuses toimunud müügiga. Kui kõnealuste kulude ja kasumi suurust ei saa kindlaks määrata nimetatud alusel, siis määratakse need kindlaks, võttes aluseks:

- a) tegelike summade kaalutud keskmise, mis on kindlaks tehtud päritoluriigi teiste laevaehitajate puhul seoses samalaadsete laevade tootmise ja müügiga kõnealuse riigi siseturul;
- b) tegelikud summad, mis kehtivad kõnealuse laevaehitaja puhul tavapärase kaubandustegevuses sama üldkategoria laevade tootmise ja müügi korral päritoluriigi siseturul;
- c) mõne muu põhjendatud meetodi tingimusel, et sellisel viisil kindlaksmääratud kasum ei ületa kasumit, mida teised laevaehitajad tavaliselt teenivad sama üldkategoria laevade müügi pealt päritoluriigi siseturul.

Arvestusliku väärtuse sisse arvatava kasumi aluseks on igal juhul keskmine kasum, mida on teenitud asjakohase ajavahemiku jooksul, mis tavaliselt on kuus kuud enne ja pärast uuritavat müüki, ning mis kajastab sellise müügi puhul mõistlikku kasumit. Arvutamisel ei võeta arvesse moonutusi, mille puhul näidatakse, et nende tulemusel müügi pealt teenitav kasum ei ole mõistlik.

7. Võttes arvesse pikka teostusaega lepingu sõlmimisest kuni laevade üleandmiseni, jäetakse normaalväärtusest välja tegelikud kulud, mille puhul laevaehitaja tõendab, et need on põhjustatud vääramatust jõust ning on olulisel määral suuremad kui kulude kasv, mida laevaehitaja võis mõistlikkuse piires ette näha ja arvesse võtta oluliste müügitingimuste kindlaksmääramisel.

8. Mitteturumajanduslikest riikidest toimuva müügi puhul ning eelkõige müügi puhul riikidest, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2015/755, (1) määratakse normaalväärtus turumajanduslikust kolmandast riigist kehtiva hinna või arvestuslikul väärtuse alusel või hinna alusel, mis kehtib müügi puhul turumajanduslikust kolmandast riigist teistesse riikidesse, k.a liitu, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul mõistlikul alusel, sealhulgas samalaadse laeva eest liidus tegelikult makstud või makstaval hinnal, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata mõistlik kasumimarginaal.

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2015. aasta määrus (EL) 2015/755 teatavatest kolmandatest riikidest pärit impordi ühiste eeskirjade kohta (ELT L 123, 19.5.2015, lk 33).

Sobiv turumajanduslik kolmas riik valitakse mõistlikkuse piires, võttes nõuetekohaselt arvesse valiku tegemise ajal kättesaadavaid usaldusväärseid andmeid. Arvesse võetakse ka tähtaegu.

Uurimise osalistele antakse üsna kohe pärast uurimise alustamist teada valitud turumajanduslik kolmas riik ning kümme päeva märkuste tegemiseks.

B. Ekspordihind

9. Ekspordihind on vaadeldava laeva eest tegelikult makstud või makstav hind.

10. Kui ekspordihind puudub või kui ekspordihind ei tundu laevaehitaja ning ostja või kolmanda isiku vahelise koostöö- või kompensatsioonilepingu põhjal usaldusväärne, siis võib ekspordihinna arvutamisel tugineda hinnale, millega laev esimest korda sõltumatule ostjale edasi müüakse, või mis tahes mõistlikult alusele juhul, kui laeva ei müüda sõltumatule ostjale või kui see ei ole müügi ajal samasuguses korras nagu esmamüügi ajal.

Kõnealustel juhtudel kohandatakse kõiki tekkinud kulusid, kaasa arvatud tolli- ja muud maksud ning kasum, et kindlaks määrata usaldusväärne ekspordihind.

Kohandatavate summade hulka kuuluvad need, mis on tavaliselt ostja kanda, kuid mille maksja on kas liidus või väljaspool liitu asuv osapool, kes tõenäoliselt on liitunud või kellel on kompensatsioonileping laevaehitaja või ostjaga, sealhulgas tavapärased transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja lisakulud; tollimaksud ja muud impordiriigis laevaostu puhul makstavad maksud; müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi mõistlik marginaal.

C. Võrdlus

11. Ekspordihinna ja normaalväärtuse võrdlus peab olema õiglane. Kõnealune võrdlus tehakse samal kaubandus-tasandil ning võimalikult ühel ja samal ajal toimunud müükide põhjal, tavaliselt kolme kuu jooksul enne või pärast uuritavat müüki toimunud müüke, või selliste müükide puudumise korral muu sobiva ajavahemiku jooksul. Iga juhtumi puhul võetakse nõuetekohaselt eraldi arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erisusi, kaasa arvatud neid, mis on seotud müügitingimustega, leppetrahvidega, maksustamisega, kaubanduse tasemetega, kogustega, füüsiliste omadustega, ning kõiki muid erisusi, mis samuti võivad mõjutada hinna võrreldavust. Kui lõikes 10 osutatud juhtudel on hinna võrreldavust mõjutatud, siis määratakse normaalväärtus kindlaks arvestusliku ekspordihinna kaubanduse tasemega võrdväärsel kaubanduse tasemel või tehakse nõuetekohane kohandamine käesoleva lõike alusel. Kohandamisel välditakse dubleerimist, eelkõige allahindluste ja leppetrahvide puhul. Kui hinnavõrdlus nõuab valuuta konverteerimist, siis kasutatakse konverteerimisel müügi kuupäeva konverteerimiskursi, v.a juhul, kui välisvaluuta müük ennakturgudel on vahetult seotud asjaomase eksportmüügiga, siis kasutatakse tähtpäevamüügi kursi. Käesoleva sätte kohaldamisel loetakse müügikuupäevaks oluliste müügitingimuste kindlaksmääramise kuupäev, mis tavaliselt on lepingu allakirjutamise kuupäev. Kui olulistes müügitingimustes tehakse märkimisväärseid muudatusi, siis tuleks kasutada muudatuste tegemise kuupäeval kehtivat konverteerimiskursi. Sellisel juhul tehakse vajalikud kohandamised, et kõrvaldada igasugune ebaratsionaalne toime kahjustava hinnakujunduse marginaalile, mis tuleneb üksnes konverteerimiskursi kõikumistest esialgse müügikuupäeva ja kõnealuse muudatuse tegemise kuupäeva vahel.

D. Kahjustava hinnakujunduse marginaal

12. Vastavalt asjakohastele õiglast võrdlust reguleerivatele sätetele määratakse kahjustava hinnakujunduse marginaalide olemasolu tavaliselt kindlaks kaalutud keskmise normaalväärtuse võrdlemisel kõigi müügitehingute hindade kaalutud keskmisega või üksiknormaalväärtuste ja üksikekspordihindade tehingupõhisel võrdlemisel. Kaalutud keskmise põhjal määratud normaalväärtust võib siiski võrrelda kõigi üksikmüükide hindadega, kui ekspordihindade struktuuris esinevad olulised erinevused seoses eri ostjate, piirkondade või ajavahemikega ning kui käesoleva lõike esimeses lauses märgitud meetodid ei kajasta täiel määral kasutatava kahjustava hinnakujunduse tegelikku määra.

13. Kahjustava hinnakujunduse marginaal on summa, mille võrra normaalväärtus ületab ekspordihinda. Varieeruvate kahjustava hinnakujunduse marginaalide puhul võib kindlaks määrata kahjustava hinnakujunduse marginaali kaalutud keskmise.

Artikkel 3

Kahju tuvastamine

1. Kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste „kahju“ käesoleva määruse kohaselt liidu tootmisharule tekitatud olulist kahju, liidu tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või liidu tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse kooskõlas käesoleva artikli sätetega.
2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ning selle raames uuritakse objektiivselt:
 - a) normaalväärtusest väiksemate hindadega müügi mõju samalaadsete laevade hindadele liidu turul ning
 - b) kõnealuse müügi edaspidist mõju liidu tootmisharule.
3. Seoses normaalväärtusest väiksemate hindadega müügi toimega hindadele tuleb kaaluda, kas alla normaalväärtust toimunud müügi puhul on esinenud olulist hinna allalöömist võrreldes liidu tootmisharu samalaadsete laevade hinnaga või kas selline müük on muul viisil märkimisväärselt mõjutanud hindade allalöömist või on olulisel määral takistanud hinnatõusu, mis vastasel juhul oleks toimunud. Tingimata otsustava tähtsusega ei ole ei üks ega mitu kõnealustest teguritest.
4. Kui seoses kahjustava hinnakujundusega uuritakse samal ajal rohkem kui ühe riigi laevade müüki, siis võib selliste müükide toimet kumulatiivselt hinnata ainult juhul, kui tehakse kindlaks, et:
 - a) iga riigi ostudega seotud kahjustava hinnakujunduse marginaal on suurem kui artikli 7 lõikes 3 määratletud miinimumtase ja
 - b) kui müügi toime kumulatiivne hindamine on vajalik, võttes arvesse muude kui liiduväliste laevaehitajate poolt ostjale müüdud laevade puhul valitsevaid konkurentsitingimusi ning selliste laevade ja samalaadsete liidu laevade puhul valitsevaid konkurentsitingimusi.
5. Uurides normaalväärtusest madalama hinnaga müügi toimet asjaomasele liidu tootmisharule, antakse hinnang kõigile asjakohastele majandusteguritele ja näitajatele, mis mõjutavad tootmisharu seisundit, sealhulgas järgmistele asjaoludele: asjaolu, et tootmisharu on toibumas varasema dumpingu, kahjustava hinnakujunduse või subsideerimise mõjudest, kahjustava hinnakujunduse marginaali tegelik ulatus, müügi, kasumi, toodangu, turuosa, tootlikkuse, investeringutasuvuse, tootmisvõimsuse tegelik ja võimalik vähenemine, liidu hindu mõjutavad tegurid, tegelik ja võimalik negatiivne mõju rahavoole, varudele, tööhõivele, palkadele, kasvule, kapitali või investeringute suurendamise võimalustele. Käesolev loetelu ei ole ammendav ning ükski kõnealustest teguritest ei ole ilmtingimata otsustava tähtsusega.
6. Kõigi lõike 2 kohaselt esitatud asjaomaste tõendite varal peab selguma, et normaalväärtusest madalama hinnaga müük tekitab või on tekitanud kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 3 kohaselt kindlaks tehtud hinnad on lõike 5 kohaselt mõjutanud liidu tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle kvalifitseerida oluliseks.
7. Peale normaalväärtusest madalama hinnaga müügi tuleb uurida ka teisi teadaolevaid tegureid, mis samal ajal tekitavad kahju liidu tootmisharule, tagamaks, et kõnealuste muude tegurite põhjustatud kahju ei arvataks normaalväärtusest madalama hinnaga müügist tuleneva kahju hulka lõike 6 tähenduses. Sellega seoses võib arvesse võtta järgmisi tegureid: muude kui ekspordiriigi laevaehitajate müügimaht ja -hinnad, kui müük ei toimu normaalväärtusest madalama hinnaga, nõudluse langemine ning tarbimisharjumuste muutumine, kolmanda riigi ja liidu tootjate piiravad kaubandustavad ning nendevaheline konkurents, tehnika areng ning liidu tootmisharu ekspordisuutlikkus ja tootlikkus.
8. Normaalväärtusest madalama hinnaga müügi toimet hinnatakse liidu samalaadsete laevade toodanguga võrreldes, kui kasutamiseks kättesaadavad andmed võimaldavad kõnealust toodangut identifitseerida niisuguste kriteeriumide alusel nagu tootmisprotsess, müük ja kasum. Kui kõnealust toodangut ei ole võimalik eraldi identifitseerida, siis hinnatakse normaalväärtusest madalama hinnaga müüki, võrreldes seda sellise kõige väiksema laevade hulga toodanguga, mis hõlmab samalaadset laeva ning mille kohta on võimalik saada vajalikku infot.

9. Olulise kahju tekitamise ohu tuvastamisel tuginetakse faktilistele asjaoludele, mitte vihjetele, oletustele ega kaudsetele võimalustele. Asjaolude muutumine, mis võib esile kutsuda olukorra, mille puhul normaalväärtusest madalama hinnaga müük võiks tekitada kahju, peab olema selgesti prognoositav ning tajutav.

Olulise kahju tekkimise ohu tuvastamisel tuleks arvesse võtta selliseid tegureid nagu:

- a) laevaehitaja vabalt kasutatav piisav tootmisvõimsus või sellise võimsuse tajutav ning oluline kasv lähiajal, mis osutab võimalikule märgatavalt suuremale müügile normaalväärtusest madalama hinnaga, kusjuures tuleb arvesse võtta muude eksporditurgude suutlikkust võtta vastu täiendavat eksporti;
- b) laevade eksport hindadega, mis võiksid olulisel määral hindu alandada või takistada hinnatõuse, mis vastasel juhul oleksid tekkinud, ning tõenäoliselt suurendavad nõudlust edasiste ostude järele teistest riikidest.

Ükski loetletud teguritest ei ole eraldivõetuna ilmtingimata otsustava tähtsusega, kuid kõik vaadeldavad tegurid koos sunnivad järeldama, et normaalväärtusest madalama hinnaga müük on ilmselgelt toimumas ning tekitab olulist kahju, kui kaitsemeetmeid ei võeta.

Artikkel 4

Liidu tootmisharu määratlemine

1. Käesolevas määruses tuleb mõistet „liidu tootmisharu“ tõlgendada viitena liidu sellistele tootjatele tervikuna, kes olemasolevate seadmetega on võimelised ehitama samalaadse laeva või suudavad seadmed õigel ajal kohandada samalaadse laeva ehitamiseks, või sellele osale nendest, kelle ühine suutlikkus ehitada samalaadne laev moodustab artikli 5 lõike 6 määratluse kohaselt olulise osa liidu samalaadse laeva ehitamise kogusuutlikkusest. Kui tootjad on seotud laevaehitaja, eksportija või ostjaga või kui nad ise on väidetavalt kahjustava hinnakujundusega laeva ostjad, siis võib mõistet „liidu tootmisharu“ tõlgendada ülejäänud tootjaid hõlmavana.

2. Lõike 1 tähenduses loetakse tootjad seotuks laevaehitaja, eksportija või ostjaga ainult juhul, kui:

- a) üks nendest kontrollib otse või kaudselt teist;
- b) kolmas isik kontrollib otse või kaudselt mõlemaid või
- c) nad koos kontrollivad otse või kaudselt kolmandat isikut, ning on alust uskuda või kahtlustada, et seotus sunnib asjaomast tootjat käituma teisiti kui sõltumatuid tootjaid.

Käesoleva lõike tähenduses loetakse teist isikut kontrollivaks isikuks see isik, kellel on seaduse alusel või tegelikult õigus kontrollitavale isikule piiranguid seada või teda juhtida.

3. Käesoleva artikli suhtes kohaldatakse artikli 3 lõike 8 sätteid.

Artikkel 5

Menetluse algatamine

1. Välja arvatud lõikes 8 sätestatud juhud, algatatakse uurimine igasuguse väidetava kahjustava hinnakujunduse olemasolu, ulatuse ja toime tuvastamiseks kirjaliku kaebuse alusel, mille esitab füüsiline või juriidiline isik või liidu tootmisharu nimel tegutsev iseseisva õigusvõimeta ühendus.

Kaebuse võib esitada komisjonile või liikmesriigile, kes edastab selle komisjonile. Komisjon saadab liikmesriikidele koopia kõikidest komisjonile saabunud kaebustest. Kaebuse esitamise päevaks loetakse komisjoni poolt kaebuse tähtis kirjaga kättesaamisele järgnev esimene tööpäev või esimene tööpäev, mis järgneb vastuvõtuteatise väljaandmisele komisjoni poolt.

Kui kaebust ei ole esitatud, kuid liikmesriigi käsutuses on piisavalt tõendeid nii kahjustava hinnakujunduse kui ka sellest liidu tootmisharule tuleneva kahju kohta, edastab liikmesriik sellised tõendid viivitamata komisjonile.

2. Lõike 1 kohane kaebus peab olema esitatud hiljemalt:

- a) kuus kuud pärast seda, kui kaebuse esitaja sai teada või oleks pidanud teadma laeva müügist,
 - i) kui kaebuse esitaja sai pakkumiskutse avatud pakkumise või mõne muu pakkumismenetluse kaudu,
 - ii) kui kaebuse esitaja tõepoolest tegi pakkumise ja
 - iii) kui kaebuse esitaja pakkumine vastas sisuliselt pakkumistingimustele;
- b) üheksa kuud pärast seda, kui kaebuse esitaja, kes pakkumiskutset ei saanud, sai teada või oleks pidanud teadma laeva müügist, tingimusel et kaebuse esitamise kavatsuse teade koos kaebuse esitajale nõuetekohaselt kättesaadava, asjaomast tehingut identifitseerida võimaldava infoga on komisjonile või liikmesriigile esitatud hiljemalt kuus kuud pärast kõnealust aega.

Kaebus tuleb igal juhul esitada hiljemalt kuus kuud pärast laeva tarnekuupäeva.

Kaebuse esitaja võidakse lugeda teadlikuks laeva müügist alates ajast, mil lepingu sõlmimisest on teatatud ja laevaga seotud üldine teave avaldatud rahvusvahelises kaubandusajakirjanduses.

Käesolevas artiklis tähendab avatud pakkumine pakkumist, mille puhul arvatav ostja esitab pakkumiskutse vähemalt kõigile laevaehitajatele, kes temale teadaolevatel andmetel on suutelised ehitama kõnealust laeva.

3. Lõike 1 kohases kaebuses esitatakse tõendid järgmiste asjaolude kohta:

- a) kahjustav hinnakujundus;
- b) kahju;
- c) põhjuslik seos kahjustava hinnakujundusega müügi ja väidetava kahju vahel;
- d) i) selle kohta, et laeva müügi korral avatud pakkumisel sai kaebuse esitaja asjakohase pakkumiskutse seoses kõnealuse lepinguga ning tõepoolest tegi pakkumise ja kaebuse esitaja pakkumine vastas olulisel määral pakkumistingimustele (nimelt tarnekuupäev ja tehnilised nõuded);
ii) laeva müügi korral mõnel muul pakkumismenetlusel sai kaebuse esitaja kõnealuse lepinguga seotud pakkumiskutse ning tegi pakkumise, mis sisuliselt vastas pakkumistingimustele, või
iii) kutse korral muul kui avatud pakkumisele tuleb tõendada, et kaebuse esitaja oli suuteline ehitama asjaomast laeva ning kui ta oleks teadnud või oleks pidanud teadma kavandatavast müügist, oleks ta teinud märgatavaid jõupingutusi, et müügi suhtes asjaomase ostjaga kokku leppida kõnealuse pakkumise tingimuste kohaselt. Kaebuse esitajat võidakse pidada kavandatavast ostust teadlikuks, kui tõendatakse, et enamik asjaomastest tootjatest on teinud jõupingutusi, et kõnealuse ostjaga laeva müügi suhtes kokku leppida, või kui tõendatakse, et üldine info kavandatava ostu kohta on olnud kättesaadav vahendajate, rahastajate, klassifikatsiooniühingute, tellijate, kutseühingute või laevaehitustehingute tavaliselt seotud muude üksuste kaudu, kellega kaebuse esitajal on olnud korrapärane side või ärisuhted.

4. Kaebuses tuleb esitada järgmine teave, mis on kaebuse esitajale tavaliselt kättesaadav:
 - a) kaebuse esitaja isikuandmed ning kaebuse esitaja kirjeldus liidu samalaadsete laevade toodangu mahu ja maksumuse kohta. Kirjaliku kaebuse esitamise korral liidu tootmisharu nimel täpsustab kaebuse esitaja tootmisharu, mille nimel kaebus esitatakse, lisades kõigi teadaolevate samalaadse laeva ehitamiseks suuteliste liidu tootjate loetelu ning võimalikult põhjaliku kirjelduse liidu kõnealuste tootjate samalaadsete laevade toodangu mahu ja maksumuse kohta;
 - b) väidetava kahjustava hinnakujundusega laeva täielik kirjeldus, kõnesoleva(te) päritolu- või ekspordiriigi või -riikide nimi/nimed, kõigi teadaolevate eksportijate või välismaiste tootjate isikuandmed ning kõnealuse laeva ostja isikuandmed;
 - c) hinnad, millega selliseid laevu müüakse laevade päritolu- või ekspordiriigi või -riikide siseturgudel (või vajaduse korral hinnad, millega päritolu- või ekspordiriik või -riigid selliseid laevu kolmandale riigile või kolmandatele riikidele müüvad, või laeva tuletatud väärtus) ning eksporthinnad või vajaduse korral hinnad, millega kõnealused laevad esimest korda on sõltumatule ostjale edasi müüdüd;
 - d) kahjustava hinnakujundusega müügi mõju samalaadsete laevade hinnale liidu turul ning sellest tulenev mõju liidu tootmisharule, mida kajastavad liidu tootmisharu seisundit puudutavad asjakohased tegurid ja näitajad, näiteks need, mis on loetletud artikli 3 lõigetes 3 ja 5.
 5. Komisjon uurib võimalikult põhjalikult kaebuses esitatud tõendite täpsust ja adekvaatsust, et kindlaks määrata, kas uurimise algatamiseks on piisavalt tõendeid.
 6. Uurimine algatatakse lõike 1 kohaselt ainult juhul, kui samalaadsete laevade valmistamiseks suutlike liidu tootjate poolt kaebusele avaldatud toetuse või vastuseisu alusel on kindlaks tehtud, et kaebuse on esitanud liidu tootmisharu või see on esitatud liidu tootmisharu nimel. Kaebus loetakse liidu tootmisharu esitatuks või liidu tootmisharu nimel esitatuks, kui seda toetavad need liidu tootjad, kelle ühene suutlikkus ehitada samalaadne laev moodustab üle 50 % kaebusele toetust või vastuseisu avaldavast liidu tootmisharu osast. Uurimist ei algatata juhul, kui kaebusele selget toetust avaldavad liidu tootjad esindavad alla 25 % kõigist samalaadse laeva ehitamiseks suutelistest liidu tootjatest.
 7. Ametiasutused hoiduvad avalikustamast uurimise algatamist taotlevat kaebust, kui otsust uurimise algatamise kohta pole tehtud. Uurimismenetluse algatamisest teatatakse eelnevalt ekspordiriigi valitsusele.
 8. Kui komisjon otsustab eristel asjaoludel algatada uurimine ilma uurimise algatamist taotleva liidu tootmisharu või selle nimel esitatud kirjaliku kaebuseta, siis peab uurimise algatamine põhinema piisavatel tõenditel kahjustava hinnakujunduse, kahju, põhjusliku seose ning selle kohta, et väidetavalt kahju kannatanud liidu tootmisharu liige vastab lõike 3 punktis d osutatud kriteeriumidele, mis õigustavad uurimise algatamist.
- Vajaduse korral võib uurimise algatada ka lepinguosalise ametiasutuse kirjaliku kaebuse alusel. Kaebusega koos tuleb esitada piisavalt tõendeid, et laeva hinnakujundus on või on olnud kahjustav ning väidetav normaalväärtusest madalama hinnaga müük liidu ostjale tekitab või on tekitanud kahju asjaomase lepinguosalise kodumaisele tööstusele.
9. Uurimise algatamise või algatamata jätmise otsuses käsitletakse tõendeid kahjustava hinnakujunduse ja kahju kohta samal ajal. Kaebus liikatakse tagasi, kui ei ole piisavalt tõendeid kahjustava hinnakujunduse ega kahju kohta, mis kõnealusel juhul õigustaksid menetluse alustamist.
 10. Kaebuse võib tagasi võtta enne uurimise algatamist ning sellisel juhul ei loeta kaebust esitatuks.
 11. Kui ilmneb, et menetluse algatamiseks on piisavalt tõendeid, teeb komisjon seda 45 päeva jooksul pärast kaebuse esitamise kuupäeva, või juhul kui menetlus algatatakse lõike 8 kohaselt, hiljemalt kuus kuud pärast seda, kui laeva müük oli teada või oleks pidanud teada olema, ning avaldab sellekohase teate *Euroopa Liidu Teatajas*. Kui tõendeid ei ole piisavalt, teatatakse sellest kaebuse esitajale 45 päeva jooksul alates kaebuse komisjonile esitamise kuupäevast. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta on nimetatud menetluses algatamise vajaduse kindlaks teinud.

12. Menetluse algatamise teates teatatakse uurimise algatamisest, esitatakse laevaehitaja ja ostja või ostjate nimi ning riik ja asjaomase laeva kirjeldus, kokkuvõtte saadud teabest ning nähakse ette kogu asjaomase teabe edastamine komisjonile.

Teates teatatakse tähtjad, mille jooksul huvitatud isikud saavad endast teatada, oma seisukohti kirjalikult teatavaks teha ja infot esitada, kui kõnealuseid seisukohti ja infot peetakse uurimise seisukohalt vajalikuks; teatatakse ka aeg, mille jooksul huvitatud isikud saavad taotleda komisjonilt ärakuulamist artikli 6 lõike 5 kohaselt.

13. Komisjon teatab ekspordijale, laeva ostjale või ostjatele ja talle teadaolevatel andmetel asjaomastele tootjaid, eksporditajaid või ostjaid esindavatele ühingutele ning selle riigi esindajatele, kelle laevaga on uurimine seotud, samuti kaebuse esitajatele menetluse algatamisest ning võttes nõuetekohaselt arvesse konfidentsiaalse info kaitsmise vajadust, esitab lõike 1 kohaselt saadud kirjaliku kaebuse täieliku teksti ekspordijale ja ekspordimaa ametiasutustele, tehes selle nõudmise korral kättesaadavaks teistele asjaomastele huvitatud isikutele.

Artikkel 6

Uurimine

1. Pärast menetluse algatamist alustab komisjon koostöös liikmesriikidega uurimist liidu tasandil, tehes vajaduse korral koostööd kolmandate riikide ametiasutustega. See uurimine hõlmab nii kahjustavat hinnakujundust kui ka sellest tulenevat kahju ning neid uuritakse samal ajal.

2. Isikutele, kes said kahjustava hinnakujunduse uurimisega seotud küsimustikud, antakse vastamiseks aega vähemalt 30 päeva. Eksporditajatele mõeldud aega hakatakse arvestama küsimustiku kättesaamise kuupäevast, mis kõnealusel juhul peaks olema üks nädal alates küsimustiku ekspordijale väljasaatmise või ekspordiriigi asjaomasele diplomaatilisele esindajale üleandmise päevast. 30 päevast tähtaega võib pikendada, võttes nõuetekohaselt arvesse uurimise tähtaegu ning tingimustel, et asjaosaline tõendab pikendamise põhjendatust eriliste asjaolude tõttu.

3. Komisjon võib vajaduse korral taotleda infot kolmandate riikide ametiasutustelt ja liikmesriikidelt ning liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed kõnealuse taotluse rahuldamiseks.

Nad saavad komisjonile nõutud info koos kõigi inspekteerimis-, kontrollimis- ja uurimistulemustega.

Komisjon saadab kõnealuse info liikmesriikidele, kui see pakub üldist huvi või kui liikmesriik nõuab selle edastamist, ning kui info ei ole konfidentsiaalne. Konfidentsiaalse info puhul edastatakse selle mittekonfidentsiaalne kokkuvõte.

4. Vajaduse korral võib komisjon taotleda kolmandate riikide ametiasutustelt ja liikmesriikidelt vajalikke kontrole ja inspekteerimisi eelkõige liidu tootjate hulgas ning uurimist kolmandates riikides, kui asjaomased ettevõtjad annavad selleks nõusoleku ja kõnealuse riigi valitsust on ametlikult informeeritud ning ta ei esita vastuväidet.

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed komisjoni taotluste rahuldamiseks.

Komisjoni ametnikud võivad komisjoni või liikmesriigi nõudmisel liikmesriikide ametnikke nende ülesannete täitmisel abistada. Samuti võivad komisjoni ametnikud komisjoni ja kolmandate riikide ametiasutuste kokkuleppel kõnealuste riikide ametnikke nende tööülesannete täitmisel abistada.

5. Huvitatud isikud, kes on endast teatanud artikli 5 lõike 12 kohaselt, kuulatakse ära, kui nad on esitanud *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud teates ettenähtud tähtaja jooksul kirjaliku ärakuulamistaotluse, milles kinnitatakse, et nad on asjast huvitatud isikud, kellele menetluse tulemus tõenäoliselt mõju avaldab, ning esitatakse konkreetsed põhjused, miks nad tuleks ära kuulata.

6. Taotluse korral võimaldatakse laevaehitajal, ostjal või ostjatel, ekspordiriigi valitsuse esindajatel, kaebuse esitajatel ja muudel huvitatud isikutel, kes on endast teatanud artikli 5 lõike 12 kohaselt, kohtuda vastandlikke huve esindavate isikutega, et anda neile võimalus esitada oma seisukohti ja vastuväiteid.

Kõnealuse võimaluse andmisel tuleb arvestada konfidentsiaalsuse säilitamise vajadust ning võimaluse sobivust asjaomastele isikutele.

Ükski asjaomane isik ei ole kohustatud kohtumisel osalema ning kõrvalejäämine ei mõjuta kõnealust isikut kahjustavalt.

Käesoleva lõike kohaselt esitatud suuline teave võetakse arvesse niivõrd, kui võrd see hiljem kirjalikult kinnitatakse.

7. Kaebuse esitajad, laevaehitaja, ostja või ostjad ja artikli 5 lõike 12 kohaselt teadaolevad muud huvitatud isikud ning ekspordiriigi esindajad võivad kirjaliku taotluse korral tutvuda kogu infoga, mille ükskõik milline uurimise osaline on kättesaadavaks teinud, välja arvatud liidu või liikmesriikide asutusesisesed dokumendid, kui see info on nende huvide esitamiseks oluline, ei ole artikli 13 tähenduses konfidentsiaalne ning kui seda kasutatakse uurimise käigus.

Kõnealused uurimise osalised võivad nimetatud info kohta esitada oma tähelepanekuid, mis võetakse arvesse niivõrd, kui võrd need on piisavalt põhjendatud.

8. Välja arvatud artiklis 12 sätestatud asjaolude puhul, tuleb uurimise käigus võimaluse piires veenduda, et huvitatud isikute esitatud informatsioon, mille põhjal tehakse järeldused, on täpne.

9. Menetlustes, mis hõlmavad hinna võrdlusi juba tarnitud samalaadse laeva puhul, lõpetatakse uurimine hiljemalt aasta pärast menetluse algatamise kuupäeva.

Ehitamisel oleva samalaadse laevaga seotud menetluste puhul lõpetatakse uurimine hiljemalt aasta pärast kõnealuse samalaadse laeva tarnekuupäeva.

Arvestusliku väärtuse kindlaksmääramist hõlmav uurimine lõpetatakse aasta jooksul selle algatamisest arvates või aasta jooksul laeva tarnimisest arvates, olenevalt sellest, kumb aeg on hilisem.

Kõnealuste tähtaegade kulgemine peatub vastavalt artikli 16 lõike 2 kohaldamisele.

Artikkel 7

Lõpetamine ilma meetmeid võtmata, kahjustava hinnakujunduse maksude kehtestamise ja sissenõudmiseta

1. Kaebuse tagasivõtmise korral võib menetluse lõpetada.
2. Kui meetmeid ei ole vaja võtta, siis uurimine või menetlus lõpetatakse. Komisjon lõpetab uurimise kooskõlas artikli 10 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.
3. Menetlus lõpetatakse viivitamata, kui tehakse kindlaks, et kahjustava hinnakujunduse marginaal on protsendina ekspordihinnast alla 2 %.

4. Kui lõplikult tuvastatud faktilised asjaolud kinnitavad kahjustava hinnakujunduse olemasolu ning sellest tekkinud kahju, siis kehtestab komisjon kooskõlas artikli 10 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega laevaehitajale kahjustava hinnakujunduse maksu. Kahjustava hinnakujunduse maksu summa võrdub kindlaksmääratud kahjustava hinnakujunduse marginaaliga. Komisjon võtab pärast liikmesriikide teavitamist vajalikud meetmed oma otsuse rakendamiseks, eelkõige kahjustava hinnakujunduse maksu kogumiseks.

5. Laevaehitaja maksab kahjustava hinnakujunduse maksu 180 päeva jooksul arvates maksu kehtestamise teate saamisest, mis käesoleval juhul on üks nädal alates teate laevaehitajale väljasaatmise kuupäevast. Komisjon võib laevaehitajale määratud maksetähtaega asjakohasel määral pikendada, kui laevaehitaja tõendab, et 180-päevane maksetähtaeg muudab ta maksejõuetuks või ei ole kooskõlas kohtujärelevalve all toimuva ümberkorraldusega, mille puhul maksmata jäävale osale hakkab lisanduma intress, mille suurus võrdub eurodes noteeritud keskmise tähtajaga võlakirjade järelturu väärtpaperituluga Luxembourgis börsil, millele lisatakse 50 baaspunkti.

Artikkel 8

Alternatiivsed õiguskaitsevahendid

Uurimise võib lõpetada kahjustava hinnakujunduse maksu kehtestamata, kui laevaehitaja lõplikult ja tingimusteta tühistab kahjustava hinnakujundusega laeva müügi või nõustub komisjoni poolt vastuvõetud võrdväärse alternatiivse õiguskaitsevahendiga.

Müük loetakse tühistatuks juhul, kui kõik kõnealuse müügiga seotud lepingulised suhted asjaomaste osapoolte vahel on lõpetatud, kogu müügiga seoses tasutud summa on tagasi makstud ning kõik asjaomase laeva või selle osadega seotud õigused on laevaehitajale tagastatud.

Artikkel 9

Vastumeetmed – lastimis- ja lossimisõigusest ilma jätmine

1. Kui asjaomane laevaehitaja ei maksa artikli 7 alusel määratud kahjustava hinnakujunduse maksu, määrab komisjon vastumeetmed, mille kohaselt jäetakse kõnealuse laevaehitaja ehitatud laev lastimis- ja lossimisõigusest ilma.

Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui tekib alus esimeses lõigus osutatud vastumeetmeteks.

2. Vastumeetmete määramise otsus jõustub 30 päeva pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* ning see tunnistatakse kehtetuks, kui laevaehitaja on kahjustava hinnakujunduse maksu täielikult ära maksnud. Vastumeetmed kehtivad kõigi laevade suhtes, millega seotud lepingud on sõlmitud nelja aasta jooksul alates otsuse jõustumise kuupäevast. Vastumeetmed kehtivad iga laeva suhtes neli aastat pärast laeva tarnimist. Nimetatud ajavahemikke võib lühendada ainult kõnealuste vastumeetmetega seotud rahvusvahelise vaidluste lahendamise korra alusel ning selle tulemuse kohaselt.

Laadimis- ja lossimisõigusest ilmajäetud laevad määratakse kindlaks komisjoni otsusega, mis tuleb avaldada *Euroopa Liidu Teatajas*.

3. Liikmesriikide tolliasutused ei anna lastimis- või lossimisluba kõnealusest õigusest ilmajäetud laevadele.

*Artikkel 10***Komiteemenetlus**

1. Komisjoni abistab komitee, mis on loodud määruse (EL) 2016/1036 alusel. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

*Artikkel 11***Kontrollkäigud**

1. Komisjon teeb kontrollkäike, kui ta peab seda vajalikuks, et uurida eksportijate, laevaehitajate, kauplejate, vahendajate, tootjate, kutseühingute ja -organisatsioonide dokumente ning kontrollida kahjustava hinnakujunduse ja sellest tuleneva kahju kohta esitatud info õigsust. Nõuetekohase ja õigeaegse vastuse puudumise korral võib komisjon kontrollkäigu tegemata jätta.
2. Komisjon võib vajaduse korral teha uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased ettevõtjad annavad selleks nõusoleku, kui komisjon teatab uurimisest kõnealuse riigi valitsuse esindajatele ning need ei esita uurimise suhtes vastuväiteid. Niipea kui asjaomased ettevõtjad on nõusoleku andnud, teatab komisjon ekspordiriigi ametiasutustele kontrollitavate ettevõtjate nimed ja aadressid ning kontrollkäiguks kokkulepitud kuupäevad.
3. Asjaomastele ettevõtjatele tehakse teatavaks, mis laadi infot kontrollkäigu ajal kavatakse kontrollida ning mis laadi infot selliste käikude ajal edaspidi vajatakse, kuid see ei välista siiski saadud teabega seotud üksikasjalikuma info taotlemist kontrollimise ajal.
4. Lõigete 1, 2 ja 3 alusel toimuvate uurimiste ajal abistavad komisjoni nende liikmesriikide ametnikud, kes seda nõuavad.

*Artikkel 12***Koostööst keeldumine**

1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule infole või ei esita vajalikku infot käesolevas määruses ettenähtud tähtaja jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kasutada olevate faktide põhjal.

Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat infot, siis jäetakse selline info arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutamiseks kättesaadavatele faktidele.

Huvitatud isikutele tehakse koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks.

2. Elektroonilises vormis koostöö puudumist ei loeta koostööst keeldumiseks, kui huvitatud isik selgitab, et nõutav koostöövorm tooks kaasa ebaratsionaalse lisakoormuse või põhjendamatud lisakulud.
3. Huvitatud isiku esitatud info võetakse arvesse ka juhul, kui see ei ole täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi mõistlikkuse piires täpsete otsuste tegemisel, kui info on esitatud nõuetekohaselt õigel ajal, on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

4. Tõendite või info vastuvõtmata jätmise korral teatakse selle põhjused viivitamata esitavale osapoolele ning antakse võimalus lisada selgitused kindlaksmääratud tähtaja jooksul. Kui selgitusi peetakse ebapiisavaks, siis selliste tõendite või info tagasilükkamise põhjused avalikustatakse ja esitatakse avaldatud järeldustes.
5. Kui määramine, k.a normaalväärtuse määramine, tugineb lõike 1 sätetele, eelkõige kaebuses sisalduvale infole, siis tuleb seda infot asjakohaselt ning uurimise tähtaega arvesse võttes kontrollida muule infole tuginedes, võimaluse korral kättesaadavatest sõltumatutest allikatest, nagu näiteks avaldatud hinnaloendid, müügi ja tollitulu ametlik statistika, või muudelt huvitatud isikutelt uurimise ajal saadud teabe alusel.
6. Kui huvitatud isik ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast teavet seetõttu ei anta, võib uurimise tulemus olla kõnealusele isikule vähem soodne kui koostöö puhul.

Artikkel 13

Konfidentsiaalsus

1. Ametivõimud käsitlevad asjakohase põhjendatuse korral konfidentsiaalsena igasugust infot, mis on laadilt konfidentsiaalne (näiteks info, mille avalikustamine annaks konkurendile märkimisväärse eelise või millel oleks oluliselt kahjustav mõju infoandjale või isikule, kellelt ta info sai) või mille uurimise osalised on konfidentsiaalsena saanud.
2. Konfidentsiaalset infot edastavad huvitatud isikud on kohustatud esitama sellise info mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte. Nimetatud kokkuvõtted peavad olema piisavalt üksikasjalikud ning võimaldama vajalikul määral aru saada konfidentsiaalsena esitatud info sisust. Erandlike asjaolude korral võivad kõnesolevad isikud asuda seisukohale, et nimetatud info kohta ei saa kokkuvõtet teha. Selliste erandlike asjaolude puhul esitatakse põhjendused, miks kokkuvõtet ei ole võimalik teha.
3. Kui otsustatakse, et konfidentsiaalsuse taotlus ei ole õigustatud, ning kui infoandja kas ei soovi infot avalikustada või ei luba seda üldises või kokkuvõtlikus vormis avaldada, võib kõnealuse info jätta arvesse võtmata, kui asjakohaste allikatest ei ole info õigsust võimalik nõuetekohaselt kontrollida. Konfidentsiaalsuse taotlusi ei tohi suvaliselt tagasi lükata.
4. Käesolev artikkel ei takista liidu asutusi avalikustamast üldist infot ja eriti põhjendusi, millele tuginevad käesoleva määruse alusel vastuvõetud otsused, või tõendusmaterjali, millele liidu asutused toetuvad, kui seda on vaja kõnealuste põhjenduste selgitamisel kohtumenetluse käigus. Sellise avaldamise puhul tuleb arvesse võtta asjaomaste isikute õigustatud huvi, et ei avaldataks nende ärisaladusi.
5. Komisjon, liikmesriigid ega nende ametnikud ei tohi ilma teabe andja eriloata avaldada mingisugust käesoleva määruse kohaselt saadud teavet, mille käsitlemist konfidentsiaalsena selle andja on nõudnud. Komisjoni ja liikmesriikide vahel vahetatavat teavet ning liidu või selle liikmesriikide asutuste sisedokumente ei tohi avalikustada, kui see ei ole käesolevas määruuses sätestatud erijuhtudel ette nähtud.
6. Käesoleva määruse kohaselt saadud infot kasutatakse ainult sel eesmärgil, milleks seda nõuti.

Artikkel 14

Avalikustamine

1. Kaebuse esitajad, laevaehitaja, eksportija, laeva ostja või ostjad ja neid esindavad ühingud ning ekspordiriigi esindajad võivad nõuda selliste oluliste asjaolude ja seisukohtadega seotud üksikasjalike andmete avalikustamist, mille alusel kavatakse teha ettepanek kahjustava hinnakujunduse maksu kehtestamiseks või uurimise või menetluse lõpetamiseks ilma maksu kehtestamata.

2. Lõikes 1 määratletud lõpliku avalikustamise taotlused esitatakse komisjonile kirjalikult komisjoni poolt ettenähtud tähtaja jooksul.

3. Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust nõuetekohaselt arvesse võttes nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne lõpliku otsuse tegemist. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid faktilisi asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel.

Avalikustamine ei piira komisjoni võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktilistele asjaoludele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

4. Märkusi, mis esitatakse pärast avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need on esitatud komisjoni poolt iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt kümme päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust.

Artikkel 15

Aruanne

Komisjon lisab määruse (EL) 2016/1036 artikli 23 kohasesse Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatavasse kaubanduse kaitsemeetmete kohaldamist ja rakendamist käsitlevasse iga-aastasessse aruandesse teabe käesoleva määruse rakendamise kohta.

Artikkel 16

Lõppsätted

1. Käesoleva määruse sätteid ei välista:

- a) liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kokkulepetes kehtestatud erinormide kohaldamist;
- b) erimeetmete kohaldamist juhul, kui need ei ole vastuolus laevaehituslepingus ettenähtud kohustustega.

2. Käesoleva määruse kohast uurimist ei korraldata ega meetmeid ei võeta ning rakendata juhul, kui need on vastuolus liidu kohustustega, mis tulenevad laevaehituslepingust või mõnest muust asjakohasest rahvusvahelisest lepingust.

Käesolev määrus ei takista liitu täitmast laevaehituslepingu kohaselt võetud kohustusi seoses vaidluste lahendamisega.

Artikkel 17

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 385/96 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 18***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates laevaehituslepingu ⁽¹⁾ jõustumise kuupäevast.

Seda ei kohaldata laevade suhtes, millega seotud lepingud on sõlmitud enne laevaehituslepingu jõustumise kuupäeva, v.a laevade suhtes, millega seotud kokkulepped on sõlmitud pärast 21. detsembrit 1994 ning mille kavandatud tarnetähtaeg on üle viie aasta lepingu allkirjutamise kuupäevast arvates. Kõnealuste laevade suhtes ei kohaldata käesolevat määrust juhul, kui laevaehitaja tõendab, et tarnetähtaega pikendati tavapärastel kaubanduslikel põhjustel ning mitte selleks, et hoiduda käesoleva määruse kohaldamisest.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 8. juuni 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
A. G. KOENDERS

⁽¹⁾ Laevaehituslepingu jõustumise kuupäev avaldatakse *Euroopa Liidu Teataja* I seerias.

I LISA

KEHTETUKS TUNNISTATUD MÄÄRUS KOOS MUUDATUSTE LOETELUGA

Nõukogu määrus (EÜ) nr 385/96

(EÜT L 56, 6.3.1996, lk 21)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 37/2014

(ELT L 18, 21.1.2014, lk 1)

Ainult lisa punkt 5

—

II LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 385/96	Käesolev määrus
Artiklid 1–4	Artiklid 1–4
Artikli 5 lõige 1	Artikli 5 lõige 1
Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu sissejuhatav lause	Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu sissejuhatav lause
Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a sissejuhatav lause	Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a sissejuhatav lause
Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a esimene taane	Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a alapunkt i
Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a teine taane	Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a alapunkt ii
Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a kolmas taane	Artikli 5 lõike 2 esimese lõigu punkti a alapunkt iii
Artikli 5 lõike 2 teine, kolmas ja neljas lõik	Artikli 5 lõike 2 teine, kolmas ja neljas lõik
Artikli 5 lõiked 3–10	Artikli 5 lõiked 3–10
Artikli 5 lõike 11 esimene lõik	Artikli 5 lõike 11 esimene ja teine lause
Artikli 5 lõike 11 teine lõik	Artikli 5 lõike 11 kolmas lause
Artikli 5 lõike 12 esimene lause	Artikli 5 lõike 12 esimene lõik
Artikli 5 lõike 12 teine ja kolmas lause	Artikli 5 lõike 12 teine lõik
Artikli 6 lõiked 1 ja 2	Artikli 6 lõiked 1 ja 2
Artikli 6 lõike 3 esimene lause	Artikli 6 lõike 3 esimene lõik
Artikli 6 lõike 3 teine lause	Artikli 6 lõike 3 teine lõik
Artikli 6 lõike 3 kolmas lause	Artikli 6 lõike 3 kolmas lõik
Artikli 6 lõike 4 esimene lause	Artikli 6 lõike 4 esimene lõik
Artikli 6 lõike 4 teine lause	Artikli 6 lõike 4 teine lõik
Artikli 6 lõike 4 kolmas ja neljas lause	Artikli 6 lõike 4 kolmas lõik
Artikli 6 lõige 5	Artikli 6 lõige 5
Artikli 6 lõike 6 esimene lause	Artikli 6 lõike 6 esimene lõik
Artikli 6 lõike 6 teine lause	Artikli 6 lõike 6 teine lõik
Artikli 6 lõike 6 kolmas lause	Artikli 6 lõike 6 kolmas lõik
Artikli 6 lõike 6 neljas lause	Artikli 6 lõike 6 neljas lõik
Artikli 6 lõike 7 esimene lause	Artikli 6 lõike 7 esimene lõik
Artikli 6 lõike 7 teine lause	Artikli 6 lõike 7 teine lõik
Artikli 6 lõiked 8 ja 9	Artikli 6 lõiked 8 ja 9
Artiklid 7–11	Artiklid 7–11

Määrus (EÜ) nr 385/96	Käesolev määrus
Artikli 12 lõike 1 esimene lause	Artikli 12 lõike 1 esimene lõik
Artikli 12 lõike 1 teine lause	Artikli 12 lõike 1 teine lõik
Artikli 12 lõike 1 kolmas lause	Artikli 12 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 12 lõiked 2–6	Artikli 12 lõiked 2–6
Artikkel 13	Artikkel 13
Artikli 14 lõiked 1 ja 2	Artikli 14 lõiked 1 ja 2
Artikli 14 lõike 3 esimene, teine ja kolmas lause	Artikli 14 lõike 3 esimene lõik
Artikli 14 lõike 3 neljas lause	Artikli 14 lõike 3 teine lõik
Artikli 14 lõige 4	Artikli 14 lõige 4
Artikkel 14a	Artikkel 15
Artikkel 15	Artikkel 16
—	Artikkel 17
Artikkel 16	Artikkel 18
—	I lisa
—	II lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1036,**8. juuni 2016,****kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed
(kodifitseeritud)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrust (EÜ) nr 1225/2009 ⁽²⁾ on korduvalt oluliselt muudetud ⁽³⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks nimetatud määrus kodifitseerida.
- (2) 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise leping („1994. aasta dumpinguvastane leping“) sisaldab üksikasjalikke reegleid, mis on seotud eelkõige dumpingu arvutamise, uurimise algatamise ja läbiviimise korra, sh faktide tuvastamise ja käsitlemise, ajutiste meetmete kehtestamise, dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise ja sissenõudmise, dumpinguvastaste meetmete kestuse ja nende läbivaatamise ning dumpinguvastaste uurimistega seotud teabe avalikustamisega.
- (3) Tagamaks, et 1994. aasta dumpinguvastase lepingu reegleid kohaldatakse nõuetekohaselt ja läbipaistvalt, tuleks nimetatud lepingu sätteid kajastada liidu õigusaktides nii palju kui võimalik.
- (4) Säilitamaks õiguste ja kohustuste tasakaalu, mida GATTiga on saavutatud, on 1994. aasta dumpinguvastase lepingu reeglite kohaldamisel oluline, et liit võtaks arvesse nende reeglite tõlgendamist liidu tähtsamate kaubanduspartnerite poolt.
- (5) Soovitav on kehtestada selged ja üksikasjalikud reeglid normaalväärtuse arvutamiseks. Eelkõige peaks väärtus kõigil juhtudel põhinema ekspordiriigis tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud tüüpilisel müügil. On otstarbekas anda suuniseid selle kohta, millal võib dumpingu kindlakstegemisel lugeda osapooli üksteisega seotuks. Otstarbekas on määratleda, millistel asjaoludel saab omamaise müügi lugeda kahjumiga toimunuks ja arvestamata jätta ning müügi aluseks võtta ülejäänud müügi, arvestusliku normaalväärtuse või müügi kolmandasse riiki. Ühtlasi on kohane ette näha kulude nõuetekohane paigutus, k.a käivitamisjärgus, ja sätestada suunised käivitamise määratlemise ning jaotamise ulatuse ja jaotusmeetodi kohta. Normaalväärtuse arvutamiseks on vaja esitada ka meetodid, mille abil määratakse kindlaks müügikogused, üld- ja halduskulud ning kasumimarginaal, mis peaks kõnealuses väärtuses sisalduma.
- (6) Normaalväärtuse määramiseks mitteturumajanduslike riikide puhul oleks mõistlik kindlaks määrata eeskirjad, mille alusel valitakse turumajanduslike riikide hulgast kõnealusel eesmärgil kasutamiseks sobiv asjakohane kolmas riik, ning juhul, kui sobivat kolmandat riiki ei ole võimalik leida, siis ette näha normaalväärtuse kindlaksmääramine mis tahes muul põhjendatud alusel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 10. mai 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 30. mai 2016. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, 22.12.2009, lk 51).

⁽³⁾ Vt I lisa.

- (7) On otstarbekas määratleda ekspordihind ning loetleda, millised kohandused tuleks teha juhtudel, kui kõnealust hinda on vaja arvutada esimese avatud turuhinna alusel.
- (8) Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahelise õiglase võrdluse tagamiseks on soovitatav loetleda hindu ja hinna võrreldavust mõjutada võivad tegurid ning sätestada erieeskirjad selle kohta, millal ja kuidas kohandusi tuleks teha, sh võttes arvesse asjaolu, et kohanduste dubleerimist tuleks vältida. Samuti on vaja ette näha, et võrdlemisel võib kasutada keskmisi hindu, kuigi üksikekspordihindu võib võrrelda keskmise normaalväärtusega, kui ekspordihinnad on eri klientide, piirkondade või ajavahemike puhul erinevad.
- (9) Soovitatav on sätestada selged ja üksikasjalikud juhised tegurite kohta, mille alusel võib kindlaks teha, kas dumpinguhinnaga import on põhjustanud või ähvardab põhjustada olulist kahju. Näidates, et asjaomase impordi maht ja hinnatase on mõnele liidu tootmisharule kahju põhjustanud, tuleks pöörata tähelepanu teiste tegurite mõjule, eelkõige liidu turul valitsevale olukorrale.
- (10) Soovitatav on määratleda mõiste „liidu tootmisharu“ ja sätestada, et ekspordijatega seotud isikud võib sellisest tootmisharust välja jätta, ning määratleda mõiste „seotud“. Samuti on vaja ette näha dumpinguvastane meede, mida ühes liidu piirkonnas asuvate tootjate nimel võib võtta, ning kehtestada suunised sellise piirkonna määratlemiseks.
- (11) On vaja täpsustada, kes võib dumpinguvastast kaebust esitada, millises ulatuses peaks liidu tootmisharu seda toetama ning millist teavet dumpingu, kahju ja põhjusliku seose kohta peaks see kaebus sisaldama. Samuti on otstarbekas määratleda menetlus kaebuste tagasilükkamiseks või menetluse algatamiseks.
- (12) On vaja täpsustada, kuidas huvitatud isikutele teatada, millist teavet ametiasutused nõuavad. Huvitatud isikutele peaks andma piisava võimaluse esitada kõik asjakohased tõendid ja kaitsta oma huve. Samuti on soovitatav sätestada selgelt reeglid ja kord, mida tuleb uurimise käigus järgida, eelkõige reeglid, mille kohaselt huvitatud isikud peavad andma endast teada, esitama oma seisukohad ja esitama teabe kindlaksmääratud tähtajaks, selleks et neid seisukohti ja seda teavet arvesse võetaks. Samuti on kohane ette näha tingimused, mille alusel huvitatud isik võib omada juurdepääsu teiste huvitatud isikute esitatud teabele ja selle kohta oma arvamust esitada. Samuti peaksid liikmesriigid ja komisjon teabe kogumiseks koostööd tegema.
- (13) On vaja sätestada tingimused, mille kohaselt võib kehtestada ajutised tollimaksud, sealhulgas tingimused, mille kohaselt võib ajutisi tollimakse kehtestada kõige varem 60 päeva pärast menetluse algatamist ning mitte hiljem kui üheksa kuud pärast seda. Halduslikel põhjustel on vaja ka ette näha, et kõigil juhtudel võib komisjon kõnealuseid tollimakse kehtestada kas kohe üheksaks kuuks või kahes etapis kuueks ja kolmeks kuuks.
- (14) On vaja määratleda dumpingu ja kahju kõrvaldamise kohustuste heakskiitmise kord ajutiste või lõplike tollimaksude kehtestamise asemel. Samuti on kohane täpsustada kohustuste rikkumise või kohustustest taganemise tagajärjed ning et rikkumise kahtluse või vajaliku täiendava uurimise korral võib kehtestada ajutised tollimaksud. Kohustuste heakskiitmisel tuleks erilist tähelepanu pöörata sellele, et kavandatavad kohustused ja nende täitmise tagamine ei tooks kaasa konkurentsireeglite eiramist.
- (15) On vaja ette näha, et olenemata sellest, kas lõplikud meetmed võetakse vastu või mitte, tuleks menetlus lõpetada üldjuhul 12 kuu jooksul ning mitte mingil juhul hiljem kui 15 kuu jooksul alates uurimise alustamisest.
- (16) Uurimine või menetlus tuleks lõpetada, kui dumping on minimaalne või kahju tähtsusetu, ning on asjakohane määratleda kõnealused olukorrad. Kui tuleb kehtestada meetmed, on vaja sätestada uurimise lõpetamine ja täpsustada, et meetmed oleksid väiksemad kui dumpingumarginaal, kui selline väiksem summa kõrvaldab kahju, samuti on vaja määratleda meetod meetmete taseme arvutamiseks väljavõttelise uuringu puhul.

- (17) On vaja ette näha ajutiste tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine, kui seda peetakse kohaseks, ning määratleda asjaolud, mis võivad kaasa tuua tollimaksude tagasiulatuva kohaldamise, et kohaldatavaid lõplikke meetmeid mitte ohtu seada. Samuti on vaja ette näha, et tollimakse võib kohaldada tagasiulatuvalt kohustuste rikkumise või neist taganemise korral.
- (18) On vaja ette näha, et meetmed kaotavad kehtivuse viie aasta möödudes, välja arvatud juhul, kui nende läbivaatamine näitab, et need peaksid edasi kehtima. Samuti on vaja ette näha vahepealne läbivaatamine või uurimine juhtudeks, mil on esitatud piisavalt tõendeid muutunud asjaolude kohta, et teha kindlaks, kas dumpinguvastaste tollimaksude hüvitamine on õigustatud. Samuti on asjakohane ette näha, et dumpingu uuesti arvutamisel, mille puhul on vaja uuesti arvutada ekspordihinnad, ei tohi tollimakse käsitleda importimise ja edasimüügi vahelisel ajal tekkinud kuluna, kui kõnealused tollimaksud kajastuvad nende toodete hinnas, mille suhtes liidu meetmeid kohaldatakse.
- (19) Konkreetselt on vaja ette näha, et ekspordihinnad ja dumpingumarginaalid hinnatakse ümber, kui eksportija tasub tollimaksu kompensatsioonilepinguna ning tollimaks ei kajastu nende toodete hindades, mille suhtes kohaldatakse liidu meetmeid.
- (20) 1994. aasta dumpinguvastane leping ei sisalda sätteid dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise kohta, kuigi GATTi ministrite otsusega tunnistati kõrvalehoidmine probleemiks ja see anti GATTi dumpinguvastasele komiteele lahendamiseks. Arvestades mitmepoolsete läbirääkimiste senist ebaõnnestumist ja kuni Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) dumpinguvastase komitee otsuseni peaksid liidu õigusaktid sisaldama sätteid, mis käsitleksid sellist praktikat, sh liidus või kolmandas riigis üksnes kaupade kokkupanekut, mille põhieesmärgiks on dumpinguvastastest meetmetest kõrvale hoida.
- (21) On soovitatav täpsustada ka juhtumid, mis kujutavad endast kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmist. Kõrvalehoidmisega seotud juhtumid võivad esineda liidus või sellest väljaspool. Seetõttu tuleb ette näha, et erandeid laiendatud tollimaksudest, mida võib importijatele anda, võib anda ka eksportijatele, kui tollimakse kohaldatakse, et sekkuda väljaspool liitu toimuvasse kõrvalehoidmisse.
- (22) Kui turutingimustes on toimunud ajutine muudatus, mis muudab selliste meetmete jätkuva kohaldamise ajutiselt ebakohaseks, on otstarbekas lubada dumpinguvastaste meetmete kohaldamine peatada.
- (23) On vaja ette näha, et uuritavad importkaubad tuleb importimisel registreerida, et oleks võimalik sellise impordi vastu hiljem meetmeid kohaldada.
- (24) Tagamaks, et meetmeid jõustatakse nõuetekohaselt, on vaja, et liikmesriigid jälgiksid uuritavate kaupade impordi ja selliste kaupade impordi, mille kohta kehtivad meetmed, samuti käesoleva määruse alusel kogutud tollimaksude summat, ja esitaksid komisjonile selle kohta aruande.
- (25) Otstarbekohane on ette näha dumpingu ja kahju kohta esitatud andmete kontrollimiseks mõeldud kontrollkäigud, kusjuures kõnealused kontrollkäigud seatakse sõltuvusse saadud küsimustike nõuetekohasest täitmisest.
- (26) Oluline on ette näha väljavõtteline uuring juhtudeks, kui asjaosalisi või tehinguid on liiga palju, et oleks võimalik uurimine lõpule viia ettenähtud tähtaja jooksul.
- (27) Vaja on ette näha, et kui asjaosalised ei tee rahuldavat koostööd, võib järelduste tegemiseks kasutada muud teavet, ning et see teave võib olla asjaosalistele ebasoodsam kui koostöö korral.
- (28) Ärisaladuste lekke ärahoidmiseks tuleks ette näha konfidentsiaalse teabe kasutamise kord.
- (29) Oluline on ette näha peamiste faktide ja kaalutluste nõuetekohane avalikustamine isikutele, kellel on õigus neid teada saada, ning et avalikustamine toimuks liidu otsuste tegemise korda nõuetekohaselt arvesse võttes aja jooksul, mis võimaldab asjaosalistel oma huve kaitsta.

- (30) Mõistlik on ette näha haldussüsteem, mille raames saab esitada argumente selle kohta, kas meetmed on liidu huvides, sealhulgas tarbijate huvides, ning täpsustada selle teabe esitamise tähtsajad koos asjaomaste isikute õigusega saada teavet.
- (31) Käesoleva määruse rakendamine eeldab ühetaolisi tingimusi ajutiste ja lõplike meetmete vastuvõtmiseks ning uurimise lõpetamiseks ilma meetmeid võtmata. Komisjon peaks need meetmed vastu võtma Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011 ⁽¹⁾ kohaselt.
- (32) Ajutiste meetmete vastuvõtmiseks tuleks kasutada nõuandemenetlust, arvestades nimetatud meetmete toimet ja nende järgnevuse loogikat seoses lõplike meetmete vastuvõtmisega. Seda tuleks kasutada ka kohustuste võtmiseks, aegumise läbivaatamise algatamiseks või mittealgatamiseks, meetmete peatamiseks, meetmete peatamise pikendamiseks ja meetmete taastamiseks, arvestades nimetatud meetmete toimet võrreldes lõplike meetmetega. Kui meetmete kehtestamisega viivitamine tekitaks kahju, mida oleks raske heastada, tuleb komisjonil lubada vastu võtta viivitamata kohaldatavaid ajutisi meetmeid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Põhimõtted

1. Dumpinguvastast tollimaksu võib kehtestada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine liidus tekitab kahju.
2. Toodet käsitletakse dumpingtootena, kui selle hind liitu eksportimisel on väiksem kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi kindlaksmääratud samasuguse toote võrreldav hind.
3. Tavaliselt on ekspordiriik päritoluriik. Kuid see võib olla transiidiriik, välja arvatud näiteks juhul, kui tooteid lihtsalt veetakse kõnealuse riigi kaudu, kui vaatlusaluseid tooteid selles riigis ei toodeta või kui nimetatud riigis puudub kõnesolevate toodete võrreldav hind.
4. Käesolevas määruses tähendab mõiste „samasugune toode“ toodet, mis on vaatlusaluse tootega identne, see tähendab täiesti sarnane, või sellise toote puudumisel muud toodet, mis ei ole vaatlusaluse tootega küll täiesti sarnane, kuid on omadustelt väga sarnane.

Artikkel 2

Dumpingu kindlaksmääramine

A. NORMAALVÄÄRTUS

1. Normaalkäitumise aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärasel kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad.

Kui ekspordiriigi eksportija ei tooda ega müü vaatlusalust toodet, võib normaalkäitumise kehtestada teiste müüjate või tootjate hindade alusel.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

Hindu asjaosaliste vahel, kes teevad ilmset koostööd või on tõenäoliselt sõlminud kompensatsioonilepingu, ei või lugeda tavakaubanduslikeks ning neid võib normaalväärtuse määramisel kasutada ainult juhul, kui on vastatud nende sõltumatus.

Selleks et teha kindlaks, kas kaks osapoolt on üksteisega seotud, võib lähtuda komisjoni rakendusmääruse (EL) 2015/2447 ⁽¹⁾ artiklis 127 sätestatud üksteisega seotud osapoolte määratlusest.

2. Sisetarbimiseks ettenähtud samasuguse toote müüki kasutatakse normaalväärtuse määramisel tavaliselt siis, kui kõnealuse müügi maht moodustab vähemalt 5 % liitu suunatud vaatlusaluse toote müügi mahust. Väiksemat müügi mahtu võib kasutada juhul, kui näiteks nõutavaid hindu käsitletakse asjaomase turu suhtes tüüpiliseks.

3. Kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav või kui erilise turuolukorra tõttu ei ole võimalik seda nõuetekohaselt võrrelda, arvutatakse samasuguse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, või tavapärase kaubandustegevuse käigus asjakohase kolmanda riigi suhtes kohaldatavate ekspordihindade alusel, tingimusel et kõnealused hinnad on tüüpilised.

Asjaomase toote puhul võib esimeses lõigus nimetatud eriliseks turuolukorraks lugeda muu hulgas olukorda, kus hinnad on kunstlikult madalad, eksisteerib märkimisväärne vahetuskaubandus või mittekauanduslik töötlemiskord.

4. Samasuguse toote müüki ekspordiriigi siseturul või ekspordimüüki kolmandasse riiki hinnaga, mis on madalam kui (püsivad ja muutuvad) tootmiskulud ühiku kohta, millele on liidetud müügi-, üld- ja halduskulud, võib hinna tõttu lugeda tavapärase kaubandustegevuse väliseks ning selle võib normaalväärtuse määramisel arvestamata jätta üksnes siis, kui on kindlaks tehtud, et selline müük on toimunud pikema aja jooksul märkimisväärt kogustes ja hindadega, mis ei võimalda kõikide kulude katmist põhjendatud aja jooksul.

Kui müügi hetkel kuludest madalamad hinnad on uurimisperioodi kaalutud keskmistest kuludest kõrgemad, arvestatakse, et kõnealused hinnad võimaldavad katta kulud põhjendatud aja jooksul.

Pikemaks ajaks on tavaliselt üks aasta, kuid igal juhul vähemalt kuus kuud, ning sel ajal on müüdnud ühikuhinnast odavamalt märkimisväärt kogustes, kui on kindlaks tehtud, et kaalutud keskmine müügihind on väiksem kui kaalutud keskmine ühikuhind või et ühikuhinnast on müüdnud odavamalt vähemalt 20 % normaalväärtuse kindlaksmääramiseks kasutatud müügi mahust.

5. Kulud arvutatakse tavaliselt uuritava isiku dokumentide alusel, kui kõnealused dokumendid on kooskõlas asjaomase riigi üldtunnustatud majandusarvestuspõhimõtetega ning nendes esitatakse asjakohasel viisil vaatlusaluse toote tootmis- ja müügi kulud.

Kui uurimiseluse toote valmistamise ja müügi seotud kulud ei kajastu mõistlikult asjaomase osapoole dokumentides, tuleb dokumentide korrigeerimiseks või koostamiseks võtta aluseks teiste sama riigi tootjate või ekspordijate kulud või, kui selline teave ei ole kättesaadav või seda ei ole võimalik kasutada, mõni muu mõistlik alus, sealhulgas teave teiste tüüpiliste turgude kohta.

Tähelepanu pööratakse tõenditele, mis on esitatud nõuetekohase kulujaotuse kohta, kui näidatakse, et selliseid jaotusi on tavapäraselt kasutatud. Sobivate meetodite puudumise korral eelistatakse käibepõhist kulujaotust. Kui kulud käesoleva lõigu kulujaotuses juba ei kajastu, kohandatakse neid vastavalt neile ühekordsetele kuluartiklitele, mis toovad kasu tulevasele ja/või jooksvale tootmisele.

⁽¹⁾ Komisjoni 24. novembri 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/2447, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) teatavate sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 343, 29.12.2015, lk 558).

Kui kulude katmiseks kuluva teatava ajavahemiku kulused mõjutavad märkimisväärseid lisainvesteeringuid vajavate uute tootmisrajatiste kasutamine ja madalad tootmisvõimsuse rakendusastmed, mille põhjuseks on kogu uurimisperioodi või selle mingi osa jooksul toimunud käivitamised, on käivitamisetaapi keskmised kulud kõnealuse etapi lõpul eespool nimetatud jaotamiseskirjade kohaselt kohaldatavad kulud ning vaatlusperioodi puhul sisalduvad need lõike 4 teises lõigus osutatud kaalutud keskmistes kuludes. Käivitamisetaapi pikkus määratakse kindlaks asjaomasele tootjale või eksportijale iseloomulike asjaolude alusel, kuid see ei ületa esialgset kulude katmiseks asjakohast ajavahemikku. Uurimisperioodi jooksul kohaldatavate kulude kohandamisel võetakse kõnealusest ajavahemikust pikemat käivitusetappi käsitlevat teavet arvesse sel juhul, kui see esitatakse enne kontrollkäike ja kolme kuu jooksul pärast uurimise algatamist.

6. Müügi-, üld- ja halduskulud ning kasumisummad põhinevad tegelikel andmetel, mis uurimisalune eksportija või tootja esitab samasuguse toote valmistamise ja tavapärase kaubandustegevuse käigus toimunud müügi kohta. Kui nimetatud summased ei saa kindlaks määrata nimetatud alusel, siis määratakse need kindlaks, võttes aluseks:

- a) teiste uurimisaluste eksportijate või tootjate puhul kindlaksmääratud tegelikud kaalutud keskmised summad seoses samasuguse toote valmistamise ja müügiga päritoluriigi siseturul;
- b) tegelikud summad, mida kohaldatakse kõnealuse eksportija või tootja suhtes sama üldkategooria toodete valmistamisel ja müügil päritoluriigi siseturul tavapärase kaubandustegevuse käigus;
- c) iga muu põhjendatud meetod, tingimusel et selliselt määratud kasumi summa ei ületa kasumit, mida teised eksportijad või tootjad saavad tavaliselt sama üldkategooria toodete müümisel päritoluriigi siseturul.

7. a) Mitteturumajanduslikest riikidest ⁽¹⁾ pärineva impordi puhul määratakse normaalväärtus kolmandas turumajanduslikus riigis kehtiva hinna või arvestusliku väärtuse alusel või hinna järgi, mis kehtib müügi puhul sellisest kolmandast turumajanduslikust riigist teistesse riikidesse, k.a liitu, või kui see ei ole võimalik, siis mis tahes muul põhjendatud alusel, sealhulgas samasuguse toote eest liidus tegelikult makstud või makstava hinna alusel, mida on vajaduse korral nõuetekohaselt kohandatud, et sisse arvata põhjendatud kasumimarginaal.

Sobiv kolmas turumajanduslik riik valitakse põhjendatud viisil, võttes nõuetekohaselt arvesse valimise ajal kättesaadavaid usaldusväärseid andmeid. Arvesse võetakse ka tähtaegu. Vajaduse korral kasutatakse sama uurimise aluseks olevat kolmandat turumajanduslikku riiki.

Uurimise asjaosalistele antakse varsti pärast uurimise alustamist teada valitud kolmas turumajanduslik riik ning kümme päeva märkuste tegemiseks.

b) Hiina Rahvavabariigist, Vietnamist ja Kasahstanist ning muudest mitteturumajanduslikest riikidest, mis on uurimise algatamise kuupäeval WTO liikmed, pärinevat impordi käsitlevate dumpinguvastaste uurimiste osas määratakse normaalväärtus kooskõlas lõigetega 1–6, kui ühe või mitme uurimisega hõlmatud tootja nõuetekohaselt põhjendatud nõuete alusel ning vastavalt punktis c sätestatud kriteeriumidele ja menetlustele on näidatud, et selle tootja või nende tootjate osas toimub vaatlusaluse samasuguse toote valmistamine ja müük turumajanduse tingimustes. Muudel juhtudel kohaldatakse punktis a sätestatud eeskirju.

c) Punkti b kohane nõue peab olema kirjalik ja sisaldama piisavat tõendusmaterjali selle kohta, et tootja tegutseb turumajanduse tingimustes, mis tähendab, et:

— äriühingud teevad otsused hindade, kulude ja sisendite, sh näiteks toorainete, tehnoloogia- ja tööjõukulude, toodangu, müügi ja investeeringute kohta vastusena turul pakkumise ja nõudmise osas toimuvale ilma riigi märkimisväärse sellekohase sekkumiseta ning et kulutused tähtsamatele sisenditele peegeldavad turuväärtusi,

— äriühingutel on üks selge peamiste raamatupidamisdokumentide kogum, mida auditeeritakse sõltumatult kooskõlas rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega ning kohaldatakse kõikidel eesmärkidel,

⁽¹⁾ Sealhulgas Albaania, Armeenia, Aserbaidžaan, Gruusia, Kõrgõzstan, Moldova, Mongoolia, Põhja-Korea, Tadžikistan, Türkmenistan, Usbekistan ja Valgevene.

- äriühingute tootmiskulusid ja finantsseisundit ei moonuta oluliselt endine mitteturumajanduslik süsteem eelkõige varade amortisatsiooni, muude mahakandmist, vahetuskaubanduse ja võlgade hüvitamiseks tehtavate maksete näol,
- asjaomaste äriühingute suhtes kohaldatakse pankroti- ja asjaõigusakte, mis tagavad äriühingute tegevuse õiguskindluse ja stabiilsuse, ning
- kursside ümberarvestust teostatakse turukursside alusel.

Otsus selle kohta, kas tootja vastab käesolevas punktis osutatud kriteeriumidele, tehakse tavaliselt seitsme kuu, kuid hiljemalt kaheksa kuu jooksul pärast uurimise algatamist, pärast nõuandekomiteega konkreetset konsulteerimist ja pärast seda, kui liidu tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus. Kõnealune otsus kehtib kogu uurimise ajal. Komisjon annab liikmesriikidele teavet punkti b kohaselt tehtud nõuete analüüsi kohta tavaliselt 28 nädala jooksul pärast uurimise algatamist.

- d) Kui komisjon on vastavalt artiklile 17 uurimist piiranud, tehakse käesoleva lõike punktide b ja c kohane otsus üksnes isikute puhul, kes on uurimisse kaasatud, ning kõigi nende tootjate puhul, kellele võimaldatakse individuaalset kohtlemist kooskõlas artikli 17 lõikega 3.

B. EKSPORDIHIND

8. Ekspordihind on ekspordiriigist liitu ekspordiks müüdü toote eest tegelikult makstud või makstav hind.

9. Kui ekspordihind puudub või kui ekspordihind ei tundu eksportija ja importija või kolmanda isiku vahelise koostöö- või kompensatsioonilepingu põhjal usaldusväärne, siis võib ekspordihinna arvutamisel tugineda hinnale, millega importtooteid esimest korda sõltumatule ostjale edasi müüakse, või mis tahes põhjendatud alusele juhul, kui tooteid ei müüda sõltumatule ostjale või kui need ei ole müügi ajal samasuguses korras nagu importimise ajal.

Kõnealustel juhtudel kohandatakse kõiki importimise ja müügi vahelisel ajal tekkinud kulusid, kaasa arvatud tolli- ja muud maksud ning kasum, et kindlaks määrata usaldusväärne CIF-ekspordihind liidu piiril.

Kohandatavate kulude hulka kuuluvad need, mis on tavaliselt importija kanda, kuid mille maksja on kas liidus või väljaspool liitu asuv isik, kes tõenäoliselt on liitunud või kellel on kompensatsioonileping importija või eksportijaga, ning need hõlmavad tavapäraseid transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja lisakulusid; tollimakse, dumpinguvastaseid tollimakse ja muid impordiriigis kaupade importimise või müügi seoses makstavaid makse; samuti müügi-, üld- ja halduskulude ning kasumi põhjendatud marginaali.

C. VÕRDLOS

10. Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. Kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, võetakse igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnenuid erinevusi, mis mõjutavad hindu ja hinna võrreldavust. Kohandamisel välditakse dubleerimist, eelkõige seoses allahindluste, hinnavähendite, koguste ja kaubandustasandiga. Kui kindlaksmääratud tingimused on täidetud, võib kohandada järgmisi tegureid.

- a) Füüsilised omadused

Kohandatakse vaatlusaluse toote füüsiliste omaduste erinevusi. Kohanduse ulatus vastab erinevuste turuväärtuse põhjendatud hinnangule.

- b) Impordimaksud ja kaudsed maksud

Kui toode on ette nähtud ekspordiriigis tarbimiseks, kohandatakse normaalväärtust samasuguse toote või selles füüsiliselt sisalduvate materjalide eest tasutavate impordimaksude või kaudsete maksude ulatuses, ning kui toode eksporditakse liitu, kõnealuseid makse sisse ei nõuta või need tagastatakse.

c) Allahindlused, hinnavähendid ja kogused

Kohandatakse allahindluste ja hinnavähendite erinevusi, sh erinevate koguste eest antavate allahindluste ja hinnavähendite erinevusi, kui kogused on nõuetekohaselt kindlaks määratud ja kui need on otseselt seotud vaatlusaluse müügiga. Kohandada võib ka edasilükatud hinnaalandusi ja hinnavähendeid, kui taotlus põhineb varasemate perioodide järjekindlal taval, kaasa arvatud allahindluste ja hinnavähendite saamiseks vajalike tingimuste täitmine.

d) Kaubandustasand

i) Kaubandustasandi erinevusi, sh seoses algseadmete valmistajaga seotud müügiga tekkida võivaid erinevusi kohandatakse juhul, kui mõlema turu turustamisahela puhul selgub, et ekspordihinda, kaasa arvatud arvestuslikku ekspordihinda, kasutati normaalväärtusest erineval kaubandustasandil ning et kõnealune erinevus on mõjutanud hinna võrreldavust, millele osutavad müüja kasutusvaldkondade ja hindade järjepidevad ja selgepiirilised erinevused eri kaubandustasanditel ekspordiriigi siseturul. Kohanduse ulatus põhineb kõnealuse erinevuse turuväärtusel.

ii) Punktis i määratlemata juhtudel, kui olemasolevaid kaubandustasandi kvantitatiivseid erinevusi ei ole võimalik kindlaks määrata, kuna ekspordiriikide siseturul puuduvad asjakohased tasandid, või kui on ilmnunud, et teatavad toimingud on selgelt seotud võrdluse kasutatavast kaubandustasandist erineva tasandiga, võidakse teha erikohandus.

e) Transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja lisakulud

Kohandatakse erinevusi, mis on otseselt seotud vaatlusaluse toote eksportija valdustest sõltumatule ostjale toimetamisel tekkinud kuludega, kui kõnesolevad kulud sisalduvad nõutavates hindades. Nimetatud kulud hõlmavad transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja lisakulusid.

f) Pakkimine

Kohandatakse vaatlusaluse toote pakkimisega otseselt seotud kulude erinevusi.

g) Krediit

Kohandatakse vaatlusaluse müügi jaoks antud krediidi kulude erinevusi, tingimusel et kõnealust tegurit on võetud arvesse nõutavate hindade kindlaksmääramisel.

h) Müüjijärgsed kulud

Kohandatakse nende kulude erinevusi, mis on otseselt seotud seadustega ja/või müügilepinguga ettenähtud garantiide, tagatiste ja tehnilise abi andmise ning teenuste osutamisega.

i) Komisjonitasu

Kohandatakse vaatlusaluse müügiga seotud komisjonitasude erinevusi.

Mõiste „komisjonitasu“ hõlmab toote või samasuguse toote müüja saadud hinnalisandit, kui sellise müüja funktsioonid on sarnased komisjonitasu alusel töötava esindaja omadega.

j) Valuuta konverteerimine

Kui hinnavõrdlus nõuab valuuta konverteerimist, siis kasutatakse konverteerimisel müügi kuupäeva konverteerimiskursi, v.a kui välisvaluuta müük ennaturgudel on vahetult seotud asjaomase eksportmüügiga, kasutatakse tähtpäevamüügi kursi. Tavaliselt on müügi kuupäevaks arve kuupäev, kuid selleks võib kasutada lepingu, ostu tellimuse või tellimuse kinnitamise kuupäeva, kui need kajastavad asjakohasemalt olulisi müügingimusi. Valuutakursside kõikumisi arvesse ei võeta ja eksportijatele antakse 60 päeva uurimisperioodi jooksul valuutakurssides toimunud püsimooste kajastamiseks.

k) Muud tegurid

Kohandada võib ka punktides a–j nimetatata tegurite erinevusi, kui on ilmnenu, et need mõjutavad käesoleva lõikega nõutavat hinna võrreldavust, ning eelkõige juhul, kui kliendid maksavad selliste tegurite erinevuse tõttu siseturul erinevaid hindu.

D. DUMPINGUMARGINAAL

11. Vastavalt asjakohastele õiglast võrdlust reguleerivatele sätetele määratakse dumpingumarginaalide olemasolu uurimisperioodi jooksul harilikult kindlaks kõigi liitu suunatud ekspordi tehingute kaalutud keskmise normaalväärtuse võrdlemisel nende tehingute kaalutud keskmiste hindadega või normaalväärtuste ja liitu suunatud ekspordi üksikute hindade tehingupõhisel võrdlemisel. Kaalutud keskmise põhjal määratud normaalväärtust võib siiski võrrelda kõigi liitu suunatud ekspordi üksiktehingute hindadega, kui ekspordihindade struktuuris esinevad olulised erinevused seoses eri ostjate, piirkondade või ajavahemikega ning kui käesoleva lõike esimeses lauses märgitud meetodid ei kajasta täiel määral kasutatava dumpingu tegelikku ulatust. Käesolev lõige ei välista artikli 17 kohase väljavõttelise uuringu kasutamist.

12. Dumpingumarginaal on summa, mille võrra normaalväärtus ületab ekspordihinna. Varieerivate dumpingumarginaalide puhul võib kindlaks määrata kaalutud keskmise dumpingumarginaali.

*Artikkel 3***Kahju tuvastamine**

1. Kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste „kahju“ käesoleva määruse kohaselt liidu tootmisharule tekitatud olulist kahju, liidu tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või liidu tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse käesolevas artiklis ettenähtud korras.

2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt:

a) dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele liidu turul ja

b) kõnealuse impordi edaspidist mõju liidu tootmisharule.

3. Dumpinguhinnaga impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate poolest või liidu tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes liidu tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

4. Kui dumpinguvastast uurimist kohaldatakse samaaegselt toote impordi suhtes, mis pärineb rohkem kui ühest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt ainult sel juhul, kui on kindlaks tehtud, et:

a) igast riigist pärineva impordi puhul määratud dumpingumarginaal on suurem artikli 9 lõikes 3 määratud miinimumtasemest ning igast kõnesolevast riigist pärit impordi maht ei ole tähtsusetu ning

b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on importtoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning importtoodete ja samasuguste liidu toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.

5. Uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele liidu tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid, sh asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest; tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku; müügi, kasumi, toodangu, turuosa, tootlikkuse, investeeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse rakendusastme tegelikku ja võimalikku vähenemist; liidu hindu mõjutavaid tegureid ning tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahakäibele, laovarudele, tööhõivele, töötasudele, kasvule, kapitali kaasamise võimele ja investeeringutele. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et dumpinguhinnaga import põhjustab kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud liidu tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks dumpinguhinnaga impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega liidu tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada dumpinguhinnaga impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad: dumpinguhinnata impordi mahtu ja hinda; nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi; kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja liidu tootjate vahel; tehnoloogia arengut ning liidu tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

8. Dumpinguhinnaga impordi mõju hinnatakse liidu tootmisharu samasuguse toote toodangu suhtes, kui kättesaadavate andmete abil on võimalik sellist toodangut eraldi kindlaks teha selliste kriteeriumide põhjal nagu tootmisprotsess, tootjatepoolne müük ja kasum. Kui seda toodangut ei ole võimalik sellisel eraldi kindlaks teha, hinnatakse dumpinguhinnaga impordi mõju, kontrollides samasugust toodet sisaldava kitsaima tooterühma või -valiku toodangut, mille kohta on saadaval vajalik teave.

9. Olulise kahju tekitamise ohu kindlaksmääramisel tuginetakse faktidele, mitte vihjetele, oletustele ega kaudsetele võimalustele. Muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul dumping põhjustaks kahju, peab olema selgelt prognoositav ja peatselt toimuv.

Tehes otsust olulise kahju ohu olemasolu kohta, tuleks arvesse võtta niisuguseid tegureid nagu:

- a) liidu turule suunatud dumpinguhinnaga impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab importimise olulise suurenemise tõenäosusele;
- b) eksportija piisavad ja vabalt kasutatavad tootmisvõimsused või nende peatne ja oluline suurenemine, mis viitab tõenäosusele, et dumpinguhinnaga eksport liitu võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaekspordi vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu;
- c) kas import toimub hindadega, mis oluliselt langetavad hindu või takistavad olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid ja mis tõenäoliselt suurendaksid edasise impordi nõudlust;
- d) uuritava toote laovarud.

Ükski neist tegureist ei või iseenesest olla otsustamisel tingimata määrav, kuid kõigi vaadeldavate tegurite arvessevõtmine peab viima järeldusele, et peatselt on oodata edasist dumpinguhinnaga ekspordi ja et kui ei rakendata kaitsemeetmeid, on tagajärjeks oluline kahju.

Artikkel 4

Liidu tootmisharu mõiste

1. Käesolevas määruses tuleb mõistet „liidu tootmisharu“ tõlgendada viitena liidu samasuguste toodete tootjaile tervikuna või neile tootjaile, kelle toodang moodustab ühtekokku artikli 5 lõikes 4 määratud põhiosa liidu nende toodete kogutoodangust, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui tootjad on seotud eksportijate või importijatega või on ise eeldatavalt dumpingtoote importijad, siis võib mõistet „liidu tootmisharu“ tõlgendada kui ülejäänud tootjaid;
- b) erandlikel asjaoludel võib liidu territooriumi jagada kõnealuse toodangu suhtes kaheks või enamaks konkureerivaks turuks ning vaadelda tootjaid igal turul eraldi tootmisharuna, kui:
 - i) sellisel turul tegutsevad tootjad müüvad kõik või peaaegu kõik kõnealused oma valmistatud tooted selsamal turul ja

ii) mujal liidus asuvad kõnealuse toote valmistajad ei rahulda olulisel määral kõnealuse turu nõudlust.

Sellistel asjaoludel võidakse kahju tuvastada ka juhul, kui valdavat osa kogu liidu tootmisharust ei ole kahjustatud, tingimusel et dumpinguhinnaga import on koondunud sellisele isoleeritud turule ja tingimusel et see kahjustab kogu või peaaegu kogu toodangu valmistajaid sel turul.

2. Lõike 1 kohaldamisel peetakse tootjaid eksportijate või importijatega seotuks üksnes siis, kui:

- a) üks teist otseselt või kaudselt kontrollib;
- b) kolmas isik kontrollib otse või kaudselt mõlemaid või
- c) nad koos kontrollivad otseselt või kaudselt kolmandat isikut, juhul kui on alust arvata või kahtlustada, et sellise suhte mõjul käitub asjaomane tootja mitteseotud tootjatest erinevalt.

Käesoleva lõike tähenduses loetakse teist isikut kontrollivaks isikuks see isik, kellel on seaduse alusel või tegelikult õigus kontrollitavale isikule piiranguid seada või käske anda.

3. Kui liidu tootmisharu tõlgendatakse kui teatava piirkonna tootjaid, antakse eksportijatele võimalus teha ettevõtetele artikli 8 alusel ettepanek võtta asjaomase piirkonna suhtes kohustusi. Sellistel juhtudel võetakse liidu huvide hindamisel eraldi arvesse piirkonna huve. Kui ettepanekut võtta piisav kohustus ei tehta viivitamata, samuti artikli 8 lõigetes 9 ja 10 sätestatud olukorras, võib kehtestada ajutise või lõpliku tollimaksu liidu suhtes tervikuna. Sellistel juhtudel võivad tollimaksud võimaluse korral piirduda konkreetsete tootjate või eksportijatega.

4. Käesoleva artikli suhtes kohaldatakse artikli 3 lõike 8 sätteid.

Artikkel 5

Menetluse algatamine

1. Välja arvatud lõikes 6 sätestatud juhud, algatatakse uurimine, tuvastamaks mis tahes väidetava dumpingu olemasolu, määra ja mõju, füüsilise või juriidilise isiku või liidu tootmisharu nimel tegutseva iseseisva õigusvõimeta ühingu esitatud kirjaliku kaebuse põhjal.

Kaebuse võib esitada komisjonile või liikmesriigile, kes selle komisjonile edastab. Komisjon saadab liikmesriikidele koopia kõikidest talle saabunud kaebustest. Kaebus loetakse esitatuks esimesel tööpäeval pärast selle üleandmist komisjonile tähtkirjana või pärast kättesaamistõendi väljaandmist komisjoni poolt.

Kui kaebust pole esitatud, kuid liikmesriigi käsutuses on piisavalt tõendusmaterjali dumpingu ja sellest liidu tootmisharule tuleneva kahju kohta, edastab liikmesriik sellise tõendusmaterjali viivitamata komisjonile.

2. Lõike 1 kohane kaebus sisaldab tõendusmaterjali dumpingu, kahju ning väidetava dumpinguhinnaga impordi ja väidetava kahju vahelise põhjusliku seose kohta. Kaebus sisaldab selle esitajale hõlpsasti kättesaadavat teavet järgmistes küsimustes:

- a) kaebuse esitaja isikuandmed ning kaebuse esitaja kirjeldus liidu samasuguste toodete toodangu mahu ja väärtuse kohta. Kui kirjalik kaebus esitatakse liidu tootmisharu nimel, määratletakse kaebuses tootmisharu, mille nimel kaebus esitatakse, koostades loetelu kõigist teadaolevaist samasuguse toote tootjatest liidus (või liidu samasuguse toote tootjate ühendustest), kirjeldades võimalikult suures ulatuses selliste tootjate arvele langevat samasuguse toote liidu toodangu mahtu ja väärtust;

- b) väidetava dumpingtoote täielik kirjeldus, kõnesoleva(te) päritolu- või ekspordiriigi või -riikide nimi/nimed, iga teadaoleva eksportija või välistootja isik ning kõnealust toodet teadaolevalt importivate isikute loetelu;
- c) hinnad, millega kõnealust toodet päritolu- või ekspordiriigi või -riikide siseturul tarbimiseks määratuna müüakse (või vajaduse korral hinnad, millega päritolu- või ekspordiriik või -riigid seda toodet kolmandale riigile või kolmandatele riikidele müüvad, või toote arvestuslik väärtus), ning ekspordihinnad või vajaduse korral hinnad, millega seda toodet esimesele sõltumatule ostjale liidus edasi müüakse;
- d) väidetavalt dumpinguhinnaga impordi mahu muutused, sellise impordi mõju samasuguse toote hinnale liidu turul ning sellest tulenev mõju, mida import avaldab liidu tootmisharule, nagu seda kajastavad liidu tootmisharu seisundit puudutavad asjakohased tegurid ja näitajad, näiteks need, mis on loetletud artikli 3 lõigetes 3 ja 5.
3. Komisjon uurib võimalikult põhjalikult kaebuses esitatud tõendite täpsust ja adekvaatsust, et kindlaks määrata, kas uurimise algatamiseks on piisavalt tõendeid.
4. Uurimine algatatakse vastavalt lõikele 1 ainult siis, kui samasuguse toote liidu tootjate poolt kaebuse suhtes väljendatud toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise põhjal on tuvastatud, et kaebus on esitatud liidu tootmisharu poolt või selle nimel. Kaebust peetakse liidu tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need liidu tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50 % samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Uurimist ei algatata, kui kaebust selgesõnaliselt toetavate liidu tootjate arvele langeb vähem kui 25 % liidu tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.
5. Ametiasutused hoiduvad uurimise algatamist taotleva kaebuse avaldamisest, kui otsust uurimise algatamise kohta ei ole tehtud. Pärast nõuetekohaselt dokumenteeritud kaebuse saamist ja enne uurimismenetluse algatamist teavitatakse asjaomase ekspordiriigi valitsust.
6. Kui komisjon otsustab erilistel asjaoludel algatada uurimine, ilma et liidu tootmisharult või selle nimel oleks saadud kirjalikku kaebust sellise uurimise algatamiseks, toimub see üksnes juhul, kui asja uurimise algatamiseks on piisavalt tõendusmaterjali dumpingu, kahju ja põhjusliku seose kohta, nagu seda on kirjeldatud lõikes 2. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta on nimetatud uurimise algatamise vajaduse kindlaks teinud.
7. Otsuses uurimise algatamise või algatamata jätmise kohta käsitletakse samaaegselt tõendeid dumpingu ja kahju kohta. Kaebus lükatakse tagasi, kui ei ole piisavalt tõendeid dumpingu ega kahju kohta, mis kõnealusel juhul õigustaksid juhtumi menetlemist. Menetlust ei algatata riikide vastu, mille impordi turuosa moodustab alla 1 %, välja arvatud juhul, kui nende riikide arvele ühtekokku langeb vähemalt 3 % liidu tarbimisest.
8. Kaebuse võib enne uurimise algatamist tagasi võtta; sel juhul loetakse, et kaebust pole esitatud.
9. Kui ilmneb, et menetluse algatamiseks on piisav hulk tõendusmaterjali, teeb komisjon seda 45 päeva jooksul pärast kaebuse esitamise kuupäeva ning avaldab teate *Euroopa Liidu Teatajas*. Kui tõendeid ei ole piisavalt, teatatakse sellest kaebuse esitajale 45 päeva jooksul alates kuupäevast, kui kaebus komisjonile esitati. Komisjon annab liikmesriikidele teavet kaebuse analüüsi kohta tavaliselt 21 päeva jooksul kaebuse esitamisest komisjonile.
10. Menetluse algatamise teates teatatakse uurimise algatamisest, nimetatakse vaatlusalune toode ja asjaomased riigid, tehakse kokkuvõtte saadud teabest ning juhitakse tähelepanu vajadusele edastada komisjonile kogu asjakohane teave.

Teates teatatakse tähtajad, mille jooksul huvitatud isikud saavad endast teatada, oma seisukohad kirjalikult teatavaks teha ja teabe esitada, kui kõnealuseid seisukohti ja teavet peetakse uurimise seisukohalt vajalikuks; samuti teatatakse aeg, mille jooksul huvitatud isikud võivad taotleda komisjonilt ärakuulamist vastavalt artikli 6 lõikele 5.

11. Komisjon teatab talle teadaolevatele asjaomastele eksportijatele, importijatele ning eksportijaid või importijaid esindavatele ühendustele, samuti ekspordiriigi esindajatele ja kaebuse esitajatele menetluse algatamisest ning, võttes kohaselt arvesse konfidentsiaalse teabe kaitset, esitab teadaolevatele eksportijatele ning ekspordiriigi ametiasutustele lõike 1 kohaselt saadud kirjaliku kaebuse täieliku teksti ning teeb selle teistele asjaomastele huvitatud isikutele nende taotlusel kättesaadavaks. Kui asjaomaste eksportijate arv on eriti suur, võib kirjaliku kaebuse täieliku teksti esitada üksnes ekspordiriigi ametiasutustele või asjaomasele kaubandusettevõtete ühendusele.

12. Dumpinguvastase uurimisega ei tohi takistada tolliprotseduuride täitmist.

Artikkel 6

Uurimine

1. Pärast menetluse algatamist alustab komisjon koostöös liikmesriikidega uurimist liidu tasandil. Selline uurimine hõlmab nii dumpingut kui kahju ning neid uuritakse ühel ajal.

Et uurimistulemused oleksid representatiivsed, valitakse dumpingu puhul uurimisperioodiks tavaliselt vähemalt kuue kuu pikkune menetluse algatamisele vahetult eelnev ajavahemik.

Teavet uurimisperioodile järgneva perioodi kohta ei võeta üldjuhul arvesse.

2. Asjaosalistele, kes said dumpinguvastase uurimisega seotud küsimustikud, antakse vastamiseks aega vähemalt 30 päeva. Eksportijatele mõeldud aega hakatakse arvestama küsimustiku kättesaamise kuupäevast, mis kõnealusel juhul peaks olema üks nädal alates küsimustiku eksportijale väljasaatmise või ekspordiriigi asjaomasele diplomaatilisele esindajale üleandmise päevast. 30 päevast tähtaega võib pikendada, võttes kohaselt arvesse uurimistähtaegu, tingimusel et asjaosaline näitab ära sellist pikendamist põhjendavad erilised asjaolud.

3. Komisjon võib nõuda liikmesriikidelt teabe esitamist ja liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et neid nõudmisi täita.

Nad saavad komisjonile nõutud teabe koos kõigi toimunud inspekteerimiste, kontrollimiste ja uurimiste tulemustega.

Kui kõnealune teave pakub üldist huvi või kui liikmesriik selle edastamist nõuab, saadab komisjon selle liikmesriikidele, juhul kui teave ei ole konfidentsiaalne. Konfidentsiaalse teabe puhul edastatakse selle mittekonfidentsiaalne kokkuvõte.

4. Komisjon võib nõuda, et liikmesriik teeks kõik vajalikud kontrollimised ja inspekteerimised, eriti importijate, kaubandusringkondade ja liidu tootjate seas, ning teostaks uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud annavad oma nõusoleku ja kui kõnealuse riigi valitsust on ametlikult teavitatud ning ta ei esita vastuväidet.

Liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et täita komisjoni nõudmisi.

Komisjoni ametnikud võivad komisjoni või liikmesriigi taotlusel liikmesriikide ametnikke nende ülesannete täitmisel abistada.

5. Huvitatud isikud, kes on endast teatanud artikli 5 lõike 10 kohaselt, kuulatakse ära, kui nad on esitanud *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud teadaandes ettenähtud tähtaja jooksul kirjaliku ärakuulamistaotluse, milles kinnitatakse, et nad on asjast huvitatud isikud, kellele menetluse tulemus tõenäoliselt mõju avaldab, ning esitatakse konkreetsed põhjused, miks nad tuleks ära kuulata.

6. Taotluse korral võimaldatakse importijatel, eksportijatel, ekspordiriigi valitsuse esindajatel ja kaebuse esitajatel, kes on endast teatanud artikli 5 lõike 10 kohaselt, kohtuda vastandlike huve esindavate isikutega, et anda neile võimalus esitada oma seisukohti ja vastuväiteid.

Kõnealuse võimaluse andmisel tuleb arvestada konfidentsiaalsuse säilitamise vajadust ning sobivust asjaosalistele.

Ükski isik ei ole kohustatud kohtumisel osalema ning kõrvalejäämine ei mõju kõnealust isikut kahjustavalt.

Käesoleva lõike kohaselt esitatud suulist teavet võetakse arvesse niivõrd, kui võrd seda hiljem kirjalikult kinnitatakse.

7. Kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning kasutajad ja tarbijaorganisatsioonid, kes on andnud endast teada artikli 5 lõike 10 kohaselt, samuti ekspordiriigi esindajad võivad kirjaliku taotluse korral tutvuda kogu teabega, mis ükskõik milline uurimisega seotud isik on kättesaadavaks teinud, välja arvatud liidu või liikmesriikide asutusesisesed dokumendid, kui see teave on nende huvide esitamiseks oluline, ei ole artikli 19 tähenduses konfidentsiaalne ning seda kasutatakse uurimise käigus.

Kõnealused isikud võivad nimetatud teabe kohta esitada oma tähelepanekuid, mis võetakse arvesse niivõrd, kui võrd need on piisavalt põhjendatud.

8. Välja arvatud artiklis 18 sätestatud asjaolude puhul, tuleb uurimise käigus võimaluse piires veenduda, et huvitatud poolte esitatud informatsioon, mille põhjal tehakse järeldused, on täpne.

9. Artikli 5 lõike 9 alusel algatatud menetluse puhul viiakse uurimine võimaluse korral lõpule ühe aasta jooksul. Igal juhul tuleb uurimine lõpetada 15 kuu jooksul pärast selle algatamist kas artikli 8 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud kohustuste võtmisel, või artikli 9 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud lõplike meetmete võtmisel.

Artikkel 7

Ajutised meetmed

1. Ajutisi tollimakse võib kehtestada, kui:

- a) menetlus on algatatud kooskõlas artikliga 5;
- b) kui sellest on teada antud ja kui huvitatud isikutele on antud piisav võimalus esitada vastavalt artikli 5 lõikele 10 teavet ja märkusi;
- c) kui on tehtud esialgne kinnitav otsus dumpingu ja sellest tulenevalt liidu tootmisharule tekitatud kahju kohta ning
- d) kui liidu huvid nõuavad sellise kahju ärahoidmiseks vajalikku sekkumist.

Ajutised tollimaksud kehtestatakse kõige varem 60 päeva pärast menetluse algatamist, ent hiljemalt üheksa kuud pärast menetluse algatamist.

2. Ajutise dumpinguvastase tollimaksu summa ei ületa ajutiselt kindlaksmääratud dumpingumarginaali, kuid see peaks olema nimetatud marginaalist väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab liidu tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

3. Ajutised tollimaksud tagatakse tagatisega ning vaatlusalused tooted lubatakse liidus vabasse ringlusse tagatise andmise korral.

4. Komisjon võtab ajutised meetmed artikli 15 lõikes 4 ettenähtud korras.

5. Kui liikmesriik taotleb komisjoni viivitamatut sekkumist ja kui lõike 1 tingimused on täidetud, teeb komisjon otsuse ajutise dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta maksimaalselt viie tööpäeva jooksul taotluse saamisest arvates.

6. Ajutised tollimaksud võib kehtestada kuueks kuuks ja pikendada nende kehtivusaega veel kolme kuu võrra või need võidakse kehtestada üheksaks kuuks. Nende kehtivusaega võib pikendada või need võib kehtestada üheksaks kuuks ainult juhul, kui asjaomases kaubanduses märkimisväärse osa moodustavad eksportijad seda taotlevad ega esita vastuväiteid komisjoni esitatud teadaandele.

Artikkel 8

Kohustused

1. Kui on tehtud esialgne kinnitav otsus dumpingu ja kahju olemasolu kohta, võib komisjon kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega heaks kiita eksportija heastavad vabatahtlikud kohustused revideerida hindu või lõpetada dumpinguhindadega eksport, kui komisjon on veendunud, et sellega on dumpingu kahjulik mõju kõrvaldatud.

Sellisel juhul ei kohalda komisjon nende kohustuste kehtimise ajal artikli 7 lõike 1 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või vastavalt olukorrale artikli 9 lõike 4 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse nende äriühingute toodetud asjaomase toote impordi suhtes, mida nimetatakse komisjoni otsuses kohustuste heakskiitmise kohta ja selle hilisemates muudatustes.

Selliste kohustuste alusel toimuv hinnatõus ei tohi olla suurem, kui dumpingumarginaali kõrvaldamiseks vaja, ning see peaks olema dumpingumarginaalist väiksem, kui sellest piisab liidu tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

2. Komisjon võib kohustusi soovitada, kuid ükski eksportija ei ole kohustatud endale sellist kohustust võtma. Tõsiasi, et eksportijad ei tee ettepanekut võtta selliseid kohustusi või ei nõustu ettepanekuga seda teha, ei tohi ühelgi juhul mõjutada asja arutamist.

Võib siiski kindlaks teha, et dumpinguhinnaga impordi jätkumisel on kahju oht tõenäolisem. Kohustuste võtmist nõutakse eksportijatelt üksnes siis, ja seda aktsepteeritakse, kui esialgu on kindlaks tehtud dumpingu ja sellega tekitatud kahju olemasolu.

Välja arvatud erakordsed asjaolud, ei või kohustusi pakkuda pärast seda, kui vastavalt artikli 20 lõikele 5 lõpeb vastuväidete esitamise tähtaeg.

3. Kohustusi, mille võtmiseks on tehtud ettepanek, ei ole vaja aktsepteerida, kui seda peetakse ebaotstarbekaks, näiteks kui tegelike või potentsiaalsete eksportijate arv on liiga suur, või muudel, sealhulgas üldpoliitilistel põhjustel. Asjaomasele eksportijale võib põhjendada, miks soovitakse nende kohustuse võtmise ettepanek tagasi lükata, ning neile võib anda võimaluse selle kohta arvamus esitada. Tagasilükkamise põhjused esitatakse lõplikus otsuses.

4. Isikutelt, kes lubavad kohustuse võtta, nõutakse nimetatud kohustuse mittekonfidentsiaalse versiooni esitamist, nõnda et see oleks uurimisega hõlmatud huvitatud isikutele kättesaadav.

5. Kui kohustused aktsepteeritakse, siis uurimine lõpetatakse. Komisjon lõpetab uurimise kooskõlas artikli 15 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Kui kohustused aktsepteeritakse, siis dumpingu ja kahju uurimine üldjuhul lõpetatakse. Kui tehakse kindlaks, et dumpingut või kahju ei esine, muutub kohustus automaatselt kehtetuks, välja arvatud juhul, kui see otsus on suuresti tingitud kohustuse olemasolust. Sellistel juhtudel võib nõuda, et kohustust säilitataks põhjendatud aja jooksul.

Kui dumping ja kahju tehakse kindlaks, jätkub asjakohane kohustus kooskõlas selle tingimuste ja käesoleva määruse sätetega.

7. Komisjon võib nõuda igalt eksportijalt, kelle kohustus on aktsepteeritud, kohustuste täitmise kohta korrapäraselt teabe esitamist ning luba asjakohaseid andmeid kontrollida. Nende nõuete täitmatajätmist peetakse kohustuse rikkumiseks.

8. Kui uurimise jooksul aktsepteeritakse teatavate eksportijate kohustused, loetakse, et need hakkavad artikli 11 kohaldamisel kehtima alates kuupäevast, mil uurimine ekspordiriigi suhtes lõpetatakse.

9. Kui kohustuse võtnud osapool rikub kohustust või taganeb sellest või komisjon tühistab kohustuse heakskiitmise, tühistatakse kohustusele antud heakskiit komisjoni otsusega või vajaduse korral komisjoni määrusega ning hakatakse automaatselt kohaldama artikli 7 kohaselt komisjoni kehtestatud ajutist tollimaksu või artikli 9 lõike 4 kohaselt kehtestatud lõplikku tollimaksu, kui asjaomasele eksportijale on antud võimalus anda selgitusi, välja arvatud juhul, kui kõnealune eksportija on kohustusest taganenud. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta otsustab tühistada kohustusele antud heakskiidu.

Huvitatud isik või liikmesriik võib esitada teavet, mis sisaldab *prima facie* tõendeid kohustuse rikkumise kohta. Järgnev hindamine selle kohta, kas kohustuse rikkumine on esinenud, viiakse lõpule tavaliselt kuue kuu jooksul, kuid igal juhul hiljemalt üheksa kuu jooksul alates nõuetekohaselt põhjendatud taotluse esitamisest.

Komisjon võib kohustuste jälgimisel taotleda abi liikmesriikide pädevatelt asutustelt.

10. Ajutise tollimaksu võib kehtestada artikli 7 kohaselt parima kättesaadava teabe põhjal, kui on põhjust uskuda, et kohustust rikutakse, või kohustuse rikkumise või sellest taganemise korral, kui uurimine, mis sai kohustuse võtmise aluseks, ei ole lõpetatud.

Artikkel 9

Lõpetamine ilma meetmeid võtmata; lõplike tollimaksude kehtestamine

1. Kui kaebus võetakse tagasi, võib menetluse lõpetada, kui see ei ole vastuolus liidu huvidega.

2. Kui kaitsemeetmeid ei ole vaja võtta, siis uurimine või menetlus lõpetatakse. Komisjon lõpetab uurimise kooskõlas artikli 15 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Artikli 5 lõike 9 kohaselt algatatud menetluse puhul loetakse kahju tavaliselt tühiseks, kui asjaomane import on väiksem artikli 5 lõikes 7 sätestatud mahtudest. Kõnealune menetlus tuleb kohe lõpetada, kui on kindlaks tehtud, et dumpingumarginaal, väljendatuna protsendina ekspordihinnast, on väiksem kui 2 %, tingimusel et üksnes uurimine tuleb lõpetada kui üksikeksportijate marginaal on alla 2 % ja et menetlust kohaldatakse nende suhtes edasi ning neid võidakse uuesti uurida asjaomase riigi suhtes artikli 11 kohaselt läbiviidava läbivaatamise käigus.

4. Kui faktide põhjal tuvastatakse lõplikult dumpingut ja sellest tuleneva kahju esinemine ning kui liidu huvid nõuavad sekkumist vastavalt artiklile 21, kehtestab komisjon lõpliku dumpinguvastase tollimaksu, toimides kooskõlas artikli 15 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Kui on kehtestatud ajutised tollimaksud, algatab komisjon kõnealuse menetluse hiljemalt üks kuu enne ajutiste tollimaksude aegumist.

Dumpinguvastase tollimaksu summa ei ületa kindlaksmääratud dumpingumarginaali, kuid see peaks olema nimetatud marginaalist väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab liidu tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

5. Dumpinguvastane tollimaks kehtestatakse igal üksikjuhul asjakohases ulatuses diskrimineerimisvabal alusel sellise toote impordi suhtes kõigist allikatest, mille puhul on tuvastatud dumping, mis põhjustab kahju, välja arvatud import neist allikatest, millel on käesoleva määruse tingimuste kohaselt aktsepteeritud kohustused.

Dumpinguvastaseid meetmeid kehtestavas määruses täpsustatakse tollimaks iga asjaomase tarnija jaoks või, kui see on raskendatud, siis iga asjaomase tarniva riigi jaoks. Teistest eksportivatest tootjatest või riigist õiguslikult eraldiseisvaid eksportivaid tootjaid võib tollimaksu täpsustamise eesmärgil käsitada siiski ühe üksusena. Käesoleva lõigu kohaldamisel võib arvesse võtta niisuguseid tegureid nagu tarnijate ja riigi vaheliste või tarnijatevaheliste struktuuriliste või ärisidemete olemasolu, riigipoolne hindade ja tootmiskahtude kontroll või nende olulisel määral mõjutamine või tarniva riigi majanduslik struktuur.

6. Kui komisjon on vastavalt artiklile 17 oma uurimist piiranud, ei ületa nende eksportijate või tootjate impordi suhtes kohaldatav dumpinguvastane tollimaks, kes on endast artikli 17 kohaselt teada andnud, kuid keda uurimine ei hõlmanud, valimisse kaasatud isikute suhtes kindlaks määratud kaalutud keskmist dumpingumarginaali olenemata sellest, kas normaalväärtus määratakse nende isikute puhul kindlaks artikli 2 lõigete 1–6 või artikli 2 lõike 7 punkti a alusel.

Käesoleva lõike kohaldamisel jätab komisjon tähelepanuta null- ja miinimummarginaalid ning artiklis 18 osutatud asjaoludel kindlaksmääratud marginaalid.

Eraldi tollimakse kohaldatakse selliselt eksportijalt või tootjalt pärineva impordi suhtes, kellele võimaldatakse artikliga 17 ettenähtud individuaalset kohtlemist.

Artikkel 10

Tagasiulatuvus

1. Ajutisi meetmeid võetakse ja dumpinguvastaseid tollimakse kohaldatakse üksnes nende toodete suhtes, mis lastakse vabasse ringlusse pärast artikli 7 lõike 1 alusel või, olenevalt olukorrast, artikli 9 lõike 4 alusel võetud meetme jõustumist, kui käesolevas määruses sätestatud eranditest ei tulene teisiti.

2. Kui on kohaldatud ajutist tollimaksu ja lõplikult on kindlaks tehtud dumpingu ja kahju olemasolu, otsustab komisjon, milline osa ajutisest tollimaksust kuulub lõplikult sissenõudmisele, olenemata sellest, kas tuleb kehtestada lõplik dumpinguvastane tollimaks.

Sel puhul ei hõlma mõiste „kahju“ liidu tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ega olulise kahju ohtu, välja arvatud siis, kui leitakse, et see oleks ajutiste meetmete puudumisel kujunenud oluliseks kahjuks. Kõikidel muudel juhtudel, mis hõlmavad sellist ohtu või pidurdumist, tagastatakse kõik ajutised summad ning lõplikke tollimakse võib kehtestada üksnes alates kuupäevast, mil oht või oluline pidurdumine lõplikult kindlaks tehakse.

3. Kui lõplik dumpinguvastane tollimaks on suurem kui ajutine tollimaks, ei nõuta tekkinud vahe maksmist. Kui lõplik tollimaks on väiksem kui ajutine tollimaks, arvutatakse tollimaks ümber. Kui lõplik otsus on eitav, ei kinnitata ajutist tollimaksu.

4. Lõplikku dumpinguvastast tollimaksu võib nõuda toodetelt, mis imporditi tarbimiseks kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete kohaldamise kuupäeva, ent mitte enne uurimise algatamist, tingimusel et:

a) import on artikli 14 lõike 5 kohaselt registreeritud;

b) komisjon on andnud asjaomastele importijatele võimaluse esitada oma arvamus;

- c) kõnealuse toote puhul on dumping esinenud pikema aja jooksul või et importija on või oleks pidanud olema teadlik dumpingust, selle ulatusest ning väidetavast või tuvastatud kahjust ja
- d) lisaks uurimisperioodil kahju tekitanud impordi tasemele on import veelgi märgatavalt suurenenud, nii et arvestades ajastamist, mahtu ja muid asjaolusid, võib see oluliselt kahjustada kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju.
5. Kohustuste rikkumise või neist taganemise korral võib nõuda lõplikke tollimakse kaupadelt, mis on lubatud vabasse ringlusse kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete rakendamist, tingimusel et import on vastavalt artikli 14 lõikele 5 registreeritud, ja mis tahes sellist tagasiulatuvat maksu ei tohi rakendada toodete suhtes, mis on imporditud enne kõnealuse kohustuse rikkumist või sellest taganemist.

Artikkel 11

Kehtivusaeg, läbivaatamine ja tagasimaksud

1. Dumpinguvastane meede peab jääma jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju tekitavale dumpingule.
2. Lõplik dumpinguvastane meede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või liidu tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse nimetatud läbivaatamise tulemuste selgumiseni.

Aegumise läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine. Sellisele tõenäosusele võivad viidata näiteks tõendid dumpingu ja kahju jätkumise kohta või selle kohta, et kahju kõrvaldamine tuleneb osaliselt või tervikuna meetmete olemasolust, või selle kohta, et eksportijate olukord või turutingimused on sellised, et need osutavad edasise kahjustava dumpingu tõenäosusele.

Käesoleva lõike alusel uurimist läbi viies antakse eksportijatele, importijatele, ekspordiriigi esindajatele ning liidu tootjatele võimalus läbivaatamistaotluses sätestatud küsimusi avardada, tagasi lükata või nende kohta arvamust avaldada, ning järeldusi tehes võetakse kohaselt arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid, mis on esitatud seoses küsimusega, kas meetmete kehtivuse lõppemine võib tõenäoliselt kaasa tuua dumpingu ja kahju jätkumise või kordumise, või on see ebatõenäoline.

Teade meetmete kehtivuse eelseisva lõppemise kohta avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* kohasel ajal käesolevas lõikes määratud meetmete kohaldamisaja viimasel aastal. Seejärel on liidu tootjatel hiljemalt kolm kuud enne viieaastase tähtaja möödumist õigus esitada taotlus meetmete läbivaatamiseks vastavalt teisele lõigule. Samuti avaldatakse teade meetmete tegeliku lõppemise kohta käesoleva lõike alusel.

3. Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või liidu tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

Vahepealne läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata dumpingut, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju tekitava dumpingu korvamiseks.

Käesoleva lõike alusel uurimist läbi viies võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas dumpingu ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed toovad soovitud tulemusi artikli 3 alusel varem kindlaks tehtud kahju kõrvaldamisel. Selles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid.

4. Läbivaatamine toimub ka selleks, et määrata kindlaks nende kõnealuse ekspordiriigi uute eksportijate individuaalsed dumpingumarginaalid, kes ei ole toodet ekspordinud meetmete aluseks oleva uurimisperioodi jooksul.

Läbivaatamine algatatakse, kui uus eksportija või tootja suudab tõendada, et ta ei ole seotud ekspordiriigi eksportijate ega tootjatega, kelle toodete suhtes kohaldatakse dumpinguvastaseid meetmeid, ning et ta on tegelikult ekspordinud liitu pärast uurimisperioodi, või kui ta suudab tõendada, et tal on tühistamatu lepinguga võetud kohustus märkimisväärse koguse eksportimiseks liitu.

Uut eksportijat käsitlev kiirläbivaatamine algatatakse pärast seda, kui liidu tootjatele on antud võimalus esitada oma märkused. Komisjoni määrusega läbivaatamise algatamise kohta tunnistatakse kehtetuks kehtiv tollimaks asjaomase uue eksportija puhul, muutes määrust, millega kõnealune tollimaks kehtestati, ning nähes ette impordi registreerimise vastavalt artikli 14 lõikele 5, tagamaks et kui läbivaatamise tulemusel tuvastatakse nimetatud eksportija puhul dumping, võib dumpinguvastased tollimaksud nõuda sisse tagasiulatuvalt alates läbivaatamise algatamise kuupäevast.

Käesoleva lõike sätteid ei kohaldata, kui tollimaksud on kehtestatud artikli 9 lõike 6 alusel.

5. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, v.a tähtaegadega seotud sätteid, kohaldatakse kõigi lõigete 2, 3 ja 4 kohaste läbivaatamiste suhtes.

Lõigete 2 ja 3 kohane läbivaatamine peab toimuma kiiresti ja tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast. Igal juhul tuleb kõik niisugused läbivaatamised lõpule viia 15 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamisest.

Kõik lõike 4 kohased läbivaatamised tuleb igal juhul lõpule viia üheksa kuu jooksul alates algatamisest.

Kui lõike 2 kohane läbivaatamine algatatakse samal ajal, kui sama menetluse raames toimuv lõike 3 kohane läbivaatamine, viiakse lõike 3 kohane läbivaatamine lõpule samaks tähtajaks, nagu lõike 2 kohane läbivaatamine.

Kui uurimine ei ole teises, kolmandas ja neljandas lõigus nimetatud tähtaegadeks lõpetatud, siis:

- meetmete kehtivus lõpeb, kui tegu on lõike 2 kohase uurimisega,
- meetmete kehtivus lõpeb, kui lõigete 2 ja 3 kohaseid uurimisi on toimetatud paralleelselt, kui lõike 2 kohane uurimine algatati samal ajal kui lõike 3 kohane läbivaatamine toimus sama menetluse raames või kui niisugused läbivaatamised algatati samal ajal, või
- meetmed jäävad muutmata, kui tegu on lõigete 3 ja 4 kohaste uurimistega.

Teatis meetmete tegeliku kehtivuse lõppemise või edasise kohaldamise kohta käesoleva lõike kohaselt avaldatakse seejärel *Euroopa Liidu Teatajas*.

6. Käesoleva artikli kohased läbivaatamised algatab komisjon. Komisjon otsustab kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega, kas algatada käesoleva artikli lõike 2 kohased läbivaatamised või mitte. Komisjoni annab liikmesriikidele teavet, kui ettevõtja või liikmesriik on esitanud taotluse, milles põhjendatakse käesoleva artikli lõigete 3 ja 4 kohase läbivaatamise algatamist ja komisjon on lõpetanud oma sellekohase analüüsi või kui komisjon on ise määranud kindlaks, et meetmete jätkuv kohaldamine tuleks läbi vaadata.

Kui läbivaatamised seda õigustavad, siis kooskõlas artikli 15 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega tunnistatakse meetmed kehtetuks või jäetakse need kehtima vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 või tunnistatakse need kehtetuks, jäetakse kehtima või tehakse neisse muudatused vastavalt käesoleva artikli lõigetele 3 ja 4.

Kui meetmed tunnistatakse kehtetuks üksikeksportijate suhtes, ent mitte riigi suhtes tervikuna, jääb menetlus selliste eksportijate suhtes edasi kehtima ja nende puhul võib uurimise automaatselt uuesti algatada asjaomase riigi suhtes käesoleva artikli alusel teostatud läbivaatamise käigus.

7. Kui lõike 3 kohane meetmete läbivaatamine on meetmete kohaldamisaja lõpul, nagu see on määratud lõikes 2, veel pooleli, hõlmab nimetatud läbivaatamine ka lõikes 2 sätestatud asjaolusid.

8. Olenemata lõikest 2 võib importija taotleda tasutud tollimaksude tagasimaksmist, kui on näidatud, et dumpingumarginaal, mille alusel tollimaksu maksti, on kaotatud või seda on vähendatud tasemeni, mis on alla kehtiva tollimaksu taseme.

Dumpinguvastaste tollimaksude tagasimaksmist taotledes esitab importija komisjonile taotluse. Taotlus esitatakse selle liikmesriigi kaudu, kelle territooriumil tooted vabasse ringlusesse lubati, kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil pädevad ametiasutused lõplike maksmisele kuuluvate tollimaksude summa nõuetekohaselt kindlaks määrasid, või kuupäevast, mil tehti otsus ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summad lõplikult sisse nõuda. Liikmesriigid edastavad taotluse viivitamata komisjonile.

Tagasimaksetaotlus loetakse tõendusmaterjaliga nõuetekohaselt varustatuks siis, kui see sisaldab täpset teavet nõutud dumpinguvastaste tollimaksude tagasimakstavate summade kohta ja kogu tollidokumentatsiooni, mis on seotud selle summa arvutamise ja maksimisega. Samuti peab see sisaldama tõendeid normaalväärtuste ja liitu suunatud ekspordi hindade kohta vaatlusperioodil selle eksportija või tootja puhul, kelle suhtes tollimaks kehtib. Juhul kui importija ei ole asjaomase eksportija ega tootjaga seotud ja selline teave ei ole kohe kättesaadav või kui eksportija või tootja ei soovi seda importijale anda, peab taotlus sisaldama eksportija või tootja avaldust selle kohta, et dumpingumarginaali on vähendatud või see on kaotatud, nagu käesolevas artiklis näidatud, ning et vastav tõendusmaterjal esitatakse komisjonile. Kui sellist tõendusmaterjali eksportijalt või tootjalt mõistliku aja jooksul ei saada, lükatakse taotlus tagasi.

Komisjon otsustab, kas ja millises ulatuses tuleks taotlus rahuldada, või ta võib igal ajal otsustada algatada vahepealse läbivaatamise, misjärel eeskirjadekohaste läbivaatamiste käigus saadud teavet ja järeldusi kasutatakse selle kindlakstegemiseks, kas ja millises ulatuses tagasimaksmine on põhjendatud. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta on lõpetanud taotluse analüüsi.

Tollimaksud tuleb harilikult tagasi maksta 12 kuu jooksul ja mitte ühelgi juhul hiljem kui 18 kuu jooksul alates kuupäevast, mil dumpinguvastaste tollimaksuga maksustatud toote importija esitas nõuetekohase tõendusmaterjaliga varustatud tagasimaksetaotluse.

Lubatud tagasimakse tuleks liikmesriigil harilikult teha 90 päeva jooksul alates komisjoni otsuse tegemisest.

9. Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates läbivaatamises või tagasimaksmise uurimistes sama meetodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes nõuetekohaselt arvesse artiklit 2, eriti selle lõikeid 11 ja 12, ning artiklit 17.

10. Komisjon kontrollib kõigis käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates uurimistes ekspordihindade usaldusväärsust kooskõlas artikliga 2. Kui ekspordihind otsustatakse arvestada kooskõlas artikli 2 lõikega 9, ei arvestata selle arvutamisel maha makstud dumpinguvastaste tollimaksude summat, kui esitatakse vaieldamatud tõendid, et kõnealune tollimaks kajastub nõuetekohaselt edasimüügihindades ja järgnevates liidu müügihindades.

Artikkel 12

Muudatuste arvessevõtmine

1. Kui tavaliselt kahe aasta jooksul alates meetmete jõustumisest esitab liidu tootmisharu või muu huvitatud isik piisava teabe, millest selgub, et pärast esialgset uurimisperioodi ja enne või pärast meetmete kehtestamist on ekspordihinnad langenud või liitu imporditud toote edasimüügihindad või hilisemad müügihindad ei ole muutunud või on muutunud ebapiisavalt, võib komisjon uurimise uuesti alustada, et kontrollida, kas meede on mõjutanud eespool nimetatud hindu. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui huvitatud isik on esitanud piisavalt teavet uurimise uuesti alustamise põhjendamiseks ning komisjon on lõpetanud oma sellekohase analüüsi.

Uurimise võib esimeses lõigus sätestatud tingimustel uuesti alustada komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel.

2. Käesoleva artikli kohase kordusuurimise käigus antakse eksportijatele, importijatele ja liidu tootjatele võimalus selgitada edasimüügihindadega ja järgnevat müügihindadega seotud olukorda. Kui jõutakse järeldusele, et meetme tulemusena oleks kõnealused hinnad pidanud muutuma, hinnatakse ekspordihinnad uuesti vastavalt artiklile 2, et kõrvaldada varem artikli 3 kohaselt kindlaksmääratud kahju, ning arvutatakse uuesti dumpingumarginaalid, võttes arvesse ümberhinnatud ekspordihindu. Kui leitakse, et artikli 12 lõike 1 tingimused on täidetud ekspordihindade langemise tõttu, mis on toimunud pärast esialgset uurimisperioodi ning enne või pärast meetmete kehtestamist, võib dumpingumarginaalid uuesti arvutada, võttes arvesse niisuguseid madalamaid ekspordihindu.

3. Kui käesoleva artikli kohane kordusuurimine näitab dumpingu suurenemist, võib komisjon, toimides kooskõlas artikli 15 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega, kehtivaid meetmeid muuta vastavalt uutele ekspordihindu käsitlevatele järeldustele. Käesoleva artikli kohaselt kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu suurus võib olla kuni kahekordne esialgselt kehtestatud tollimaksu suurus.

4. Artiklite 5 ja 6 asjakohaseid sätteid kohaldatakse kõigi käesoleva artikli kohaste kordusuurimiste suhtes, arvestades siiski, et kordusuurimist toimetatakse kiiresti ja see tuleb lõpule viia tavaliselt kuue kuu jooksul alates kordusuurimise algatamise kuupäevast. Igal juhul tuleb kõik niisugused kordusuurimised lõpule viia üheksa kuu jooksul alates kordusuurimise algatamisest.

Kui kordusuurimine ei ole esimeses lõigus nimetatud tähtaegadeks lõpetatud, jäetakse meetmed muutmata. Teatis meetmete edasise kehtivuse kohta käesoleva lõike kohaselt avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

5. Normaalväärtuse väidetavaid muutusi võetakse käesoleva artikli alusel arvesse ainult siis, kui nõuetekohase tõendusmaterjaliga põhjendatud täielik teave kohandatud normaalväärtuste kohta esitatakse komisjonile uurimise algatamise teadaandes sätestatud tähtaja jooksul. Kui uurimine hõlmab normaalväärtuste uuesti läbivaatamist, võidakse ette näha, et import tuleb registreerida kooskõlas artikli 14 lõikega 5 kuni kordusuurimise tulemuste selgumiseni.

Artikkel 13

Kõrvalehoidmine

1. Käesoleva määruse alusel kehtestatud dumpinguvastaseid tollimakse võib laiendada kolmandatest riikidest pärineva samasuguse toote või sellega võrreldes väheseid muudatusi sisaldava toote impordile või vähesel määral muudetud samasuguse toote impordile riigist, kus meetmeid kohaldatakse, või selle toote osade impordile, kui esineb kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine.

Kui toimub kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmine, võib dumpinguvastaseid tollimakse, mis ei ületa artikli 9 lõike 5 kohaselt kehtestatud tasakaalustavat jääktollimaksu, laiendada neid meetmeid kohaldava riigi äriühingutest pärinevale impordile, mille toodete suhtes kohaldatakse individuaalseid tollimaksumäärasid.

Kõrvalehoidmiseks loetakse kolmandate riikide ja liidu või riigi, kus meetmeid kohaldatakse, üksikute äriühingute ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutust, mis tuleneb tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise, ja kui on tõendeid kahju kohta või selle kohta, et tollimaksu parandav mõju on samasuguse toote hindade ja/või koguste tõttu ohustatud ning et dumping esineb seoses samasuguste või sarnaste toodete puhul varem kindlaksmääratud normaalväärtustega, vajadusel artikli 2 sätete kohaselt.

Kolmandas lõigus nimetatud tava, protsess või toiming sisaldab muu hulgas:

- a) asjaomase toote mõningast muutmist, et seda saaks liigitada tollikoodide alla, mille suhtes tavaliselt meetmeid ei kohaldata, kui muudatused ei muuda toote põhiomadusi;
- b) toote lähetamist läbi kolmandate riikide, kus meetmeid kohaldatakse;
- c) eksportijate või tootjate müügistruktuuri ja -kanalite ümberkorraldamist riigis, kus meetmeid kohaldatakse, et lõpuks ekspordiksid nende tooteid liitu tootjad, kes saavad soodustust individuaalse tollimaksumäära abil, mis on väiksem kui tollimaks, mida tootjate toodete suhtes kohaldatakse;
- d) lõikes 2 märgitud asjaoludel toimuvat osade kokkupanemist liidus või kolmandas riigis.

2. Liidus või kolmandas riigis toimuvat kokkupanekut käsitletakse kehtivatest meetmetest kõrvalehoidmisena, kui:

- a) tegevus algas või laienes oluliselt alates dumpinguvastase uurimise algamisest või vahetult enne seda ning vaatlusalused tooteosad pärinevad riigist, mille suhtes meetmeid kohaldatakse, ja
- b) osad moodustavad vähemalt 60 % kokkupanitava toote osade koguväärtusest, kusjuures meetmetest kõrvalehoidmisena ei käsitleta juhtumeid, kui kokkupanemise või valmistamise ajal sissetoodud osadele lisandunud väärtus moodustab rohkem kui 25 % tootmiskuludest, ja
- c) tollimaksu parandav mõju on ohustatud kokkupanitava samasuguse toote hindade ja/või koguste osas ning kui on tõendeid dumpingu esinemise kohta seoses samasuguse või sarnase toote puhul varem kindlaksmääratud normaalväärtustega.

3. Uurimine algatatakse käesoleva artikli kohaselt komisjoni algatusel või liikmesriigi või huvitatud isikute taotlusel, kui on olemas piisavalt tõendeid lõikes 1 sätestatud asjaolude kohta. Uurimine algatatakse komisjoni määrusega, millega võib anda tolliasutustele ka korralduse nõuda impordi registreerimist artikli 14 lõike 5 kohaselt või nõuda tagatist. Komisjoni annab liikmesriikidele teavet, kui huvitatud isik või liikmesriik on esitanud taotluse, milles põhjendatakse uurimise algatamist ja komisjon on lõpetanud oma sellekohase analüüsi või kui komisjon on ise määranud kindlaks, et tuleb algatada uurimine.

Uurimist toimetab komisjon. Komisjoni võivad abistada tolliasutused ning uurimine viiakse lõpule üheksa kuu jooksul.

Kui lõplikult tuvastatud faktid õigustavad meetmete kohaldamisala laiendamist, teeb seda komisjon, toimides kooskõlas artikli 15 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Laiendamine jõustub kuupäevast, mil artikli 14 lõike 5 kohaselt kehtestati registreerimise nõue või hakati nõudma tagatist. Käesoleva määruse asjakohaseid menetlussätteid, mis käsitlevad uurimiste algatamist ja läbiviimist, kohaldatakse käesoleva artikli alusel.

4. Importi ei pea artikli 14 lõike 5 kohaselt registreerima ja selle suhtes ei kohaldata meetmeid, kui sellega tegelevad äriühingud, mis on tollimaksust vabastatud.

Tollimaksust vabastamise taotlusi, millele on lisatud tõendid, esitatakse uurimise algatamist käsitleva komisjoni määrusega kehtestatud tähtaja jooksul.

Kui meetmetest kõrvalehoidmise tava, protsess või toiming toimub väljaspool liitu, võib vabastuse anda asjaomase toote tootjatele, kes tõestavad, et nad ei ole seotud ühegi tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse meetmeid, ja kelle osas on leitud, et nad ei ole seotud käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 määratud meetmetest kõrvalehoidmisega.

Kui meetmetest kõrvalehoidmise tava, protsess või toiming toimub liidus, võib vabastuse anda importijatele, kes tõestavad, et nad ei ole seotud tootjatega, kelle suhtes neid meetmeid kohaldatakse.

Neid vabastusi antakse komisjoni otsusega ning need jäävad kehtima nendes sätestatud ajavahemikuks ja nendes sätestatud tingimustel. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta on lõpetanud oma analüüsi.

Kui artikli 11 lõikes 4 sätestatud tingimused on täidetud, võib vabastusi anda pärast uurimise lõpetamist, mille tulemusena meetmete kohaldamisala laiendatakse.

Kui meetmete kohaldamisala laiendamisest on möödunud vähemalt üks aasta ja vabastust taotlevate või võimalike taotlevate osapoolte arv on märkimisväärne, võib komisjon otsustada, et algatab meetmete kohaldamisala laiendamise läbivaatamise. Iga niisugune läbivaatamine toimub artikli 11 lõike 5 sätete kohaselt, nagu neid kohaldatakse artikli 11 lõike 3 kohase läbivaatamise suhtes.

5. Käesoleva artikli sätted ei takista kehtivate tollimaksualaste sätete tavapärasest kohaldamisest.

Artikkel 14

Üldsätted

1. Ajutised või lõplikud dumpinguvastased tollimaksud kehtestatakse määrusega ja neid nõuavad sisse liikmesriigid sellises vormis ja ulatuses ning nende kriteeriumide alusel, nagu seal sätestatud on. Selliseid tollimakse nõutakse sisse muudest impordi suhtes kehtivatest tollimaksudest, maksudest ja tasudest sõltumatult.

Ühegi toote kohta ei või korrigeerida dumpinguvastane ja tasakaalustav tollimaks, et korrigeerida üht ja sama dumpingust ja ekspordi subsideerimisest tulenevat olukorda.

2. Määrused, millega kehtestatakse ajutised või lõplikud dumpinguvastased tollimaksud, ning määrused või otsused, millega aktsepteeritakse kohustusi või lõpetatakse uurimisi või menetlusi, avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Sellised määrused ja otsused sisaldavad eelkõige – ning kohaselt konfidentsiaalse teabe kaitset arvestades – eksportijate nimesid, kui see on võimalik, või asjaomaste riikide nimesid, toote kirjeldust ning dumpingu ja kahju kindlakstegemisega seotud oluliste faktide ja kaalutluste kokkuvõtet. Igal juhul saadetakse üks määruse või otsuse eksemplar teadaolevatele huvitatud isikutele. Käesoleva lõike sätteid kohaldatakse läbivaatamise suhtes *mutatis mutandis*.

3. Käesoleva määruse alusel võib vastu võtta erisätteid, eelkõige päritolureeglite ühismääratluse kohta, nagu see sisaldub Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 952/2013 ⁽¹⁾.

4. Liidu huvides võib käesoleva määruse alusel kehtestatud meetmed komisjoni otsusega kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega üheksaks kuuks peatada. Komisjon võib kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega peatamist pikendada veel kõige rohkem ühe aasta võrra.

Meetmed võib peatada üksnes siis, kui turutingimused on ajutiselt sedavõrd muutunud, et oleks ebatõenäoline, et kahju sellise peatamise tulemusena jätkuks, ning tingimusel, et liidu tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus ja et seda arvamust on arvesse võetud. Meetmed võib igal ajal ennistada kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega, kui peatamise põhjus on lakanud olemast.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

5. Komisjon võib pärast liikmesriikide õigeaegset teavitamist anda tolliasutustele korralduse võtta impordi registreerimiseks kohaseid meetmeid, et selle impordi suhtes saaks edaspidi alates registreerimise kuupäevast meetmeid kohaldada. Impordi registreerimisnõude võib kehtestada pärast liidu tootmisharu vastavat taotlust, mis sisaldab piisavat tõendusmaterjali, õigustamaks sellist sammu. Registreerimine algatatakse määrusega, milles näidatakse selle meetme eesmärk ning vajaduse korral ka võimaliku tulevase kohustuse prognoositav summa. Impordi registreerimise nõue kehtestatakse kõige rohkem üheksaks kuuks.

6. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga kuu aruande uuritavate toodete ja selliste toodete impordi kohta, mille suhtes kohaldatakse meetmeid, ning käesoleva määruse alusel sisse nõutud tollimaksusummade kohta.

7. Ilma et see piiraks lõike 6 kohaldamist, võib komisjon taotleda igal üksikjuhtumil eraldi liikmesriikidelt teabe esitamist, et tõhusalt jälgida meetmete kohaldamist. Sellisel juhul kohaldatakse artikli 6 lõigete 3 ja 4 sätteid. Kõikide andmete suhtes, mida liikmesriigid käesoleva artikli kohaselt esitavad, kohaldatakse artikli 19 lõike 6 sätteid.

Artikkel 15

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes artikliga 4.
5. Kui määruse (EL) nr 182/2011 artikli 3 lõike 5 kohaselt kasutatakse kirjalikku menetlust lõplike meetmete vastuvõtmiseks käesoleva artikli lõike 3 alusel või aegumise läbivaatamise algatamise või mittealgatamise otsustamiseks käesoleva määruse artikli 11 lõike 6 alusel, siis lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui eesistuja määratud tähtaja jooksul eesistuja nii otsustab või määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 1 kohaselt määratud komiteeliikmete enamus seda taotleb. Kui kasutatakse kirjalikku menetlust muudel juhtudel, kus kavandatava meetme kohta on toimunud arutelu komitees, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui eesistuja määratud tähtaja jooksul eesistuja nii otsustab või komitee liikmete lihthälteenamusega seda taotletakse. Kui kasutatakse kirjalikku menetlust muudel juhtudel, kus kavandatava meetme kohta ei ole toimunud arutelu komitees, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui eesistuja ettenähtud tähtaja jooksul eesistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.
6. Komitee võib arutada kõiki käesoleva määruse kohaldamisega seotud küsimusi, mille komisjon on tõstatanud või mida liikmesriik on taotlenud. Liikmesriigid võivad paluda teavet ja vahetada arvamusi kas komitees või otse komisjoniga.

Artikkel 16

Kontrollkäigud

1. Komisjon korraldab kontrollkäike, kui ta peab seda vajalikuks, et uurida importijate, eksportijate, hulgimüüjate, vahendajate, tootjate, kaubandusettevõtete ühenduste ja organisatsioonide dokumente ning kontrollida dumpingut ja kahju kohta esitatud teabe õigsust. Nõuetekohase ja õigeaegse vastuse puudumise korral võib komisjon kontrollkäigu ära jätta.

2. Komisjon võib vajaduse korral teha uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud annavad selleks nõusoleku, kui komisjon teatab uurimisest kõnealuse riigi valitsuse esindajatele ning need ei esita uurimise suhtes vastuväiteid. Niipea kui asjaomased äriühingud on nõusoleku andnud, teatab komisjon ekspordiriigi ametiasutustele kontrollitavate ettevõtjate nimed ja aadressid ning kontrollkäiguks kokkulepitud kuupäevad.
3. Asjaomastele äriühingutele tehakse teatavaks, mis laadi teavet kontrollkäikude ajal kontrollida kavatsetakse ning mis laadi teavet kontrollkäikude ajal edaspidi vajatakse, kuid see ei välista siiski saadud teabega seotud üksikasjade taotlemist uurimise ajal.
4. Lõigete 1, 2 ja 3 alusel toimuvate uurimiste ajal abistavad komisjoni ametnikud nendest liikmesriikidest, kes seda nõuavad.

Artikkel 17

Väljavõtteline uuring

1. Juhul kui kaebuste esitajaid, eksportijaid, importijaid, tooteliike või tehinguid on palju, võib uurimine piirduda mõistliku hulga isikute, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.
2. Isikute, tooteliikide või tehingute lõplik valik kõnesolevate väljavõttelist uuringut käsitlevate sätete alusel jääb komisjoni ülesandeks, kuigi eelistatav on, kui valimid võetakse asjaomaste isikutega konsulteerides ja nende nõusolekul, tingimusel et sellised isikud annavad endast teada ja teevad piisava teabe kättesaadavaks kolme nädala jooksul alates uurimise algatamisest, võimaldamaks valida tüüpilist valimit.
3. Kui uurimist on vastavalt käesolevale artiklile piiratud, arvutatakse sellest hoolimata individuaalne dumpingumarginaal mis tahes eksportija või tootja puhul, keda ei ole algselt välja valitud, kuid kes esitab käesolevas määruses sätestatud tähtaja jooksul vajaliku teabe, välja arvatud juhul, kui eksportijate või tootjate arv on nii suur, et individuaalne kontrollimine oleks põhjendamatu koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist.
4. Kui on otsustatud väljavõttelise uuringu kasuks ja kui mõned või kõik valitud isikud ilmutavad koostöösoovimatust, mis võib tõenäoliselt uurimise tulemustele olulist mõju avaldada, võib valida uue valimi.

Kui aga endiselt ei ole piisavalt koostöövalmidust või kui uue valimi valimiseks ei ole aega, kohaldatakse artikli 18 vastavaid sätteid.

Artikkel 18

Koostööst keeldumine

1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule teabele või ei esita vajalikku teavet käesolevas määruses ettenähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui ka positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kättesaadavate faktide põhjal.

Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat teavet, siis jäetakse selline teave arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutamiseks kättesaadavatele faktidele.

Huvitatud isikutele tehakse koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks.

2. Elektroonilises vormis vastamata jätmist ei loeta koostööst keeldumiseks, kui huvitatud isik näitab, et nõutav koostöövorm tooks kaasa ebaratsionaalse lisakoormuse või põhjendamatu lisakulud.

3. Huvitatud isiku esitatud teavet võetakse siiski arvesse ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui teave esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui isik on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.
4. Tõendite või teabe vastuvõtmata jätmise korral teatakse selle põhjused viivitamata neid esitavale isikule ning antakse võimalus lisada kindlaksmääratud tähtaja jooksul täiendavad selgitused. Kui selgitusi peetakse ebapiisavaks, siis selliste tõendite või teabe tagasilükkamise põhjused avalikustatakse ning avaldatakse trükitud järeldustes.
5. Kui otsused, k.a normaalväärtuse määramisega seotud otsused, tuginevad lõike 1 sätetele, eelkõige kaebuses sisalduvale teabele, siis tuleb seda teavet asjakohaselt ning uurimise tähtaega arvesse võttes kontrollida muude, võimaluse korral kättesaadavate sõltumatute allikate alusel, nagu näiteks trükitud hinnaloendid, ametlik impordi ja tollitulu statistika, või muudelt huvitatud isikutelt uurimise ajal saadud teabe alusel.

Selline teave võib vajaduse korral sisaldada asjaomaseid andmeid maailmaturu või muude tüüpiliste turgude kohta.

6. Kui huvitatud isik ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast teavet seetõttu ei anta, võib uurimise tulemus olla kõnealusele isikule vähem soodne kui koostöö puhul.

Artikkel 19

Konfidentsiaalsus

1. Ametiasutused käsitlevad asjakohase põhjendatuse korral konfidentsiaalsena igasugust teavet, mis on laadilt konfidentsiaalne (näiteks teave, mille avalikustamine annaks konkurendile märkimisväärse eelise või millel oleks oluliselt kahjustav mõju teabe andjale või isikule, kellelt ta kõnealuse teabe sai) või mille uurimise osalised on konfidentsiaalsena saanud.
2. Konfidentsiaalset teavet edastavad huvitatud isikud on kohustatud esitama sellise teabe mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte. Nimetatud kokkuvõtted peavad olema piisavalt üksikasjalikud ning võimaldama vajalikul määral aru saada konfidentsiaalsena esitatud teabe sisust. Erandlike asjaolude korral võivad kõnesolevad isikud asuda seisukohale, et nimetatud teabe kohta ei ole võimalik kokkuvõtet koostada. Selliste erandlike asjaolude puhul tuleb esitada põhjendused, miks kokkuvõtet ei ole võimalik teha.
3. Kui otsustatakse, et konfidentsiaalsusetootlus ei ole õigustatud, ning kui teabe andja kas ei soovi teavet avalikustada või ei luba seda üldises või kokkuvõtlikus vormis avaldada, võib kõnealuse teabe jätta arvesse võtmata, kui asjakohaste allikate abil ei ole selle õigsust võimalik nõuetekohaselt tõendada. Konfidentsiaalsusetootlusi ei tohi suvaliselt tagasi lükata.
4. Käesolev artikkel ei takista liidu asutusi avalikustamast üldist teavet ja eriti põhjendusi, millele tuginevad käesoleva määruse alusel vastuvõetud otsused, või tõendusmaterjali, millele liidu asutused toetuvad, kui seda on vaja kõnealuste põhjenduste selgitamisel menetluste käigus. Sellise avalikustamise puhul tuleb arvesse võtta asjaomaste isikute õigustatud huve, et nende ärisaladusi välja ei räägitaks.
5. Komisjon, liikmesriigid ega nende ametnikud ei tohi ilma teabe andja eriloata avaldada mingisugust käesoleva määruse kohaselt saadud teavet, mille käsitlemist konfidentsiaalsena selle andja on nõudnud. Komisjoni ja liikmesriikide vahel vahetatavat teavet ning liidu või liikmesriikide asutuste sisedokumente ei tohi avalikustada, kui see ei ole käesolevas määruuses sätestatud erijuhtudel ette nähtud.

6. Käesoleva määruse kohaselt saadud teavet kasutatakse ainult sel eesmärgil, milleks seda nõuti.

Käesolev säte ei välista ühe uurimise käigus saadud teabe kasutamist sama tootega seotud menetluse raames teiste uurimiste algatamiseks.

Artikkel 20

Avalikustamine

1. Kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning ekspordiriigi esindajad võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutlustega seotud üksikasjade avalikustamist, mille alusel ajutised meetmed kehtestati. Avalikustamise taotlus esitatakse kirjalikult kohe pärast ajutiste meetmete kehtestamist ning avalikustamine toimub kirjalikult nii kiiresti kui võimalik.

2. Lõikes 1 nimetatud isikud võivad taotleda selliste oluliste faktide ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist või uurimise või menetluse lõpetamist ilma meetmeid kehtestamata, kusjuures erilist tähelepanu pööratakse selliste faktide ja kaalutluste avalikustamisele, mis erinevad ajutiste meetmete puhul kasutatutest.

3. Lõikes 2 sätestatud lõpliku avalikustamise taotlused adresseeritakse komisjonile kirjalikult ja ajutise tollimaksu kehtestamise puhul peavad need laekuma hiljemalt üks kuu pärast kõnealuse tollimaksu kehtestamise avaldamist. Kui ajutist tollimaksu ei ole kohaldatud, antakse isikutele võimalus taotleda lõplikku avalikustamist komisjoni sätestatud tähtaja jooksul.

4. Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust nõuetekohaselt arvesse võttes nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne artiklis 9 sätestatud menetluste algatamist. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel.

Avalikustamine ei piira komisjoni võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

5. Märkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust. Kui peab toimuma täiendav lõplik avalikustamine, võib kehtestada lühema tähtaja.

Artikkel 21

Liidu huvid

1. Otsus selle kohta, kas liidu huvid nõuavad sekkumist, peab põhinema kõigi huvide, sealhulgas kodumaise tootmisharu, kasutajate ja tarbijate huvide hindamisel tervikuna. Käesoleva artikli alusel tehakse otsus üksnes siis, kui kõigile isikutele on lõike 2 alusel antud võimalus teha oma seisukohad teatavaks. Sellisel uurimisel pööratakse erilist tähelepanu vajadusele kaotada kahjustava dumpingu kaubandust moonutav mõju ja taastada tõhus konkurents. Tuvastatud dumpingu ja kahju põhjal kindlaksmääratud meetmeid ei või kohaldada, kui ametiasutused võivad kogu esitatud teabe põhjal selgesti järeldada, et selliste meetmete kohaldamine ei ole liidu huvides.

2. Et ametiasutustel oleks kindel alus kõikide vaadete ja kogu teabe arvessevõtmiseks selle üle otsustamisel, kas meetmete kehtestamine on liidu huvides või mitte, võivad kaebuse esitajad, importijad ja neid esindavad ühendused, kasutajate esindajad ja tarbijaid esindavad organisatsioonid dumpinguvastast tollimaksu käsitleva uurimise algatamise teates näidatud tähtaja jooksul endast teatada ja komisjonile teavet anda. Teave või selle kokkuvõtte tehakse kättesaadavaks teistele käesolevas artiklis nimetatud isikutele ja neil on õigus sellele vastata.

3. Isikud, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et nad ära kuulataks. Taotlused rahuldatakse, kui need on esitatud lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul ja kui neis on näidatud põhjused, miks kõnealused isikud tuleks liidu huvides ära kuulata.
4. Pooled, kes on toiminud lõike 2 kohaselt, võivad esitada arvamusi mis tahes ajutiste tollimaksude kohaldamise kohta. Arvamused peavad laekuma 25 päeva jooksul alates selliste meetmete kohaldamise kuupäevast, et neid arvesse võetaks, ning arvamused või nende kokkuvõtted tehakse kättesaadavaks teistele isikutele, kellel on õigus arvamustele vastata.
5. Komisjon tutvub põhjalikult nõuetekohaselt esitatud teabega ja uurib, mil määral see on representatiivne, ning edastab analüüsi tulemused koos oma arvamusega artiklis 15 osutatud komiteele artikli 9 kohaselt esitatud meetme eelnõu osana. Komisjon peaks komitee esitatud seisukohti määruses (EL) nr 182/2011 sätestatud tingimuste kohaselt arvesse võtma.
6. Isikud, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et faktid ja kaalutlused, mille põhjal lõplik otsus tõenäoliselt tehakse, tehakse neile kättesaadavaks. Selline teave tehakse kättesaadavaks niipalju kui võimalik ning see ei piira komisjoni hilisema võimaliku otsuse kohaldamist.
7. Teavet võetakse arvesse üksnes siis, kui seda toetab tegelik tõendusmaterjal, mis kinnitab selle tõesust.

Artikkel 22

Lõppsätted

Käesoleva määruse sätted ei välista kohaldamast:

- a) liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud kokkulepetes kehtestatud erieeskirju;
- b) põllumajandussektorit käsitlevaid liidu määrusi ning nõukogu määrusi (EÜ) nr 1667/2006, ⁽¹⁾ (EÜ) nr 614/2009 ⁽²⁾ ja EÜ nr 1216/2009 ⁽³⁾. Käesolev määrus täiendab nimetatud määrusi ning näeb ette erandeid sätetest, mis välistavad dumpinguvastaste tollimaksude kohaldamise;
- c) erimeetmeid juhul, kui need ei ole vastuolus 1994. aasta üldisest tolli- ja kaubanduskokkulepest tulenevate kohustustega.

Artikkel 23

Aruanne

1. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule igal aastal aruande käesoleva määruse kohaldamise ja rakendamise kohta, pöörates nõuetekohast tähelepanu konfidentsiaalse teabe kaitsele artikli 19 tähenduses. Aruanne hõlmab teavet ajutiste ja lõplike meetmete kohaldamise ja uurimise lõpetamise kohta ilma meetmeid võtmata, kordusuurimiste, läbivaatamise ja kontrollkäikude ning nende organite tegevuse kohta, kes vastutavad järelevalve teostamise eest käesoleva määruse rakendamise ja määrusest tulenevate kohustuste täitmise üle.

⁽¹⁾ Nõukogu 7. novembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1667/2006 glükoosi ja laktoosi kohta (ELT L 312, 11.11.2006, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 7. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 614/2009 ovoalbumiini ja laktalbumiini ühise kaubandussüsteemi kohta (ELT L 181, 14.7.2009, lk 8).

⁽³⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1216/2009, millega nähakse ette põllumajandussaaduste töötlemisel saadud teatavate kaupadega kauplemise kord (ELT L 328, 15.12.2009, lk 10).

2. Euroopa Parlament võib ühe kuu jooksul alates komisjoni aruande esitamisest kutsuda komisjoni oma vastutava parlamendikomisjoni *ad hoc* koosolekule, et komisjon tutvustaks ja selgitaks käesoleva määruse rakendamisega seotud küsimusi.
3. Hiljemalt kuus kuud pärast aruande esitamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule avalikustab komisjon aruande.

Artikkel 24

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 1225/2009 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 25

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 8. juuni 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
A. G. KOENDERS

—

I LISA

KEHTETUKS TUNNISTATUD MÄÄRUS KOOS HILISEMATE MUUDATUSTE LOETELUGA

Nõukogu määrus (EÜ) nr 1225/2009

(ELT L 343, 22.12.2009, lk 51)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 765/2012

(ELT L 237, 3.9.2012, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1168/2012

(ELT L 344, 14.12.2012, lk 1)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 37/2014

(ELT L 18, 21.1.2014, lk 1)

Ainult lisa punkt 22

II LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 1225/2009	Käesolev määrus
Artiklid 1–4	Artiklid 1–4
Artikli 5 lõiked 1–9	Artikli 5 lõiked 1–9
Artikli 5 lõike 10 esimene lause	Artikli 5 lõike 10 esimene lõik
Artikli 5 lõike 10 teine ja kolmas lause	Artikli 5 lõike 10 teine lõik
Artikli 5 lõiked 11 ja 12	Artikli 5 lõiked 11 ja 12
Artikli 6 lõike 1 esimene ja teine lause	Artikli 6 lõike 1 esimene lõik
Artikli 6 lõike 1 kolmas lause	Artikli 6 lõike 1 teine lõik
Artikli 6 lõike 1 neljas lause	Artikli 6 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 6 lõige 2	Artikli 6 lõige 2
Artikli 6 lõike 3 esimene lause	Artikli 6 lõike 3 esimene lõik
Artikli 6 lõike 3 teine lause	Artikli 6 lõike 3 teine lõik
Artikli 6 lõike 3 kolmas lause	Artikli 6 lõike 3 kolmas lõik
Artikli 6 lõike 4 esimene lause	Artikli 6 lõike 4 esimene lõik
Artikli 6 lõike 4 teine lause	Artikli 6 lõike 4 teine lõik
Artikli 6 lõike 4 kolmas lause	Artikli 6 lõike 4 kolmas lõik
Artikli 6 lõige 5	Artikli 6 lõige 5
Artikli 6 lõike 6 esimene lause	Artikli 6 lõike 6 esimene lõik
Artikli 6 lõike 6 teine lause	Artikli 6 lõike 6 teine lõik
Artikli 6 lõike 6 kolmas lause	Artikli 6 lõike 6 kolmas lõik
Artikli 6 lõike 6 neljas lause	Artikli 6 lõike 6 neljas lõik
Artikli 6 lõike 7 esimene lause	Artikli 6 lõike 7 esimene lõik
Artikli 6 lõike 7 teine lause	Artikli 6 lõike 7 teine lõik
Artikli 6 lõiked 8 ja 9	Artikli 6 lõiked 8 ja 9
Artikli 7 lõike 1 esimene lause	Artikli 7 lõike 1 esimene lõik
Artikli 7 lõike 6 teine lause	Artikli 7 lõike 1 teine lõik
Artikli 7 lõiked 2–5	Artikli 7 lõiked 2–5
Artikli 7 lõige 7	Artikli 7 lõige 6
Artikli 8 lõike 1 esimene lause	Artikli 8 lõike 1 esimene lõik
Artikli 8 lõike 1 teine lause	Artikli 8 lõike 1 teine lõik
Artikli 8 lõike 1 kolmas lause	Artikli 8 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 8 lõike 2 esimene ja teine lause	Artikli 8 lõike 2 esimene lõik
Artikli 8 lõike 2 kolmas ja neljas lause	Artikli 8 lõike 2 teine lõik
Artikli 8 lõike 2 viies lause	Artikli 8 lõike 2 kolmas lõik

Määrus (EÜ) nr 1225/2009	Käesolev määrus
Artikli 8 lõiked 3, 4 ja 5	Artikli 8 lõiked 3, 4 ja 5
Artikli 8 lõike 6 esimene ja teine lause	Artikli 8 lõike 6 esimene lõik
Artikli 8 lõike 6 kolmas lause	Artikli 8 lõike 6 teine lõik
Artikli 8 lõiked 7 ja 8	Artikli 8 lõiked 7 ja 8
Artikli 8 lõike 9 esimene lõik	Artikli 8 lõike 9 esimene lõik
Artikli 8 lõike 9 teise lõigu esimene ja teine lause	Artikli 8 lõike 9 teine lõik
Artikli 8 lõike 9 teise lõigu kolmas lause	Artikli 8 lõike 9 kolmas lõik
Artikli 8 lõige 10	Artikli 8 lõige 10
Artikli 9 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 9 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 9 lõike 4 esimene lause	Artikli 9 lõike 4 esimene lõik
Artikli 9 lõike 4 teine lause	Artikli 9 lõike 4 teine lõik
Artikli 9 lõige 5	Artikli 9 lõige 5
Artikli 9 lõike 6 esimene lause	Artikli 9 lõike 6 esimene lõik
Artikli 9 lõike 6 teine lause	Artikli 9 lõike 6 teine lõik
Artikli 9 lõike 6 kolmas lause	Artikli 9 lõike 6 kolmas lõik
Artikli 10 lõige 1	Artikli 10 lõige 1
Artikli 10 lõike 2 esimene lause	Artikli 10 lõike 2 esimene lõik
Artikli 10 lõike 2 teine ja kolmas lause	Artikli 10 lõike 2 teine lõik
Artikli 10 lõige 3	Artikli 10 lõige 3
Artikli 10 lõike 4 sissejuhatav lause	Artikli 10 lõike 4 sissejuhatav lause ja punktid a ja b
Artikli 10 lõike 4 punkt a	Artikli 10 lõike 4 punkt c
Artikli 10 lõike 4 punkt b	Artikli 10 lõike 4 punkt d
Artikli 10 lõige 5	Artikli 10 lõige 5
Artikli 11 lõiked 1–4	Artikli 11 lõiked 1–4
Artikli 11 lõike 5 esimese lõigu esimene lause	Artikli 11 lõike 5 esimene lõik
Artikli 11 lõike 5 esimese lõigu teine ja kolmas lause	Artikli 11 lõike 5 teine lõik
Artikli 11 lõike 5 esimese lõigu neljas lause	Artikli 11 lõike 5 kolmas lõik
Artikli 11 lõike 5 esimese lõigu viies lause	Artikli 11 lõike 5 neljas lõik
Artikli 11 lõike 5 teine lõik	Artikli 11 lõike 5 viies lõik
Artikli 11 lõike 5 kolmas lõik	Artikli 11 lõike 5 kuues lõik
Artikli 11 lõike 6 esimene, teine ja kolmas lause	Artikli 11 lõike 6 esimene lõik
Artikli 11 lõike 6 neljas lause	Artikli 11 lõike 6 teine lõik
Artikli 11 lõike 6 viies lause	Artikli 11 lõike 6 kolmas lõik
Artikli 11 lõige 7	Artikli 11 lõige 7

Määrus (EÜ) nr 1225/2009	Käesolev määrus
Artikli 11 lõike 8 esimene, teine ja kolmas lõik	Artikli 11 lõike 8 esimene, teine ja kolmas lõik
Artikli 11 lõike 8 neljanda lõigu esimene ja teine lause	Artikli 11 lõike 8 neljas lõik
Artikli 11 lõike 8 neljanda lõigu kolmas lause	Artikli 11 lõike 8 viies lõik
Artikli 11 lõike 8 neljanda lõigu neljas lause	Artikli 11 lõike 8 kuues lõik
Artikli 11 lõiked 9 ja 10	Artikli 11 lõiked 9 ja 10
Artikkel 12	Artikkel 12
Artikli 13 lõike 1 esimese lõigu esimene lause	Artikli 13 lõike 1 esimene lõik
Artikli 13 lõike 1 esimese lõigu teine lause	Artikli 13 lõike 1 teine lõik
Artikli 13 lõike 1 esimese lõigu kolmas lause	Artikli 13 lõike 1 kolmas lõik
Artikli 13 lõike 1 teine lõik	Artikli 13 lõike 1 neljas lõik
Artikli 13 lõiked 2 ja 3	Artikli 13 lõiked 2 ja 3
Artikli 13 lõike 4 esimese lõigu esimene lause	Artikli 13 lõike 4 esimene lõik
Artikli 13 lõike 4 esimese lõigu teine lause	Artikli 13 lõike 4 teine lõik
Artikli 13 lõike 4 esimese lõigu kolmas lause	Artikli 13 lõike 4 kolmas lõik
Artikli 13 lõike 4 esimese lõigu neljas lause	Artikli 13 lõike 4 neljas lõik
Artikli 13 lõike 4 teine lõik	Artikli 13 lõike 4 viies lõik
Artikli 13 lõike 4 kolmas lõik	Artikli 13 lõike 4 kuues lõik
Artikli 13 lõike 4 neljas lõik	Artikli 13 lõike 4 seitsmes lõik
Artikli 13 lõige 5	Artikli 13 lõige 5
Artikli 14 lõike 1 esimene ja teine lause	Artikli 14 lõike 1 esimene lõik
Artikli 14 lõike 1 kolmas lause	Artikli 14 lõike 1 teine lõik
Artikli 14 lõike 2 esimene lause	Artikli 14 lõike 2 esimene lõik
Artikli 14 lõike 2 teine, kolmas ja neljas lause	Artikli 14 lõike 2 teine lõik
Artikli 14 lõige 3	Artikli 14 lõige 3
Artikli 14 lõike 4 esimene ja teine lause	Artikli 14 lõike 4 esimene lõik
Artikli 14 lõike 4 kolmas ja neljas lause	Artikli 14 lõike 4 teine lõik
Artikli 14 lõiked 5, 6 ja 7	Artikli 14 lõiked 5, 6 ja 7
Artiklid 15 ja 16	Artiklid 15 ja 16
Artikli 17 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 17 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 17 lõike 4 esimene lause	Artikli 17 lõike 4 esimene lõik
Artikli 17 lõike 4 teine lause	Artikli 17 lõike 4 teine lõik
Artikli 18 lõike 1 esimene lause	Artikli 18 lõike 1 esimene lõik
Artikli 18 lõike 1 teine lause	Artikli 18 lõike 1 teine lõik
Artikli 18 lõike 1 kolmas lause	Artikli 18 lõike 1 kolmas lõik

Määrus (EÜ) nr 1225/2009	Käesolev määrus
Artikli 18 lõiked 2–6	Artikli 18 lõiked 2–6
Artikli 19 lõiked 1–5	Artikli 19 lõiked 1–5
Artikli 19 lõike 6 esimene lause	Artikli 19 lõike 6 esimene lõik
Artikli 19 lõike 6 teine lause	Artikli 19 lõike 6 teine lõik
Artikli 20 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 20 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 20 lõike 4 esimene, teine ja kolmas lause	Artikli 20 lõike 4 esimene lõik
Artikli 20 lõike 4 neljas lause	Artikli 20 lõike 4 teine lõik
Artikli 20 lõige 5	Artikli 20 lõige 5
Artiklid 21 ja 22	Artiklid 21 ja 22
Artikkel 22a	Artikkel 23
Artikkel 23	Artikkel 24
Artikkel 24	Artikkel 25
I lisa	—
II lisa	—
—	I lisa
—	II lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1037,**8. juuni 2016,****kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed
(kodifitseeritud)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 207 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu määrust (EÜ) nr 597/2009 ⁽³⁾ on oluliselt muudetud ⁽⁴⁾. Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks nimetatud määrus kodifitseerida.
- (2) Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu („WTO leping“) lisa 1 A sisaldab muu hulgas 1994. aasta üldist tolli- ja kaubanduskokkulepet („GATT 1994“), põllumajanduslepingut („põllumajandusleping“), 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingut („1994. aasta dumpinguvastane leping“) ning subsiidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingut („subsiidiumide leping“).
- (3) Tagamaks, et subsiidiumide lepingu reegleid kohaldatakse nõuetekohaselt ja läbipaistvalt tuleks nimetatud lepingu sätteid kajastada liidu õigusaktides nii palju kui võimalik.
- (4) Lisaks sellele on kohane selgitada piisavalt üksikasjalikult, mida tuleks lugeda subsiidiumiks, milliste põhimõtete kohaselt seda loetakse tasakaalustatavaks (eriti, kas subsiidium on konkreetselt antud) ning milliste kriteeriumide kohaselt tasakaalustatava subsiidiumi summa arvutatakse.
- (5) Subsiidiumi olemasolu kindlaksmääramisel on vaja näidata, et valitsus või riigi territooriumil asuv avalik-õiguslik asutus on andnud rahalist toetust või et on saanud mingil kujul tulu või hinnatoetust GATT 1994 XVI artikli tähenduses ning et toetust saanud ettevõtte on seeläbi kasu saanud.
- (6) Arvutamaks kasu, mida toetuse saaja sai, tuleks võrdlushind asjaomases riigis turu võrdlushinna puudumisel määrata, korrigeerides selle riigi valdavaid tingimusi vastavalt seal tegelikult kasutusel olevatele teguritele. Kui see ei ole võimalik, muu hulgas põhjusel, et selliseid hindu või kulusid ei ole või need ei ole usaldusväärsed, tuleks asjakohane võrdlushind määrata teistel turgudel valitsevate tingimuste alusel.
- (7) Soovitav on sätestada selged ja üksikasjalikud juhised tegurite kohta, mille alusel võib kindlaks teha, kas subsideeritud import on põhjustanud või ähvardab põhjustada olulist kahju. Näidates, et asjaomase impordi maht ja hinnatase on mõnele liidu tootmisharule kahju põhjustanud, tuleks pöörata tähelepanu teiste tegurite, eelkõige liidu turul valdava olukorra mõjule.

⁽¹⁾ 10. detsembri 2014. aasta arvamus (ELT C 230, 14.7.2015, lk 129).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 10. mai 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 30. mai 2016. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 11. juuni 2009. aasta määrus (EÜ) nr 597/2009 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 188, 18.7.2009, lk 93).

⁽⁴⁾ Vt V lisa.

- (8) Soovitav on määratleda mõiste „liidu tootmisharu“ ja sätestada, et eksportijatega seotud isikud võib sellisest tootmisharust välja jätta, ning määratleda mõiste „seotud“. Samuti on vaja sätestada tasakaalustavate tollimaksude menetluse algatamine, mis toimub mõnes liidu piirkonnas olevate tootjate nimel, ning kehtestada suunised nimetatud piirkonna määratlemiseks.
- (9) On vaja täpsustada, kes võib esitada kaebuse tasakaalustava tollimaksu kohta, millises ulatuses peaks liidu tootmisharu seda toetama ning millist informatsiooni tasakaalustavate subsidiumide, kahju ja põhjuslike seoste kohta peaks see kaebus sisaldama. Samuti on asjakohane määratleda menetlus kaebuste tagasilükkamiseks või menetluse algatamiseks.
- (10) On vaja täpsustada, kuidas huvitatud isikutele teatada, millist informatsiooni ametiasutused nõuavad. Huvitatud isikutele peaks andma piisava võimaluse esitada kõik asjakohased tõendid ja kaitsta oma huve. Samuti on soovitav sätestada selgelt reeglid ja kord, mida tuleb uurimise käigus järgida, eelkõige reeglid, mille kohaselt huvitatud isikud peavad andma endast teada, esitama oma seisukohad ja esitama informatsiooni kindlaksmääratud tähtjaks, selleks et neid seisukohti ja seda informatsiooni arvesse võetaks. Samuti on kohane ette näha tingimused, mille alusel huvitatud isik võib kätte saada teiste huvitatud isikute esitatud informatsiooni ja selle kohta arvamusi esitada. Samuti peaksid liikmesriigid ja komisjon teabe kogumiseks koostööd tegema.
- (11) On vaja sätestada tingimused, mille alusel võib kehtestada ajutised tollimaksud, sealhulgas tingimused, mille kohaselt võib ajutisi tollimakse kehtestada kõige varem 60 päeva pärast menetluse algatamist ning mitte hiljem kui üheksa kuud pärast seda. Selliseid tollimakse võib komisjon kehtestada igal juhul üksnes neljaks kuuks.
- (12) Ajutiste või lõplike tollimaksude kehtestamise asemel on vaja määratleda tasakaalustavate subsidiumide kaotamise ja kahju kõrvaldamise või nende hüvitamise kohustuste heakskiitmise kord. Samuti on kohane täpsustada kohustuste rikkumise või kohustustest taganemise tagajärjed ning et rikkumise kahtluse või vajaliku täiendava uurimise korral võib kehtestada ajutised tollimaksud. Kohustuste heakskiitmisel tuleks erilist tähelepanu pöörata sellele, et kavandatavad kohustused ja nende täitmise tagamine ei tooks kaasa konkurentsireeglite eiramist.
- (13) Kohustusest taganemise ja tollimaksu kohaldamise ühte õigusakti koondamine on asjakohane. Kehtiva meetme nõuetekohase täitmise tagamiseks on samuti vaja tagada, et kohustusest taganemise menetluse lõpetamiseks kulub tavaliselt kuus kuud ja mitte mingil juhul rohkem kui üheksa kuud.
- (14) On vaja ette näha, et olenemata sellest, kas lõplikud meetmed võetakse vastu või mitte, tuleks menetlus lõpetada üldjuhul 12 kuu jooksul ning mitte mingil juhul hiljem kui 13 kuu jooksul alates uurimise alustamisest.
- (15) Uurimised või menetlused tuleks lõpetada, kui subsidiumi summa leitakse olevat minimaalne või subsideeritud impordi maht või kahju on eelkõige arengumaadest pärit impordi puhul tähtsusetu, ning on asjakohane määratleda kõnealused olukorrad. Kui tuleb kehtestada meetmed, on vaja sätestada uurimise lõpetamine ja täpsustada, et meetmed peaksid olema väiksemad kui tasakaalustav subsidium, kui selline väiksem summa korvab kahju, ning samuti on vaja määratleda meetod meetmete taseme arvutamiseks valikuuringu puhul.
- (16) On vaja ette näha ajutiste tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine, kui seda peetakse kohaseks, ning määratleda asjaolud, mis võivad nõuda tollimaksude tagasiulatuvat kohaldamist, et kohaldatavaid püsimeetmeid mitte ohtu seada. Samuti on vaja ette näha, et tollimakse võib kohaldada tagasiulatuvalt kohustuste rikkumise või neist taganemise korral.
- (17) On vaja ette näha, et meetmed aeguvad viie aasta möödudes, välja arvatud juhul, kui nende läbivaatamine näitab, et need peaksid edasi kehtima. Samuti on vaja ette näha vahepealsed läbivaatamised või uurimised juhtudeks, mil on esitatud piisavalt tõendeid muutunud asjaolude kohta, et teha kindlaks, kas tasakaalustavate tollimaksude hüvitamine on õigustatud.
- (18) Kuigi subsidiumide leping ei sisalda sätteid tasakaalustusmeetmetest kõrvalehoidmise puhuks, on siin kõrvalehoidmise võimalus olemas, nii nagu dumpinguvastastest meetmetest kõrvalehoidmise puhul, ehkki mitte täpselt samamoodi. Seetõttu on asjakohane näha käesoleva määrusega ette kõrvalehoidmist takistav säte.

- (19) Soovitav on täpsustada osalised, kellel on õigus taotleda meetmetest kõrvalehoidmist käsitleva uurimise algatamist.
- (20) Soovitav on täpsustada ka juhtumid, mis kujutavad endast kehtivatest meetmetest kõrvalehoidumist. Kõrvalehoidumisega seotud juhtumid võivad esineda liidus või sellest väljaspool. Seetõttu on vaja ette näha, et erandeid laiendatud tollimaksudest, mida importijatele võib anda, võib anda ka eksportijatele, kui tollimakse kohaldatakse, et sekkuda väljaspool liitu toimuvasse kõrvalehoidumisse.
- (21) Asjakohane on lubada tasakaalustusmeetmete peatamist, kui turutingimustes on toimunud ajutine muudatus, mille tõttu selliste meetmete jätkuv kohaldamine ei ole ajutiselt kohane.
- (22) Vaja on ette näha, et uuritavad importkaubad tuleb importimisel registreerida, et sellise impordi vastu oleks hiljem võimalik meetmeid kohaldada.
- (23) Meetmete nõuetekohase jõustamise tagamiseks on vaja, et liikmesriigid jälgiksid uuritavate kaupade importi ja selliste kaupade importi, mille kohta kehtivad meetmed, samuti käesoleva määruse alusel kogutud tollimaksude summat, ja esitaksid komisjonile selle kohta aruande. Meetmete paremaks jõustamiseks on vaja samuti võimaldada komisjonil taotleda liikmesriikidelt konfidentsiaalsuse reeglite kohaselt sellise teabe esitamist, mida saab kasutada hinnakohustuste jälgimiseks ja kehtivate meetmete tõhususe kontrollimiseks.
- (24) Tasakaalustatavate subsidiumide ja kahju kohta esitatud informatsiooni kontrollimiseks on otstarbekas näha ette kontrollkäigud, mis sõltuvad samas küsimustike nõuetekohasest täitmisest.
- (25) Selleks, et oleks võimalik uurimine lõpule viia ettenähtud tähtaja jooksul, on oluline näha ette valikuuring juhtudeks, kui osalisi või tehinguid on liiga palju.
- (26) On vaja ette näha, et kui osalised ei tee rahuldavat koostööd, võib järelduste tegemiseks kasutada muud informatsiooni ning et see informatsioon võib olla osalistele ebasoodsam kui siis, kui nad oleksid koostööd teinud.
- (27) Tuleks ette näha konfidentsiaalse informatsiooni käsitlemine nõnda, et äri- ega riigisaladusi ei avaldataks.
- (28) Oluline on, et nähtaks ette peamiste asjaolude ja kaalutluste nõuetekohane avalikustamine osalistele, kellel on õigus neid teada saada, ning et avalikustamine toimuks liidu otsuste tegemise korda nõuetekohaselt arvesse võttes aja jooksul, mis võimaldab osalistel oma huve kaitsta.
- (29) Mõistlik on ette näha haldussüsteem, mille raames saab esitada argumente selle kohta, kas meetmed on liidu huvides, sealhulgas tarbijate huvides, ning täpsustada selle informatsiooni esitamise tähtajad koos asjaomaste osaliste õigusega saada informatsiooni.
- (30) Säilitamiseks õiguste ja kohustuste tasakaalu, mida subsidiumide lepinguga püütakse saavutada, on selle lepingu reeglite kohaldamisel oluline, et liit võtaks arvesse nende õiguste ja kohustuste tõlgendamist liidu tähtsamate kaubanduspartnerite poolt, nagu see kajastub õigusaktides ja väljakujunenud tavades.
- (31) Käesoleva määruse rakendamine eeldab ühetaolisi tingimusi ajutiste ja lõplike meetmete võtmiseks ning uurimise lõpetamiseks ilma meetmeid võtmata. Komisjon peaks need meetmed võtma Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011⁽¹⁾ kohaselt.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (32) Ajutiste meetmete võtmiseks tuleks kasutada nõuandemenetlust, arvestades nimetatud meetmete toimet ja nende järgnevuse loogikat seoses lõplike meetmete võtmisega. Seda tuleks kasutada ka kohustuste heakskiitmiseks, aegumise läbivaatamise algatamiseks ja algatamata jätmiseks, meetmete peatamiseks, meetmete peatamise pikendamiseks ja meetmete taastamiseks, arvestades nimetatud meetmete toimet võrreldes lõplike meetmetega. Kui meetmete kehtestamisega viivitamine tekitaks kahju, mida oleks raske heastada, on vaja komisjonil lubada võtta viivitamata kohaldatavaid ajutisi meetmeid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Põhimõtted

1. Tasakaalustava tollimaksu võib kehtestada otseselt või kaudselt mis tahes toote valmistamiseks, tootmiseks, ekspordimiseks või veoks antud subsiidiumi korvamiseks, kui toote vabasse ringlusse lubamine tekitab liidus kahju.
2. Kui tooteid ei impordita otse päritoluriigist, vaid neid eksporditakse liitu transiidiriigist, kohaldatakse olenemata lõikest 1 käesoleva määruse sätteid täies ulatuses ning tehingut või tehinguid loetakse vajaduse korral päritoluriigi ja liidu vahel toimunuks.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel:

- a) loetakse toodet subsideerituks, kui ta on saanud kasu artiklite 3 ja 4 määratlusele vastavast tasakaalustatavast subsiidiumist. Sellist subsiidiumi võib anda importtoote päritoluriigi valitsus või selle transiidiriigi valitsus, kust toode liitu eksporditakse – käesoleva määruse kohaldamisel nimetatakse seda „ekspordiriigiks“;
- b) „valitsus“ – päritolu- või ekspordiriigi territooriumil asuv valitsus või muu riigorgan;
- c) „samasugune toode“ – toode, mis on vaatlusaluse tootega identne, see tähendab täiesti sarnane, või sellise toote puudumisel muu toode, mis ei ole vaatlusaluse tootega küll täiesti sarnane, kuid on omadustelt väga sarnane;
- d) „kahju“ – kui seda ei ole määratletud teisiti, liidu tootmisharu oluline kahjustamine, liidu tootmisharu olulise kahjustamise oht või sellise tootmisharu rajamise oluline pidurdamine ning seda tõlgendatakse kooskõlas artikli 8 sätetega.

Artikkel 3

Subsiidiumi mõiste

Subsiidium loetakse olemasolevaks, kui:

1. a) päritolu- või ekspordiriigi valitsus on andnud rahalist toetust, see tähendab, kui:
 - i) valitsuse tegevus hõlmab otsest raha ülekandmist (näiteks toetused, laenu, paigutused omakapitali), potentsiaalseid raha või kohustuste otseülekandeid (näiteks laenugarantiid);

- ii) valitsus loobub tavaliselt laekuvatest tuludest või jätab need sisse nõudmata (näiteks sellised fiskaalstiimulid nagu maksu ümberarvutused). Selles suhtes ei loeta subsidiumiks eksporditava toote vabastamist tolli- või muudest maksudest, mida tuleb tasuda samasuguste omamaiseks tarbimiseks määratud toodete puhul, või tolli- või muude maksude vähendamist summas, mis ei ületa laekunud summat, tingimusel, et selline vabastus on antud kooskõlas I, II ja III lisa sätetega;
 - iii) valitsus pakub kaupu või teenuseid, mis ei kuulu üldisesse infrastruktuuri, või ostab kaupu;
 - iv) valitsus:
 - teeb makseid rahastamismehhanismi või
 - teeb mõnele eraõiguslikule asutusele ülesandeks täita üht või mitut alapunktides i, ii ja iii nimetatud ülesannet, mis on tavaliselt valitsuse ülesanne, ja menetlus ei erine tegelikult valitsuste poolt tavaliselt järgitavast menetlusest,
- või
- b) esineb mis tahes tulu või hinnatoetus GATT 1994 XVI artikli tähenduses ja
2. seeläbi saadakse kasu.

Artikkel 4

Tasakaalustatavad subsidiumid

1. Subsidiumide suhtes kehtivad tasakaalustusmeetmed üksnes siis, kui need on vastavalt lõigete 2, 3 ja 4 määratlustele konkreetsed.
2. Määratakse, kas subsidium on konkreetselt antud toetust andva asutuse jurisdiktsiooni alla kuuluvale ettevõttele või tootmisharule või ettevõtete või tootmisharude rühmale („teatavad ettevõtted“), tuleb lähtuda järgmistest põhimõtetest:
 - a) kui toetust andev asutus või õigusaktid, mida järgides toetust andev asutus toimib, piiravad selgesõnaliselt ettevõtete ringi, kellele subsidiumi võib anda, on subsidium konkreetne;
 - b) kui toetust andev asutus või õigusaktid, mida järgides toetust andev asutus toimib, kehtestavad subsidiumi saamise õiguse ja selle suuruse kohta objektiivsed kriteeriumid või tingimused, ei ole subsidium konkreetne, eeldusel, et subsidiumi saamise õigus on automaatne ning et nendest kriteeriumidest ja tingimustest peetakse rangelt kinni;
 - c) kui punktides a ja b kehtestatud põhimõtete kohaldamisel on ilmnenu mittekongreetsus ja hoolimata sellest on alust arvata, et subsidium on tegelikult konkreetne, võib arvesse võtta teisi tegureid. Need tegurid on: subsidiumiprogrammi kasutamine teatavate piiratud hulga ettevõtete poolt; valdav kasutamine teatavate ettevõtete poolt; ebaproportsionaalselt suurte subsidiumide andmine teatavatele ettevõtetele; viis, kuidas toetust andev asutus on kaalutlusõiguse alusel teinud otsuse subsidiumi anda. Selles suhtes tuleb eriti arvesse võtta teavet selle kohta, kui tihti subsidiumitaotlused tagasi lükatakse või heaks kiidetakse, ja nende otsuste põhjusi.

Punkti b kohaldamisel tähendab „objektiivsed kriteeriumid ja tingimused“ kriteeriume või tingimusi, mis on erapooletud, ei anna teatavatele ettevõtetele teiste ees eeliseid ning on majanduslikku laadi ja mida rakendatakse horisontaalselt, nagu töötajate arv või ettevõtte suurus.

Kriteeriumid ja tingimused tuleb seaduses, määruses või muus ametlikus dokumendis selgelt sätestada, et neid saaks kontrollida.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel võetakse arvesse majandustegevuse mitmekesisust toetust andva asutuse jurisdiktsiooni all, aga ka seda, kui kaua subsidiumiprogramm on toiminud.

3. Subsidium, mida saavad üksnes ettevõtted, mis asuvad kindlas geograafilises piirkonnas ja kuuluvad toetust andva asutuse jurisdiktsiooni alla, on konkreetne. Käesoleva määruse kohaldamisel ei peeta konkreetseks subsidiumiks üldrakendatavate maksumäärade kehtestamist või muutmist selleks volitusi omaval mis tahes valitsustasandil.

4. Olenemata lõigetest 2 ja 3 loetakse konkreetseks järgmisi subsideerimisi:
- a) subsideerimised, mis seaduse järgi või tegelikult sõltuvad üksnes (või ühena mitmest teisest tingimusest) eksporditegevusest, kaasa arvatud I lisas loetletud subsideerimised;
 - b) subsideerimised, mis sõltuvad üksnes (või ühena mitmest teisest tingimusest) omamaiste kaupade eeliskasutamisest võrreldes imporditud kaupadega.

Punkti a kohaldamisel loetakse subsideerimised eksporditegevusest tegelikult sõltuvaks, kui asjaoludest nähtub, et subsideerimise andmine, mis juriidiliselt ei sõltu eksporditegevusest, on tegelikult seotud reaalse või eeldatava ekspordi või ekspordituluga. Üksnes asjaolu, et subsideerimise antakse ekspordivale ettevõttele, ei tule seetõttu käesoleva sätte mõistes lugeda ekspordisubsideerimiseks.

5. Käesoleva artikli sätete alusel kindlakstehtud konkreetne peab kindlalt põhinema otsesel tõendusmaterjalil.

Artikkel 5

Tasakaalustatava subsideerimise summa arvutamine

Tasakaalustatavate subsideerimiste summa arvutatakse lähtudes kasust, mille subsideerimise saaja uurimisperioodil uurimistulemuste järgi subsideerimisest sai. Tavapäraselt on selleks perioodiks subsideerimise saaja viimane aruandeaasta, kuid see võib olla ka mis tahes muu vähemalt kuuekuuline ajavahemik enne uurimise algust, mille kohta on kättesaadav usaldusväärne finants- ja muu asjakohane teave.

Artikkel 6

Subsideerimise saaja saadud kasu arvutamine

Subsideerimise saaja saadud kasu arvutamisel kohaldatakse järgmisi reegleid:

- a) valitsuse tehtud omakapitalimahutust ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui investering on päritolu- ja/või ekspordiriigi territooriumil vastuolus erainvestorite tavalise investeerimispraktikaga (kaasa arvatud riskikapitali eraldised);
- b) valitsuslaenu ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui ettevõtte poolt valitsuslaenu eest makstav summa erineb sellise võrreldava kommertsalaenu eest makstavast summast, mida see ettevõtte võiks turul reaalselt saada. Sellisel juhul on kasu nende kahe summa vahe;
- c) valitsusepoolset laenugarantiid ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui ettevõtte poolt valitsuse garanteeritud laenu eest makstav summa erineb sellise võrreldava kommertsalaenu eest makstavast summast, millel ei ole valitsuse garantiid. Sellisel juhul on kasu nende kahe summa vahe, mida on korrigeeritud, arvestades mis tahes tasude erinevusi;
- d) valitsusepoolset kaupade või teenustega varustamist või kaupade ostmist ei peeta saadud kasuks, välja arvatud juhul, kui varustatakse piisavast väiksema tasu eest või ostetakse piisavast suurema tasu eest. Tasu piisavus määratakse kõnealuse toote või teenuse puhul valdavate turutingimuste suhtes sellega varustamise või selle ostmise riigis, sealhulgas hind, kvaliteet, kättesaadavus, turustatavus, vedu ja teised ostu- või müügingimused.

Kui kõnealuse toote või teenuse puhul ei ole sellega varustamise või selle ostmise riigis selliseid valdavaid turutingimusi, mida oleks võimalik asjakohaste võrdlusarvudena kasutada, kohaldatakse järgmisi reegleid:

- i) asjaomases riigis valdavaid turutingimusi korrigeeritakse tegelike kulude, hindade ja muude selles riigis kasutusel olevate tegurite alusel tavapärasele turutingimustele vastava sobiva summa võrra või
- ii) vajaduse korral kasutatakse mõne muu riigi turul või maailmaturul valdavaid tingimusi, mis on kasu saajale kättesaadavad.

Artikkel 7

Üldsätted arvutamise kohta

1. Tasakaalustatavate subsiidiumide summa määratakse kindlaks liitu eksporditud subsideeritud toote ühiku kohta.

Selle summa kindlakstegemisel võib subsiidiumi kogusummast maha arvata järgmised osad:

- a) taotluse lõiv või muud vältimatud kulud, et vastata subsiidiumi saamise tingimustele või saada subsiidiumi;
- b) ekspordimaksud, tollimaksud või muud toote liitu ekspordimise tasud, mis on mõeldud konkreetselt subsiidiumi korvamiseks.

Kui huvitatud isik nõuab mahaarvamist, peab ta tõendama, et nõue on põhjendatud.

2. Kui subsiidiumi ei anta valmistatud, toodetud, eksporditud või veetud koguste alusel, määratakse tasakaalustatav subsiidium kindlaks, jagades kogu subsiidiumi summa vastavalt vajadusele asjaomaste toodete subsideerimise uurimisperioodil toodetud, müüdüd või eksporditud kogustele.

3. Kui subsiidiumi võib seostada põhivara soetamise või tulevase soetamisega, arvutatakse tasakaalustatava subsiidiumi summa, jagades subsiidiumi ajavahemikule, mis kajastab selliste varade tavalist amortisatsiooni asjaomases tootmisharus.

Niiviisi arvutatud summa, mis käib uurimisperioodi kohta, kaasa arvatud summa, mis tuleneb enne seda perioodi omandatud põhivaradest, jagatakse vastavalt lõikele 2.

Kui varad ei ole amortiseeruvad, hinnatakse subsiidium intressivabaks laenuks ning seda käsitletakse artikli 6 punkti b kohaselt.

4. Kui subsiidiumi ei saa seostada põhivarade soetamisega, omistatakse uurimisperioodi jooksul saadud kasu summa põhimõtteliselt nimetatud perioodile ja jagatakse vastavalt lõikele 2, välja arvatud juhul, kui kerkivad esile erilised asjaolud, mis õigustavad selle omistamist teisele ajavahemikule.

Artikkel 8

Kahjude tuvastamine

1. Kahju tuvastamine peab põhinema otsesel tõendusmaterjalil ning selle käigus tuleb objektiivselt uurida:

- a) subsideeritud impordi mahtu ja subsideeritud impordi mõju samasuguste toodete turuhindadele liidus ja
- b) kõnealuse impordi edaspidist mõju liidu tootmisharule.

2. Subsedeeritud impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas subsedeeritud import on absoluutnäitajate poolest või liidu tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Subsedeeritud impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas subsedeeritud impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes liidu tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

3. Kui üheaegselt toimub tasakaalustavate tollimaksude uurimine mingi toote impordi suhtes mitmest riigist, hinnatakse sellise impordi mõju kumulatiivselt üksnes siis, kui on kindlaks tehtud, et:

- a) tasakaalustatava subsideerimise summa, mis tehakse kindlaks igast riigist pärit impordi suhtes, on suurem kui artikli 14 lõikes 5 määratletud miinimumtase ning igast riigist pärit impordi maht ei ole tühine, ning
- b) impordi mõju kumulatiivne hindamine on importtoodete vahelise konkurentsi tingimusi ning importtoodete ja samasuguste liidu toodete vahelise konkurentsi tingimusi arvesse võttes asjakohane.

4. Uurides subsideeritud impordi mõju asjaomasele liidu tootmisharule, hinnatakse ka kõiki asjakohaseid majandustegureid ja -näitajaid, mis puudutavad selle tootmisharu olukorda, sealhulgas: asjaolu, et tootmisharu ei ole veel täielikult toibunud varasema subsideerimise või dumpingu mõjust; tasakaalustavate subsideerimiste summa suurus; tegelikku ja võimalikku müügi, kasumi, tootmismahu, turuosa, tootlikkuse, investeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse vähenemist ning liidu hindu mõjutavaid tegureid; tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahavoogudele, laovarudele, tööhõivele, palkadele, majanduskasvule, kapitali ja investeringute kaasamise võimele ning põllumajanduse puhul sellele, kas valitsuse abiprogrammide kasutamine on suurenenud. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

5. Lõike 1 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et subsideeritud impordiga põhjustatakse kahju. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 2 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 4 kohaselt mõjutanud liidu tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

6. Lisaks subsideeritud impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega liidu tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 5 alusel omistada subsideeritud impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad subsideerimata impordi mahtu ja hinda; nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi; kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja liidu tootjate vahel; tehnoloogia arengut ning liidu tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

7. Subsideeritud impordi mõju hinnatakse liidu tootmisharu samasuguse toodangu suhtes, kui kättesaadavateabe abil on võimalik sellist toodangut tootmisprotsessi, tootjatepoolse müügi, kasumi jms kriteeriumide põhjal eraldi kindlaks teha. Kui seda toodangut ei ole võimalik selliselt eraldi kindlaks teha, hinnatakse subsideeritud impordi mõju, uurides samasugust toodet sisaldava kitsaima tooterühma või -valiku toodangut, mille kohta vajalik teave on saadaval.

8. Olulise kahju oht tuleb tuvastada faktide, mitte üksnes väidete, oletuste või kaudse võimaluse põhjal. Muudatus asjaoludes, mis tekitaksid olukorra, mille puhul subsideerimata impordi põhjustaks kahju, peab olema selgelt prognoositav ja peatselt toimuv.

Tehes otsust olulise kahju ohu olemasolu kohta, tuleks arvesse võtta niisuguseid tegureid nagu:

- a) kõnealuse subsideerimise või subsideerimiste laad ja sellest tulenev võimalik mõju kaubandusele;
- b) liidu turule suunatud subsideeritud impordi märkimisväärne kasvutempo, mis viitab importimise olulise suurenemise tõenäosusele;
- c) eksportija piisavad ja vabalt kasutatavad tootmisvõimsused või nende peatne ja oluline suurenemine, mis viitab tõenäosusele, et subsideeritud eksport liitu võib oluliselt kasvada, võttes arvesse teiste mis tahes lisaeksporti vastu võtta võivate eksporditurgude olemasolu;
- d) kas import toimub hindadega, mis oluliselt langetavad hindu või takistavad olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid ja mis tõenäoliselt suurendaksid edasise impordi nõudlust;
- e) uurimisaluse toote laovarud.

Ükski neist tegureist ei või iseenesest olla otsustamisel tingimata määrav, kuid kõigi vaadeldavate tegurite arvessevõtmine peab viima järeldusele, et peatselt on oodata edasist subsideeritud eksporti ja et kui ei rakendata kaitsemeetmeid, on tagajärjeks oluline kahju.

Artikkel 9

Liidu tootmisharu mõiste

1. Käesolevas määruses tuleb mõistet „liidu tootmisharu“ tõlgendada viitena liidu samasuguste toodete tootjaile tervikuna või neile tootjaile, kelle toodang moodustab ühtekokku artikli 10 lõikes 6 määratletud põhiosa liidu nende toodete kogutoodangust, välja arvatud järgmistel juhtudel:

- a) kui tootjad on seotud eksportijate või importijatega või on ise eeldatavalt subsideeritud toote importijad, mil mõistet „liidu tootmisharu“ võib tõlgendada kui ülejäänud tootjaid;
- b) erakorralistel asjaoludel võib liidu territooriumi jagada kõnealuse toodangu suhtes kaheks või enamaks konkureerivaks turuks ja vaadelda tootjaid igal turul eraldi tootmisharuna, kui:
 - i) sellisel turul tegutsevad tootjad müüvad kõik või peaaegu kõik kõnealused oma valmistatud tooted selsamal turul ja
 - ii) mujal liidus asuvad kõnealuse toote valmistajad ei rahulda olulisel määral kõnealuse turu nõudlust.

Sellistel asjaoludel võidakse kahju tuvastada ka juhul, kui see ei kahjusta valdavalt osa kogu liidu tootmisharust, tingimusel, et subsideeritud import on koondunud sellisele isoleeritud turule, ja tingimusel, et subsideeritud import kahjustab kogu või peaaegu kogu toodangu valmistajaid sel turul.

2. Lõike 1 kohaldamisel peetakse tootjaid eksportijate või importijatega seotuks üksnes siis, kui:

- a) üks nendest kontrollib otseselt või kaudselt teist;
- b) kolmas isik kontrollib otseselt või kaudselt mõlemaid või
- c) nad koos kontrollivad otseselt või kaudselt kolmandat isikut, juhul kui on alust arvata või kahtlustada, et sellise suhte mõjul käitub asjaomane tootja mitteseotud tootjatest erinevalt.

Käesoleva lõike kohaldamisel loetakse teist isikut kontrollivaks isikuks see isik, kellel on seaduse alusel või tegelikult õigus kontrollitavale isikule piiranguid seada või käske anda.

3. Kui liidu tootmisharu tõlgendamisel loetakse selleks teatava piirkonna tootjaid, antakse eksportijatele või tasakaalustatavaid subsideerimise andvale valitsusele võimalus teha ettevõtetele artikli 13 alusel ettepanek võtta asjaomase piirkonna suhtes kohustusi. Sellistel juhtudel võetakse liidu huvide hindamisel eraldi arvesse piirkonna huve. Kui ettepanekut piisav kohustus võtta ei tehta viivitamata, samuti artikli 13 lõigetes 9 ja 10 sätestatud olukorras, võib kehtestada ajutise või lõpliku tasakaalustava tollimaksu liidu suhtes tervikuna. Sellistel juhtudel võivad tollimaksud võimaluse korral piirduda konkreetsete tootjate või eksportijatega.

4. Käesoleva artikli suhtes kohaldatakse artikli 8 lõike 7 sätteid.

Artikkel 10

Menetluse algatamine

1. Välja arvatud lõikes 8 sätestatud juhud, algatatakse uurimine, tuvastamiseks mis tahes väidetava subsideerimise olemasolu, määra ja mõju, liidu tootmisharu nimel tegutseva füüsilise või juriidilise isiku või iseseisva õigusvõimeta ühingu esitatud kirjaliku kaebuse põhjal.

Kaebuse võib esitada komisjonile või liikmesriigile, kes selle komisjonile edastab. Komisjon saadab liikmesriikidele koopia kõikidest talle saabunud kaebustest. Kaebus loetakse esitatuks esimesel tööpäeval pärast selle komisjonile tähtkirjana üleandmist või pärast kättesaamistõendi väljaandmist komisjoni poolt.

Kui kaebust pole esitatud, kuid liikmesriigi käsutuses on piisavalt tõendusmaterjali subsideerimise ja sellest liidu tootmisharule tuleneva kahju kohta, edastab liikmesriik sellise tõendusmaterjali viivitamata komisjonile.

2. Lõikes 1 osutatud kaebus sisaldab piisavat tõendusmaterjali tasakaalustatavate subsideeritud toodete olemasolu (ja kui võimalik, siis ka nende suuruse) kohta, kahju olemasolu kohta ja põhjusliku seose olemasolu kohta väidetavalt subsideeritud impordi ja väidetava kahju vahel. Kaebus sisaldab selle esitajale mõistlikult kättesaadavat teavet järgmistes küsimustes:

- a) kaebuse esitaja isikuandmed ning kaebuse esitaja kirjeldus liidu samasuguste toodete toodangu mahu ja väärtuse kohta. Kui kirjalik kaebus esitatakse liidu tootmisharu nimel, tuleb kaebuses määratleda tootmisharu, mille nimel kaebus esitatakse, koostades loendi kõigist teadaolevaist samasuguse toote tootjatest liidus (või liidu samasuguse toote tootjate ühendustest), kirjeldades võimalikult suures ulatuses selliste tootjate arvele langevat samasuguse toote liidu toodangu mahtu ja väärtust;
- b) väidetavalt subsideeritud toote täielik kirjeldus, kõnesoleva(te) päritolu- või ekspordiriigi või -riikide nimi/nimed, iga teadaoleva eksportija või välistootja isik ning kõnealust toodet teadaolevalt importivate isikute loend;
- c) tõendid kõnealuse subsideeritud toote olemasolu, suuruse ja laadi ning tasakaalustatavuse kohta;
- d) väidetavalt subsideeritud impordi mahu muutused, sellise impordi mõju samasuguse toote hinnale liidu turul ning sellest tulenev mõju, mida import avaldab liidu tootmisharule, nagu seda kajastavad liidu tootmisharu seisundit puudutavad asjakohased tegurid ja näitajad, näiteks need, mis on loetletud artikli 8 lõigetes 2 ja 4.

3. Komisjon kontrollib oma võimaluste piires kaebuses esitatud tõendusmaterjali täpsust ja vastavust, et teha kindlaks, kas tõendid on piisavad õigustamiseks uurimise algatamiseks.

4. Uurimise võib algatada, et teha kindlaks, kas väidetavad subsideeritud tooted on artikli 4 lõigete 2 ja 3 tähenduses konkreetsed või mitte.

5. Samuti võib uurimise algatada IV lisas loetletud meetmete suhtes sellisel määral, mil need sisaldavad artiklis 3 määratletud subsideeritud toote, et teha kindlaks, kas kõnealused meetmed on täielikult kooskõlas nimetatud lisa sätetega.

6. Uurimine algatatakse vastavalt lõikele 1 ainult siis, kui samasuguse toote liidu tootjate poolt kaebuse suhtes väljendatud toetuse või vastuseisu ulatuse kontrollimise põhjal on tuvastatud, et kaebus on esitatud liidu tootmisharu poolt või selle nimel. Kaebust peetakse liidu tootmisharu poolt või selle nimel esitatuks, kui seda toetavad need liidu tootjad, kelle toodang moodustab ühtekokku enam kui 50 % samasuguse toote kogutoodangust, mida toodab kaebusele kas toetust või vastuseisu väljendav osa omamaisest tootmisharust. Uurimist ei algatata, kui kaebust selgesõnaliselt toetavate liidu tootjate arvele langeb alla 25 % liidu tootmisharu samasuguse toote kogutoodangust.

7. Kuni uurimist ei ole otsustatud algatada, hoiduvad võimuorganid uurimise algatamist taotlevat kaebust mis tahes viisil avalikustamast. Komisjon teatab pärast nõuetekohaselt dokumenteeritud kaebuse kättesaamist käesoleva artikli alusel niipea kui võimalik ja igal juhul enne uurimise algatamist sellest siiski asjaomasele päritolu- ja/või ekspordiriigile, keda kutsutakse pidama konsultatsioone, et selgitada olukorda lõikes 2 osutatud küsimustes ja jõuda vastastikku kokkulepitud lahenduseni.

8. Kui komisjon otsustab eriolukorral algatada uurimise, ilma et ta oleks saanud liidu tootmisharult või selle nimel kirjalikku kaebust sellise uurimise algatamiseks, toimub see juhul, kui asja uurimise algatamiseks on piisavalt tõendusmaterjali tasakaalustatavate subsideeritud toodete, kahju ja põhjusliku seose olemasolu kohta, nagu seda on kirjeldatud lõikes 2. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta on nimetatud uurimise algatamise vajaduse kindlaks teinud.

9. Otsustamiseks, kas algatada uurimist või mitte, vaadatakse samal ajal läbi tõendusmaterjal nii subsideeritud toote kui ka kahju kohta. Kaebus lükatakse tagasi, kui tasakaalustatavate subsideeritud toodete või kahju kohta puudub piisav tõendusmaterjal, mis põhjendaks asja jätkamist. Menetlust ei algatata riikide vastu, mille impordi turuosa moodustab alla 1 %, välja arvatud juhul, kui nende riikide arvele langeb ühtekokku vähemalt 3 % liidu tarbimisest.

10. Kaebuse võib enne uurimise algatamist tagasi võtta; sel juhul loetakse, et kaebust pole esitatud.

11. Kui ilmneb, et menetluse algatamiseks on piisav hulk tõendusmaterjali, teeb komisjon seda 45 päeva jooksul pärast kaebuse esitamise kuupäeva ning avaldab teate *Euroopa Liidu Teatajas*. Kui tõendeid ei ole piisavalt, teatatakse sellest kaebuse esitajale 45 päeva jooksul alates kuupäevast, kui kaebus komisjonile esitati. Komisjon annab liikmesriikidele teavet kaebuse analüüsi kohta tavaliselt 21 päeva jooksul kaebuse esitamisest komisjonile.

12. Menetluse algatamise teates teatatakse uurimise algatamisest, nimetatakse asjaomane toode ja asjaomased riigid, tehakse kokkuvõtte saadud informatsioonist ning juhitakse tähelepanu vajadusele edastada komisjonile kogu asjakohane informatsioon.

Teates teatatakse tähtajad, mille jooksul huvitatud isikud võivad endast teada anda, oma seisukohad kirjalikult teatavaks teha ja informatsiooni esitada, kui selliseid seisukohti ja sellist informatsiooni tuleks uurimise käigus arvesse võtta. Samuti teatatakse aeg, mille jooksul huvitatud isikud võivad taotleda komisjonilt ärakuulamist vastavalt artikli 11 lõikele 5.

13. Komisjon teatab talle teadaolevatele asjaomastele eksportijatele, importijatele ning eksportijaid või importijaid esindavatele ühendustele, samuti päritolu- ja/või ekspordiriigile ja kaebuse esitajatele menetluse algatamisest ning, võttes kohaselt arvesse konfidentsiaalse teabe kaitset, esitab teadaolevatele eksportijatele ning päritolu- ja/või ekspordiriigi võimuorganitele lõike 1 alusel saadud kirjaliku kaebuse täieliku teksti ning teeb selle teistele asjaomastele huvitatud isikutele nende taotlusel kättesaadavaks. Kui asjaomaste eksportijate arv on eriti suur, võib kirjaliku kaebuse täieliku teksti esitada üksnes päritolu- ja/või ekspordiriigi võimuorganitele või asjaomasele kaubandusettevõtete ühendusele.

14. Tasakaalustava tollimaksu alase uurimisega ei tohi takistada tolliprotseduuride täitmist.

Artikkel 11

Uurimine

1. Pärast menetluse algatamist alustab komisjon koostöös liikmesriikidega uurimist liidu tasandil. Selle uurimisega uuritakse üheaegselt subsideerimist ja kahju.

Et uurimistulemused oleksid representatiivsed, valitakse uurimisperiood, mis subsideerimise puhul hõlmab tavaliselt artiklis 5 sätestatud uurimisperioodi.

Informatsiooni uurimisperioodile järgneva perioodi kohta ei võeta üldjuhul arvesse.

2. Osalistele, kes saavad tasakaalustava tollimaksu uurimises kasutada küsitluslehed, jäetakse vastamiseks vähemalt 30 päeva. Eksportijatele määratud tähtaega arvestatakse alates küsitluslehe saamise kuupäevast; selles mõttes loetakse küsitlusleht kättesaaduks nädal pärast vastajale ärasaatmist või päritolu- ja/või ekspordiriigi asjaomasele diplomaatilisele esindajale toimetamist. 30-päevast tähtaega võib pikendada, võttes kohaselt arvesse uurimistähtaegu, tingimusel et osaline näitab ära pikendamist põhjendavad erilised asjaolud.

3. Komisjon võib nõuda liikmesriikidelt informatsiooni esitamist ja liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et neid nõudmisi täita.

Nad saavad komisjonile nõutud info koos kõigi tehtud inspekteerimiste, kontrollimiste ja uurimiste tulemustega.

Kui kõnealune informatsioon pakub üldist huvi või kui liikmesriik selle edastamist nõuab, saadab komisjon selle liikmesriikidele, juhul kui informatsioon ei ole konfidentsiaalne. Konfidentsiaalse informatsiooni puhul edastatakse selle mittekonfidentsiaalne kokkuvõtte.

4. Komisjon võib nõuda, et liikmesriik teeks kõik vajalikud kontrollimised ja inspekteerimised, eriti importijate, kaubandusringkondade ja liidu tootjate seas, ning toimetaks uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud annavad oma nõusoleku ja kui kõnealuse riigi valitsust on ametlikult informeeritud ning ta ei esita vastuväidet.

Liikmesriigid teevad kõik vajaliku, et komisjoni nõudmisi täita.

Komisjoni ametnikud võivad komisjoni või liikmesriigi taotlusel liikmesriikide ametnikke nende ülesannete täitmisel abistada.

5. Huvitatud isikud, kes on endast artikli 10 lõike 12 teise lõigu kohaselt teada andnud, kuulatakse ära, kui nad on esitanud *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud teadaandes ettenähtud tähtaja jooksul kirjaliku ärakuulamistaotluse, mis kinnitab, et nad on huvitatud isik, kellele menetluse tulemus tõenäoliselt mõju avaldab, ning et on konkreetsed põhjused, miks nad tuleks ära kuulata.

6. Importijatele, eksportijatele ja kaebuse esitajatele, kes on endast artikli 10 lõike 12 teise lõigu kohaselt teada andnud, ning päritolu- ja/või ekspordiriigi valitsusele antakse soovi korral võimalus kohtuda vastaspooltega, et esitada erinevaid seisukohti ja vajadusel vastuväiteid.

Kõnealuse võimaluse andmisel arvestatakse konfidentsiaalsuse säilitamise vajadust ning selle sobivust osalistele.

Ükski osaline ei ole kohustatud kohtumisel osalema ning kõrvalejäämine ei mõju kõnealust osalist kahjustavalt.

Komisjon võtab käesoleva lõike alusel esitatud suulist informatsiooni arvesse niivõrd, kui võrd seda hiljem kirjalikult kinnitatakse.

7. Kaebuse esitajad, päritolu- ja/või ekspordiriigi valitsus, importijad ja eksportijad ning neid esindavad ühendused, kasutajad ja tarbijate organisatsioonid, kes on endast artikli 10 lõike 12 teise lõigu kohaselt teada andnud, võivad kirjaliku taotluse esitamisel tutvuda kogu informatsiooniga, mille ükskõik milline uurimise osaline on komisjoni käsutusse andnud, välja arvatud liidu või liikmesriikide asutusesisesed dokumendid, juhul kui see informatsioon on nende huvide kaitsmiseks oluline ega ole konfidentsiaalne artikli 29 tähenduses ning kui komisjon seda uurimisel kasutab.

Need osalised võivad sellele informatsioonile vastata ja nende märkused võetakse arvesse, kui need on vastuses piisavalt põhjendatud.

8. Välja arvatud artiklis 28 sätestatud asjaolude puhul, tuleb uurimise käigus võimaluse piires veenduda, et huvitatud isikute esitatud teave, mille põhjal tehakse järeldused, on täpne.

9. Artikli 10 lõike 11 alusel algatatud menetluse puhul viiakse uurimine võimaluse korral lõpule ühe aasta jooksul. Igal juhul tuleb uurimine lõpetada 13 kuu jooksul pärast selle algatamist kas artikli 13 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud kohustuste võtmisel, või artikli 15 kohaselt tehtud järelduste põhjal, mis on saadud lõplike meetmete võtmisel.

10. Komisjon annab kogu uurimise ajal päritolu- ja/või ekspordiriigile mõistliku võimaluse jätkata konsultatsioone, mille eesmärk on selgitada tegelikku olukorda ja jõuda vastastikku kokkulepitud lahenduseni.

Artikkel 12

Ajutised meetmed

1. Ajutisi tollimakse võib kehtestada, kui:

a) vastavalt artiklile 10 on algatatud menetlus;

b) sellest on teada antud ning huvitatud isikutele on antud piisav võimalus anda vastavalt artikli 10 lõike 12 teisele lõigule teavet ja selgitusi;

- c) on tehtud esialgne kinnitav otsus selle kohta, et imporditud toote suhtes kehtivad tasakaalustatavad subsiidiumid ning et sellega on tekitatud liidu tootmisharule kahju, ning
- d) liidu huvid nõuavad sekkumist, et sellist kahju ära hoida.

Ajutised tollimaksud kehtestatakse kõige varem 60 päeva pärast menetluse algatamist, ent mitte hiljem kui üheksa kuud pärast menetluse algatamist.

Ajutise tasakaalustava tollimaksu summa ei ületa ajutiselt kindlakstehtud tasakaalustatavate subsiidiumide kogusummat, kuid see peaks olema nimetatud summast väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab liidu tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks.

- 2. Ajutised tollimaksud tagatakse tagatisega ning asjaomased tooted lubatakse liidus vabasse ringlusse kõnealuse tagatise andmise korral.
- 3. Komisjon võtab ajutised meetmed artikli 25 lõikes 4 sätestatud korras.
- 4. Kui liikmesriik taotleb komisjoni viivitamatut sekkumist ja kui lõike 1 esimese ja teise lõigu tingimused on täidetud, teeb komisjon otsuse ajutise tasakaalustava tollimaksu kehtestamise kohta maksimaalselt viie tööpäeva jooksul taotluse saamisest arvates.
- 5. Ajutised tasakaalustavad tollimaksud kehtestatakse kõige enam neljaks kuuks.

Artikkel 13

Kohustused

- 1. Kui esialgne kinnitav otsus subsideerimise ja kahju olemasolu kohta on tehtud, võib komisjon kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega heaks kiita heastavad vabatahtlikud kohustused, mille järgi:
 - a) päritolu- ja/või ekspordiriik nõustub lõpetama või piirama subsiidiumi või võtma teisi meetmeid selle mõju suhtes või
 - b) mis tahes eksportija võtab endale kohustuse korrigeerida oma hindu või lõpetada kõnealusesse piirkonda eksport, mille eest saadakse tasakaalustatavaid subsiidiume, nii et komisjon veendub, et subsiidiumide kahjustav mõju on kõrvaldatud.

Sellisel juhul ei kohalda komisjon nende kohustuste kehtimise ajal artikli 12 lõike 3 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või artikli 15 lõike 1 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse nende äriühingute toodetud asjaomase toote impordi suhtes, mida nimetatakse komisjoni kohustuste heakskiitmise otsuses ja niisuguse otsuse kõikides hilisemates muudatustes.

Selliste kohustuste alusel toimuv hinnatõus ei tohi olla suurem, kui subsiidiumi mahu kõrvaldamiseks vaja, ning see peaks olema tasakaalustatavate subsiidiumide summast väiksem, kui sellest piisab liidu tootmisharule tekitatava kahju kõrvaldamiseks.

- 2. Komisjon võib kohustusi soovitada, kuid ükski riik ega eksportija ei ole kohustatud endale sellist kohustust võtma. Tõsiasi, et riigid või eksportijad ei tee ettepanekut võtta selliseid kohustusi või ei nõustu ettepanekuga seda teha, ei tohi ühelgi juhul mõjutada asja arutamist.

Siiski on võimalik kindlaks teha, et subsideeritud impordi jätkumisel on kahju tekkimise oht tõenäolisem. Kohustuste võtmist nõutakse riikidelt või eksportijatelt üksnes siis, ja seda aktsepteeritakse, kui subsideerimise ja sellega tekitatud kahju olemasolu on esialgselt kindlaks tehtud.

Kohustuse võtmise ettepanekut ei või teha pärast artikli 30 lõikes 5 sätestatud vastuväidete esitamise tähtaja lõppu, välja arvatud erakorsete asjaolude esinemisel.

3. Kohustusi, mille võtmiseks on tehtud ettepanek, ei ole vaja aktsepteerida, kui seda peetakse ebaotstarbekaks, näiteks kui tegelike või potentsiaalsete eksportijate arv on liiga suur, või muudel, sealhulgas üldpoliitilistel põhjustel. Asjaomasele eksportijale ja/või päritolu- ja/või ekspordiriigile võib põhjendada, miks nende kohustuse võtmise ettepanek soovitatakse tagasi lükata, ning neile võib anda võimaluse selle kohta arvamus esitada. Tagasilükkamise põhjused esitatakse lõplikus otsuses.

4. Osalistelt, kes teevad ettepaneku võtta kohustus, nõutakse nimetatud kohustuse mittekonfidentsiaalse versiooni esitamist, nõnda et see oleks uurimise huvitatud isikutele kättesaadav.

5. Kui kohustused aktsepteeritakse, siis uurimine lõpetatakse. Komisjon lõpetab uurimise kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Kui kohustused aktsepteeritakse, siis subsideerimise ja kahju uurimine üldjuhul lõpetatakse. Kui tehakse kindlaks, et subsideerimist või kahju ei esine, muutub kohustus automaatselt kehtetuks, välja arvatud juhul, kui see otsus on suuresti tingitud kohustuse olemasolust. Sellistel juhtudel võib nõuda, et kohustust säilitataks põhjendatud aja jooksul.

Kui tehakse kindlaks, et subsideerimine ja kahju esineb, jätkub asjakohane kohustus kooskõlas selle tingimuste ja käesoleva määruse sätetega.

7. Komisjon nõuab igalt riigilt või eksportijalt, kelle kohustus on aktsepteeritud, nimetatud kohustuste täitmise kohta korrapäraselt teavet ning luba asjakohaseid andmeid kontrollida. Nende nõuete täitmata jätmist peetakse kohustuse rikkumiseks.

8. Kui uurimise jooksul aktsepteeritakse teatavate eksportijate kohustused, loetakse, et need hakkavad artiklite 18, 19, 20 ja 22 kohaldamisel kehtima alates kuupäevast, mil uurimine päritolu- ja/või ekspordiriigi suhtes lõpetatakse.

9. Kui kohustuse võtnud osaline kohustust rikub või sellest taganeb või komisjon tühistab kohustuse heakskiidu, siis komisjon tühistab vajaduse korral kohustusele antud heakskiidu ning kohaldatakse komisjoni poolt artikli 12 kohaselt kehtestatud ajutisi tollimakse või artikli 15 lõike 1 kohaselt kehtestatud lõplikke tollimakse, tingimusel et asjaomasele eksportijale või päritoluriigile ja/või ekspordiriigile on antud võimalus esitada oma arvamus, välja arvatud juhul, kui nimetatud eksportija või riik on kohustusest taganenud. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta otsustab tühistada kohustusele antud heakskiidu.

Iga huvitatud isik või liikmesriik võib esitada teavet, mis sisaldab *prima facie* tõendeid kohustuse rikkumise kohta. Järgnev hindamine selle kohta, kas kohustuse rikkumine on esinenud, viiakse lõpule tavaliselt kuue kuu jooksul, kuid igal juhul hiljemalt üheksa kuu jooksul nõuetekohaselt põhjendatud taotluse esitamisest.

Komisjon võib kohustuste jälgimisel taotleda liikmesriikide pädevatelt asutustelt abi.

10. Ajutise tollimaksu võib kehtestada artikli 12 kohaselt prima kättesaadava teabe põhjal, kui on põhjust uskuda, et kohustust rikutakse, või kohustuse rikkumise või sellest taganemise korral, kui uurimine, mis sai kohustuse võtmise aluseks, ei ole lõpetatud.

Artikkel 14

Lõpetamine ilma meetmeid võtmata

1. Kui kaebus võetakse tagasi, võib menetluse lõpetada, kui see ei ole vastuolus liidu huvidega.

2. Kui kaitsemeetmeid ei ole vaja võtta, siis uurimine või menetlus lõpetatakse. Komisjon lõpetab uurimise kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Menetlus lõpetatakse kohe, kui on kindlaks tehtud, et tasakaalustatava subsideeritud impordi maht või kahju on tühine.
4. Artikli 10 lõike 11 alusel algatatud menetluse puhul loetakse kahju tavaliselt tühiseks, kui impordi turuosa on artikli 10 lõikes 9 sätestatud määra väiksem. Kui uurimine käsitleb arengumaadest pärit impordi, loetakse subsideeritud impordi mahtu tühiseks ka siis, kui see katab alla 4 % samasuguse toote impordist liitu, välja arvatud juhul, kui import arengumaadest, mille igäühe osa eraldi on alla 4 %, moodustab ühtekokku üle 9 % samasuguse toote koguimpordist liitu.
5. Tasakaalustatavate subsideeritud impordide summa loetakse olevat minimaalne, kui see on väärtuselt alla 1 %, välja arvatud juhtudel, kui uurimine puudutab impordi arengumaadest, millisel juhul on miinimumkinniseks väärtuselt 2 %; kui tasakaalustatavate subsideeritud impordide summa on iga üksiku eksportija puhul alla vastava miinimumtaseme, lõpetatakse tema suhtes üksnes uurimine; eksportija suhtes menetlust ei katkestata ning uurimise võib asjaomase riigi suhtes artiklite 18 ja 19 kohaselt läbiviidava uuesti läbivaatamise käigus uuesti algatada.

Artikkel 15

Lõplike tollimaksude kehtestamine

1. Kui faktide põhjal on lõplikult tuvastatud, et tasakaalustatavad subsideeritud impordid ja nende põhjustatud kahju on olemas ning kui liidu huvi tõttu on artikli 31 kohane sekkumine vajalik, kehtestab komisjon lõpliku tasakaalustatava tollimaksu kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega. Kui on kehtestatud ajutised tollimaksud, algatab komisjon kõnealuse menetluse hiljemalt üks kuu enne ajutiste tollimaksude aegumist.

Meetmeid ei kehtestata, kui subsideeritud impordid tühistatakse või tõendatakse, et subsideeritud impordid ei anna enam asjaomastele eksportijatele kasu.

Tasakaalustatava tollimaksu summa ei tohi ületada kindlakstehtud tasakaalustatavate subsideeritud impordide summat, kuid peaks olema tasakaalustatavate subsideeritud impordide kogusumma väiksem, kui sellisest väiksemast tollimaksust piisab liidu tootmisharule tehtava kahju kõrvaldamiseks.

2. Tasakaalustatava tollimaksu kehtestatakse igal üksikjuhul kohases ulatuses, lähtudes võrdse kohtlemise nõudest, sellise toote impordi suhtes kõigist allikatest, kelle suhtes on avastatud, et ta on saanud tasakaalustatavaid subsideeritud impordid ja põhjutanud kahju, välja arvatud import neist allikatest, kellel on käesoleva määruse tingimuste kohaselt aktsepteeritud kohustused.

Tollimaksu kehtestavas määruuses täpsustatakse tollimaks iga asjaomase tarnija jaoks või, kui see on raskendatud, siis iga asjaomase riigi jaoks.

3. Kui komisjon on oma uurimist vastavalt artiklile 27 piiranud, ei ületa ükski nende eksportijate või tootjate imporditavate toodete tasakaalustatava tollimaks, kes on endast artikli 27 alusel teada andnud, ent keda uurimine ei hõlmanud, valikuuringus osalenud osaliste suhtes kindlaks tehtud tasakaalustatavate subsideeritud impordide kaalutud keskmist.

Käesoleva lõike kohaldamisel jätab komisjon tähelepanuta tasakaalustatavate subsideeritud impordide nullmäärad ja miinimumtasemel summad ning artiklis 28 osutatud asjaoludel kindlaks tehtud tasakaalustatavate subsideeritud impordide summad.

Impordi suhtes, mis tuleb eksportijalt või tootjalt, kelle kohta on arvatud eraldi subsideeritud impordisumma, nagu on sätestatud artiklis 27, kohaldatakse eraldi tollimakse.

Artikkel 16

Tagasiulatuvus

1. Ajutisi meetmeid võetakse ja tasakaalustatavaid tollimakse kehtestatakse üksnes nende toodete suhtes, mis lastakse vabasse ringlusse pärast artikli 12 lõike 1 alusel või, olenevalt olukorrast, artikli 15 lõike 1 alusel võetud meetmete jõustumist, kui käesolevas määruuses ei ole ette nähtud erandeid.

2. Kui on kohaldatud ajutist tollimaksu ja lõplikult kindlaks tehtud, et tegu on tasakaalustatavate subsiidiumide ja kahjuga, otsustab komisjon olenemata sellest, kas tuleb kehtestada lõplik tasakaalustav tollimaks, milline osa ajutisest tollimaksust kuulub lõplikult sissenõudmisele.

Sel juhul ei hõlma mõiste „kahju“ liidu tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ega olulise kahju tekkimise ohtu, välja arvatud siis, kui leitakse, et see oleks ajutiste meetmete puudumisel kujunenud oluliseks kahjuks. Kõikidel muudel juhtudel, mis hõlmavad sellist ohtu või pidurdumist, tagastatakse kõik ajutised summad ning lõplikke tollimakse võib kehtestada üksnes alates kuupäevast, mil oht või oluline pidurdumine lõplikult kindlaks tehakse.

3. Kui lõplik tasakaalustav tollimaks on suurem kui ajutine tollimaks, ei nõuta tekkinud vahe maksmist. Kui lõplik tollimaks on väiksem kui ajutine tollimaks, arvutatakse tollimaks ümber. Kui lõplik otsus on eitav, ei kinnitata ajutist tollimaksu.

4. Lõplikku tasakaalustavat tollimaksu võib nõuda toodetelt, mis imporditi tarbimiseks kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete kohaldamise kuupäeva, ent mitte enne uurimise algatamist, tingimusel et:

a) import on artikli 24 lõike 5 kohaselt registreeritud;

b) asjaomastele importijatele on antud võimalus esitada oma arvamus;

c) kriitilistel asjaoludel, kui kõnealuse subsideeritud toote puhul on raskesti korvatav kahju tekitatud ulatusliku ja suhteliselt lühiajalise impordiga, mis saab kasu tasakaalustatavatest subsiidiumidest käesoleva määruse tingimustel, ning

d) kui niisuguse kahju kordumise vältimiseks peetakse vajalikuks määrata nendele importtoodetele tagasiulatuvat tasakaalustav tollimaks.

5. Kohustuste rikkumise või neist taganemise korral võib nõuda lõplikke tollimakse kaupadelt, mis on lubatud vabasse ringlusse kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete rakendamist, tingimusel, et import on vastavalt artikli 24 lõikele 5 registreeritud, ja mis tahes sellist tagasiulatuvat maksu ei tohi kehtestada toodete suhtes, mis on imporditud enne kõnealuse kohustuse rikkumist või sellest taganemist.

Artikkel 17

Kestus

Tasakaalustusmeede jääb jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju põhjustavatele tasakaalustatavatele subsiidiumidele.

Artikkel 18

Aegumise läbivaatamine

1. Lõplik tasakaalustusmeede aegub viie aasta möödudes selle võtmisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise kuupäevast, mis hõlmas nii subsideerimist kui kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda subsideerimise või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või liidu tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse nimetatud läbivaatamise tulemuste selgumiseni.

2. Aegumise läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda subsideerimise ja kahju jätkumine või kordumine. Sellist tõenäosust võivad näidata näiteks tõendid jätkuva subsideerimise ja kahju kohta või selle kohta, et kahju kõrvaldamine tuleneb osaliselt või tervikuna meetmete olemasolust, või selle kohta, et eksportijate olukord või turutingimused on sellised, et neist võib näha edasise kahjuliku subsideerimise tõenäosust.

3. Käesoleva artikli alusel uurimist toimetades antakse eksportijatele, importijatele, päritolu- ja/või ekspordiriigile ning liidu tootjatele võimalus läbivaatamistaotluses sätestatud küsimusi avardada, tagasi lükata või nende kohta arvamust avaldada, ning järeldusi tehes võetakse kohaselt arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid, mis on esitatud seoses küsimusega, kas meetmete kehtivuse lõppemine võib tõenäoliselt kaasa tuua subsideerimise ja kahju jätkumise või kordumise, või on see ebatõenäoline.

4. Teade meetmete kehtivuse eelseisva lõppemise kohta avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* kohasel ajal käesolevas artiklis määratletud meetmete kohaldamisaja viimasel aastal. Seejärel on liidu tootjatel hiljemalt kolm kuud enne viieaastase tähtaja möödumist õigus esitada taotlus meetmete läbivaatamiseks vastavalt lõikele 2. Samuti avaldatakse teade meetmete tegeliku lõppemise kohta käesoleva artikli alusel.

Artikkel 19

Vahepealne läbivaatamine

1. Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või liidu tootjate või päritolu- ja/või ekspordiriigi taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

2. Vahepealne läbivaatamine algatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole enam vajalik, et korvata tasakaalustatavaid subsiidiume, ja/või selle kohta, et meetme kõrvaldamisel või muutmisel kahju tõenäoliselt ei jätku või ei kordu või et olemasolevast meetmest ei piisa või enam ei piisa kahju põhjustava tasakaalustatava subsiidiumi korvamiseks.

3. Kui kehtestatud tasakaalustavad tollimaksud on väiksemad kui leitud tasakaalustatavate subsiidiumide summa, võib algatada vahepealse läbivaatamise, kui liidu tootjad või muud huvitatud isikud esitavad tavaliselt kahe aasta jooksul alates meetmete jõustumisest piisavalt tõendeid selle kohta, et pärast esialgset uurimisperioodi ja enne või pärast meetmete kehtestamist on ekspordihinnad langenud või importtoote edasimüügihind liidus ei ole muutunud või on muutunud ebapiisavalt. Kui uurimine näitab, et need väited vastavad tõele, võib tasakaalustavaid tollimakse suurendada, et saavutada kahju kõrvaldamiseks vajalik hinnatõus. Tõstetud tollimaksutase ei või siiski ületada tasakaalustatavate subsiidiumide summat.

Eespool sätestatud tingimustel võib vahepealse läbivaatamise algatada komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel.

4. Käesoleva artikli alusel uurimist toimetades võib komisjon muu hulgas kaaluda, kas subsideerimise ja kahju asjaolud on oluliselt muutunud või kas olemasolevad meetmed toovad soovitud tulemusi artikli 8 kohaselt varem kindlaks tehtud kahju kõrvaldamisel. Selles suhtes võetakse lõpliku otsuse tegemisel arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid.

Artikkel 20

Kiirendatud korras läbivaatamine

Mis tahes eksportijal, kelle ekspordi suhtes kehtib lõplik tasakaalustav tollimaks ja keda esialgse uurimise käigus ei uuritud eraldi muudel põhjustel kui komisjoniga koostööst keeldumise tõttu, on õigus nõuda asja kiirendatud korras läbivaatamist, et komisjon saaks selle eksportija jaoks viivitamata kehtestada tasakaalustava tollimaksu eraldi määra.

Läbivaatamine algatakse pärast seda, kui liidu tootjatele on antud võimalus esitada oma arvamus.

Artikkel 21

Tagasimaksed

1. Olenemata artiklist 18 võib importija taotleda tasutud tollimaksude tagasimaksmist, kui on näidatud, et tasakaalustatavate subsidiumide summa, mille alusel tollimakse maksti, on kas kaotatud või vähendatud tasemeni, mis on alla kehtiva tollimaksu taseme.
2. Tasakaalustavate tollimaksude tagasimaksmist taotledes esitab importija komisjonile taotluse. Taotlus esitatakse selle liikmesriigi kaudu, kelle territooriumil tooted vabasse ringlusse lubati, kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil pädevad ametiasutused lõplike maksmisele kuuluvate tollimaksude summa nõuetekohaselt kindlaks määrasid, või kuupäevast, mil tehti otsus ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summad lõplikult sisse nõuda. Liikmesriigid edastavad taotluse viivitamata komisjonile.
3. Tagasimaksetaotlus loetakse tõendusmaterjaliga nõuetekohaselt varustatuks üksnes siis, kui see sisaldab täpset informatsiooni nõutud tasakaalustavate tollimaksude tagasimakstava summa kohta ja kogu tollidokumentatsiooni, mis on seotud selle summa arvutamise ja maksimisega. Samuti peab see sisaldama tõendeid tasakaalustatavate subsidiumide summa kohta vaatlusperioodil selle eksportija või tootja jaoks, kelle suhtes tollimaks kehtib. Juhul kui importija ei ole asjaomase eksportija ega tootjaga seotud ja selline informatsioon ei ole kohe kättesaadav või kui eksportija või tootja ei soovi seda importijale anda, peab taotlus sisaldama eksportija või tootja avaldust selle kohta, et tasakaalustatavate subsidiumide summat on vähendatud või see on kaotatud, nagu käesolevas artiklis näidatud, ning et vastav tõendusmaterjal esitatakse komisjonile. Kui sellist tõendusmaterjali eksportijalt või tootjalt mõistliku aja jooksul ei saada, lükatakse taotlus tagasi.
4. Komisjon otsustab, kas ja millises ulatuses tuleks taotlus rahuldada, või ta võib igal ajal otsustada algatada vahepealse läbivaatamise, misjärel reeglitele vastavate läbivaatamiste käigus saadud informatsiooni ja järeldusi kasutatakse selle kindlakstegemiseks, kas ja millises ulatuses tagasimaksmine on põhjendatud.

Tollimaks tuleb harilikult tagasi maksta 12 kuu jooksul ja mitte ühelgi juhul hiljem kui 18 kuu jooksul alates kuupäevast, mil tasakaalustava tollimaksuga maksustatud toote importija esitas nõuetekohase tõendusmaterjaliga varustatud tagasimaksetaotluse.

Lubatud tagasimakse tuleks liikmesriigil harilikult teha 90 päeva jooksul alates esimeses lõigus osutatud otsuse tegemisest.

Artikkel 22

Üldsätted läbivaatamise ja tagasimaksete kohta

1. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, välja arvatud tähtaegade seotud sätteid, kohaldatakse kõigi artiklite 18, 19 ja 20 kohaste läbivaatamiste suhtes.

Artiklite 18 ja 19 kohased läbivaatamised tehakse kiiresti ja need tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast. Igal juhul tuleb kõik artiklite 18 ja 19 kohased läbivaatamised lõpule viia 15 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamisest.

Kõik artikli 20 kohaselt tehtud läbivaatamised tuleb igal juhul lõpule viia üheksa kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast.

Kui artikli 18 kohane läbivaatamine algatatakse samal ajal, kui sama menetluse raames toimub artikli 19 kohane läbivaatamine, viiakse artikli 19 kohane läbivaatamine lõpule samaks tähtajaks, mis on eespool ette nähtud artikli 18 kohasele läbivaatamisele.

Kui uurimine ei ole teises, kolmandas ja neljandas lõigus nimetatud tähtaegadeks lõpetatud, siis:

- a) meetmete kehtivus lõpeb, kui tegu on artikli 18 kohaste uurimistega;

- b) meetmete kehtivus lõpeb, kui artiklite 18 ja 19 kohaseid uurimisi on toimetatud paralleelselt, kui artikli 18 kohane uurimine algatati samal ajal, kui artikli 19 kohane läbivaatamine sama menetluse raames oli pooleli või kui niisugused läbivaatamised algatati samal ajal, või
- c) meetmed jäävad muutmata, kui tegu on artiklite 19 ja 20 kohaste uurimistega.

Teatis meetmete tegeliku kehtivuse lõppemise või edasise kohaldamise kohta vastavalt käesolevale lõikele avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

2. Artiklite 18, 19 ja 20 kohased läbivaatamised algatab komisjon. Komisjon otsustab kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega, kas algatada artikli 18 kohased läbivaatamised või mitte. Komisjon annab samuti liikmesriikidele teavet, kui ettevõtja või liikmesriik on esitanud taotluse, milles põhjendatakse artiklite 19 ja 20 kohase läbivaatamise algatamist ja komisjon on lõpetanud oma sellekohase analüüsi või kui komisjon on ise määranud kindlaks, et meetmete jätkuv kohaldamine tuleks läbi vaadata.

3. Kui läbivaatamised seda õigustavad, siis kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega tunnistatakse meetmed kehtetuks või jäetakse need kehtima vastavalt artiklile 18, või tunnistatakse need kehtetuks, jäetakse kehtima või tehakse neisse muudatused vastavalt artiklitele 19 ja 20.

4. Kui meetmed tunnistatakse kehtetuks üksikeksportijate suhtes, ent mitte riigi suhtes tervikuna, jätkub selliste eksportijate suhtes menetlus ja nende kohta võib asjaomase riigi suhtes käesoleva artikli alusel teostatud uuesti läbivaatamise käigus uuesti uurimise algatada.

5. Kui artikli 19 kohane meetmete läbivaatamine on meetmete kohaldamisaja lõpul, nagu see on määratletud artiklis 18, veel pooleli, uuritakse meetmeid ka artikli 18 sätete kohaselt.

6. Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides läbivaatamise või tagasimaksmise uurimistes, mida toimetatakse artiklite 18 kuni 21 alusel, sama metoodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes kohaselt arvesse artikleid 5, 6, 7 ja 27.

Artikkel 23

Kõrvalehoidmine

1. Käesoleva määruse alusel kehtestatud tasakaalustavaid tollimakse võib laiendada kolmandatest riikidest pärineva samasuguse toote või sellega võrreldes vähesel määral muudetud toote impordile või vähesel määral muudetud samasuguse toote impordi suhtes riigist, kus meetmeid kohaldatakse, või selle toote osade impordile, kui kehtivatest meetmetest hoitakse kõrvale.

2. Kui kehtivatest meetmetest hoitakse kõrvale, võib tasakaalustavaid tollimakse, mis ei ületa artikli 15 lõike 2 kohaselt kehtestatud tasakaalustavat jääktollimaksu, laiendada neid meetmeid kohaldava riigi äriühingutest pärinevale impordile, mille toodete suhtes kohaldatakse individuaalseid tollimakse.

3. Kõrvalehoidmiseks loetakse kolmandate riikide ja liidu või riigi, kus meetmeid kohaldatakse, üksikute äriühingute ja liidu vahelise kaubandusstruktuuri muutust, mis tuleneb tavast, protsessist või toimingust, millel ei ole muud piisavat nõuetekohast põhjendust või majanduslikku õigustust peale tollimaksu kehtestamise, ja kui on tõendeid kahju kohta või selle kohta, et tollimaksu parandav mõju on samasuguse toote hindade ja/või koguste tõttu ohustatud ning et samasugust importtoodet ja/või selle osi endiselt subsideeritakse.

Esimeses lõigus nimetatud tava, protsess või toiming sisaldab muu hulgas:

- a) asjaomase toote mõningast muutmist, et seda saaks liigitada tollikoodide alla, mille suhtes tavaliselt meetmeid ei kohaldata, kui muudatused ei muuda toote põhiomadusi;
- b) toote lähetamist läbi kolmandate riikide, kus meetmeid kohaldatakse;

c) eksportijate või tootjate müügistruktuuri ja -kanalite ümberkorraldamist riigis, kus meetmeid kohaldatakse, et lõpuks ekspordiksid nende tooteid liitu tootjad, kes saavad soodustusi individuaalsete tollimaksumäärade abil, mis on väiksemad kui tollimaks, mida tootjate toodete suhtes kohaldatakse.

4. Uurimine algatatakse käesoleva artikli kohaselt komisjoni algatusel või liikmesriigi või mis tahes huvitatud isiku taotlusel, kui on olemas piisavalt tõendeid lõigetes 1, 2 ja 3 sätestatud asjaolude kohta. Uurimine algatatakse komisjoni määrusega, millega võib anda tolliasutustele ka korralduse nõuda impordi registreerimist artikli 24 lõike 5 kohaselt või nõuda tagatist. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui huvitatud isik või liikmesriik on esitanud taotluse, milles põhjendatakse uurimise algatamist ja komisjon on lõpetanud oma sellekohase analüüsi või kui komisjon on ise määranud kindlaks, et tuleb algatada uurimine.

Uurimist toimetab komisjon. Komisjoni võivad abistada tolliasutused ning uurimine viiakse lõpule üheksa kuu jooksul.

Kui lõplikult tuvastatud faktid õigustavad meetmete kohaldamisala laiendamist, teeb seda komisjon, toimides kooskõlas artikli 25 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Laiendamine jõustub kuupäevast, mil artikli 24 lõike 5 kohaselt kehtestati registreerimise nõue või hakati nõudma tagatist. Käesoleva määruse asjakohaseid menetlussätteid, mis käsitlevad uurimiste algatamist ja läbiviimist, kohaldatakse käesoleva artikli alusel.

5. Impordi ei pea artikli 24 lõike 5 kohaselt registreerima ja nende suhtes ei kohaldata meetmeid, kui nendega kauplevad äriühingud, mis saavad tollimaksuvabastusi.

6. Tollimaksust vabastamise taotlusi, millele on lisatud tõendid, esitatakse uurimise algatamist käsitleva komisjoni määrusega kehtestatud tähtaja jooksul.

Kui meetmetest kõrvalehoidmise tava, protsess või toiming toimub väljaspool liitu, võib vabastuse anda asjaomase toote tootjatele, kes tõendavad, et nad ei ole seotud ühegi tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse meetmeid, ja kelle osas on leitud, et nad ei ole seotud lõikes 3 määratletud meetmetest kõrvalehoidmisega.

Kui meetmetest kõrvalehoidmise tava, protsess või toiming toimub liidus, võib vabastuse anda importijatele, kes tõendavad, et nad ei ole seotud tootjatega, kelle suhtes neid meetmeid kohaldatakse.

Neid vabastusi antakse komisjoni otsusega ning need jäävad kehtima nendes sätestatud ajavahemikuks ja nendes sätestatud tingimustel. Komisjon annab liikmesriikidele teavet, kui ta on lõpetanud oma analüüsi.

Kui artiklis 20 sätestatud tingimused on täidetud, võib vabastusi anda pärast uurimise lõpetamist, mille tulemusena meetmete kohaldamisala laiendatakse.

7. Kui meetmete kohaldamisala laiendamisest on möödunud vähemalt üks aasta ja vabastust taotlevate või võimalike taotlevate isikute arv on märkimisväärne, võib komisjon otsustada, et algatab meetmete kohaldamisala laiendamise läbivaatamise. Iga niisugune läbivaatamine toimub artikli 22 lõike 1 sätete kohaselt, nagu neid kohaldatakse artikli 19 kohaste läbivaatamiste suhtes.

8. Käesoleva artikli sätted ei takista kehtivate tollimaksualaste sätete tavapärase kohaldamist.

Artikkel 24

Üldsätted

1. Ajutised või lõplikud tasakaalustavad tollimaksud kehtestatakse määrusega ja neid nõuavad selles sätestatud vormis ning ulatuses ja kriteeriumide alusel sisse liikmesriigid. Selliseid tollimakse nõutakse sisse muudest impordi suhtes kehtivatest tollimaksudest, maksudest ja tasudest sõltumatult.

Ühelegi tootele ei või kohaldada samal ajal dumpinguvastast ja tasakaalustavat tollimaksu, et korrigeerida üht ja sama dumpingust ja ekspordi subsideerimisest tulenevat olukorda.

2. Määrused, millega kehtestatakse ajutised või lõplikud tasakaalustavad tollimaksud, ning määrused või otsused, millega aktsepteeritakse kohustusi või lõpetatakse uurimisi või menetlusi, avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Sellised määrused ja otsused sisaldavad eelkõige – ning kohaselt konfidentsiaalse teabe kaitset arvestades – võimaluse korral eksportijate nimesid või asjaomaste riikide nimesid, toote kirjeldust ning subsiidiumi ja kahju kindlakstegemisega seotud asjaolude ja kaalutluste kokkuvõtet. Igal juhul saadetakse üks määruse või otsuse eksemplar teadaolevatele huvitatud isikutele. Käesoleva lõike sätteid kohaldatakse läbivaatamise suhtes *mutatis mutandis*.

3. Käesoleva määruse alusel võib vastu võtta erisätteid, eelkõige päritolureeglite ühismääratluse kohta, nagu see sisaldub Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 952/2013 ⁽¹⁾.

4. Liidu huvides võib käesoleva määruse alusel kehtestatud meetmed komisjoni otsusega kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega üheksaks kuuks peatada. Komisjon võib kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega peatamist pikendada veel kõige rohkem ühe aasta võrra.

Meetmed võib peatada üksnes siis, kui turutingimused on ajutiselt sedavõrd muutunud, et oleks ebatõenäoline, et kahju sellise peatamise tulemusena jätkuks, ning tingimusel, et liidu tootmisharule on antud võimalus esitada oma arvamus ja et seda arvamust on arvesse võetud. Meetmed võib igal ajal ennistada kooskõlas artikli 25 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega, kui peatamise põhjus on lakanud olemast.

5. Komisjon võib pärast liikmesriikide õigeaegset teavitamist anda tolliasutustele korralduse võtta kohaseid meetmeid impordi registreerimiseks, et selle impordi suhtes saaks edaspidi alates registreerimise kuupäevast meetmeid kohaldada.

Impordi registreerimisnõude võib kehtestada pärast liidu tootmisharu vastavat taotlust, mis sisaldab piisavat tõendusmaterjali, õigustamaks sellist sammu.

Registreerimine algatatakse määrusega, milles näidatakse selle meetme eesmärk ning vajaduse korral ka võimaliku tulevase kohustuse prognoositav summa. Impordi registreerimise nõue kehtestatakse kõige rohkem üheksaks kuuks.

6. Liikmesriigid esitavad komisjonile igakuiselt aruande uurimisaluste toodete ja selliste toodete impordi kohta, mille suhtes kehtivad meetmed, ning käesoleva määruse alusel sisse nõutud tollimaksusummade kohta.

7. Ilma et see piiraks lõike 6 kohaldamist, võib komisjon taotleda igal üksikjuhtumil eraldi liikmesriikidelt teabe esitamist, et tõhusalt jälgida meetmete kohaldamist. Sellisel juhul kohaldatakse artikli 11 lõigete 3 ja 4 sätteid. Kõikide andmete suhtes, mida liikmesriigid käesoleva artikli kohaselt esitavad, kohaldatakse artikli 29 lõike 6 sätteid.

Artikkel 25

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 ⁽²⁾ alusel loodud komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 21).

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes artikliga 4.
5. Kui määruse (EL) nr 182/2011 artikli 3 lõike 5 kohaselt kasutatakse kirjalikku menetlust lõplike meetmete vastuvõtmiseks käesoleva artikli lõike 3 alusel või aegumise läbivaatamise algatamise või mittealgatamise otsustamiseks käesoleva määruse artikli 18 alusel, siis lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui eesistuja määratud tähtaja jooksul eesistuja nii otsustab või määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 1 kohaselt määratud komitee liikmete enamus seda taotleb. Kui kasutatakse kirjalikku menetlust muudel juhtudel, kus kavandatava meetme kohta on toimunud arutelu komitees, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui eesistuja ettenähtud tähtaja jooksul eesistuja nii otsustab või komitee liikmete lihthälteenamusega seda taotletakse. Kui kasutatakse kirjalikku menetlust muudel juhtudel, kus kavandatava meetme kohta ei ole toimunud arutelu komitees, lõpetatakse nimetatud menetlus ilma tulemust saavutamata, kui eesistuja määratud tähtaja jooksul eesistuja nii otsustab või kui vähemalt veerand komitee liikmetest seda taotleb.
6. Komitee võib arutada kõiki käesoleva määruse kohaldamisega seotud küsimusi, mille komisjon on tõstatanud või mida liikmesriik on taotlenud. Liikmesriigid võivad paluda teavet ja vahetada arvamusi kas komitees või otse komisjoniga.

Artikkel 26

Kontrollkäigud

1. Komisjon korraldab kontrollkäike, kui ta peab seda vajalikuks, et uurida importijate, eksportijate, ettevõtjate, vahendajate, tootjate, kutseühingute ja -organisatsioonide dokumente ning kontrollida subsideerimise ja sellest tuleneva kahju kohta esitatud informatsiooni õigsust. Nõuetekohase ja õigeaegse vastuse puudumise korral võib komisjon kontrollkäigu tegemata jätta.
2. Komisjon võib vajaduse korral teha uurimisi kolmandates riikides, kui asjaomased äriühingud selleks nõusoleku annavad ja kui komisjon uurimisest kõnealusele riigile teatab ning viimane ei esita uurimise suhtes vastuväiteid. Niipea kui asjaomased äriühingud on nõusoleku andnud, teatab komisjon päritolu- ja/või ekspordiriigile külastatavate äriühingute nimed ja aadressid, kuhu kontrollkäik tehakse, ning kokkulepitud kuupäevad.
3. Asjaomastele äriühingutele tehakse teatavaks, mis laadi informatsiooni kontrollkäikude ajal kontrollida kavatakse ning mis laadi informatsiooni kontrollkäikude ajal edaspidi vajatakse, kuid see ei tohi siiski välistada saadud teabega seotud üksikasjalikuma informatsiooni taotlemist uurimise ajal.
4. Lõigete 1, 2 ja 3 alusel toimuvate uurimiste ajal abistavad komisjoni ametnikud nendest liikmesriikidest, kes seda taotleavad.

Artikkel 27

Valikuuring

1. Kui kaebuse esitajate, eksportijate, importijate, tooteliikide või tehingute arv on liiga suur, võib uurimine piirduda:
 - a) põhjendatud hulga osaliste, toodete või tehingutega, kasutades valiku ajal kättesaadava teabe põhjal statistiliselt õigeid valimeid, või
 - b) suurima tüüpilise toodangu-, müügi- või ekspordimahuga, mida on nende käsutuses oleva aja jooksul võimalik uurida.

2. Osaliste, tooteliikide või tehingute lõplik valik käesoleva artikli alusel jääb komisjoni ülesandeks, kuigi eelistatav on, kui valimid võetakse asjaomaste osalistega konsulteerides ja nende nõusolekul, tingimusel, et sellised osalised annavad endast teada ja teevad piisava informatsiooni kättesaadavaks kolme nädala jooksul alates uurimise algatamisest, võimaldamaks valida representatiivset valimit.

3. Kui uurimist on vastavalt käesolevale artiklile piiratud, arvutatakse individuaalne tasakaalustatava subsiidiumi määr mis tahes eksportija või tootja puhul, keda ei ole algselt välja valitud, kuid kes esitab käesolevas määruses sätestatud tähtaja jooksul vajaliku teabe, välja arvatud juhul, kui eksportijate või tootjate arv on nii suur, et individuaalne kontrollimine oleks põhjendamatult koormav ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist.

4. Kui on otsustatud valikuuringu kasuks ja kui mõned või kõik valitud osalised ilmutavad soovimatust koostööd teha, mis võib tõenäoliselt uurimise tulemustele olulist mõju avaldada, võib valida uue valimi.

Kui aga endiselt säilib olulisel määral soovimatus koostööd teha või kui uue valimi valimiseks ei ole aega, kohaldatakse artikli 28 vastavaid sätteid.

Artikkel 28

Koostööst keeldumine

1. Kui mõni huvitatud isik ei võimalda juurdepääsu vajalikule informatsioonile või ei esita vajalikku informatsiooni käesolevas määruses ettenähtud tähtaegade jooksul või märkimisväärselt takistab uurimist, siis võib nii negatiivsed kui positiivsed esialgsed ja lõplikud järeldused teha kasutada olevate faktide põhjal.

Kui selgub, et huvitatud isik on esitanud ebaõiget või eksitavat informatsiooni, siis jäetakse selline informatsioon arvesse võtmata ning võidakse toetuda kasutada olevatele faktidele.

Huvitatud isikutele tuleb koostööst keeldumise tagajärjed teatavaks teha.

2. Elektroonilises vormis vastamata jätmist ei loeta koostööst keeldumiseks, kui huvitatud isik näitab, et nõutav koostöövorm tooks kaasa ebaratsionaalse lisakoormuse või põhjendamatud lisakulud.

3. Huvitatud isiku esitatud informatsiooni tuleb siiski arvesse võtta ka siis, kui see ei ole igati täiuslik, kuid sellega seotud puudused ei tekita ülemääraseid raskusi põhjendatud ja täpsete järelduste tegemisel, kui informatsioon esitatakse nõuetekohaselt õigel ajal ning on kontrollitav ning kui osaline on tegutsenud oma parimate võimaluste kohaselt.

4. Tõendite või informatsiooni vastuvõtmata jätmise korral teatatakse selle põhjused viivitamata esitavale osalisele ning antakse võimalus lisada kindlaksmääratud tähtaja jooksul täiendavad selgitused. Kui selgitusi peetakse ebapiisavaks, siis selliste tõendite või informatsiooni tagasilükkamise põhjused avalikustatakse ning avaldatakse trükitud järeldustes.

5. Kui asjaolude kindlakstegemine, sealhulgas tasakaalustatavate subsiidiumide summa kindlakstegemine tugineb lõike 1 sätetele, sealhulgas kaebuses sisalduvale informatsioonile, siis tuleb seda asjakohaselt ning uurimise tähtaegu arvesse võttes kontrollida muude, võimaluse korral sõltumatute kättesaadavate allikate alusel, nagu näiteks avaldatud hinnakirjad, impordi ja tollitulu ametlik statistika, või muudelt huvitatud isikutelt uurimise ajal saadud teabe alusel.

Selline teave võib vajaduse korral sisaldada asjaomaseid andmeid maailmaturu või muude tüüpiliste turgude kohta.

6. Kui huvitatud isik ei tee koostööd või teeb koostööd osaliselt ning kõnealust asjakohast informatsiooni seetõttu ei anta, võib uurimise tulemus olla kõnealusele osalisele vähem soodne kui koostöö puhul.

*Artikkel 29***Konfidentsiaalsus**

1. Ametiasutused käsitlevad asjakohase põhjendatuse korral konfidentsiaalsena igasugust informatsiooni, mis on laadilt konfidentsiaalne (näiteks informatsioon, mille avalikustamine annaks konkurendile märkimisväärse eelise või millel oleks oluliselt kahjustav mõju informatsiooniandjale või isikule, kellelt informatsiooniandja informatsiooni sai) või mida uurimise osalisel on konfidentsiaalsel alusel saanud.
2. Konfidentsiaalset informatsiooni edastavad huvitatud isikud on kohustatud esitama sellise informatsiooni mittekonfidentsiaalse kokkuvõtte. Nimetatud kokkuvõtted peavad olema piisavalt üksikasjalikud ning võimaldama vajalikul määral aru saada konfidentsiaalsena esitatud informatsiooni sisust. Erakorralistel asjaoludel võivad osalisel teatada, et selline teave ei võimalda kokkuvõtte tegemist. Selliste erandlike asjaolude puhul tuleb esitada põhjendused, miks kokkuvõtte tegemine ei ole võimalik.
3. Kui otsustatakse, et konfidentsiaalsusetaotlus ei ole õigustatud, ning kui informatsiooniandja kas ei soovi informatsiooni avalikustada või ei luba seda üldises või kokkuvõtlikus vormis avaldada, võib kõnealuse informatsiooni jätta arvesse võtmata, kui asjakohaste allikate abil ei ole informatsiooni õigsust võimalik nõuetekohaselt tõendada. Konfidentsiaalsusetaotlusi ei tohi suvaliselt tagasi lükata.
4. Käesolev artikkel ei takista liidu asutusi avalikustamast üldist informatsiooni ja eriti põhjendusi, millele tuginevad käesoleva määruse alusel vastuvõetud otsused, või tõendusmaterjali, millele liidu asutused toetuvad, kui seda on vaja kõnealuste põhjenduste selgitamisel menetluste käigus. Sellise avaldamise puhul tuleb arvesse võtta asjaomaste osaliste õigustatud huvi, et ei avaldataks nende äri- ja riigisaladusi.
5. Komisjon, liikmesriigid ega nende ametnikud ei tohi ilma informatsiooniandja eriloata avaldada mingisugust käesoleva määruse kohaselt saadud informatsiooni, mille käsitlemist konfidentsiaalsena selle andja on nõudnud. Komisjoni ja liikmesriikide vahel vahetatavat teavet ning liidu või liikmesriikide asutuste sisedokumente ei tohi avalikustada, kui see ei ole käesolevas määruses sätestatud erijuhtudel ette nähtud.
6. Käesoleva määruse kohaselt saadud teavet kasutatakse ainult sel eesmärgil, milleks seda nõuti.

Käesolev säte ei välista ühe uurimise käigus saadud teabe kasutamist sama sarnase tootega seotud menetluse raames teiste uurimiste algatamiseks.

*Artikkel 30***Avalikustamine**

1. Kaebuse esitajad, importijad, eksportijad ja neid esindavad ühendused ning päritolu- ja/või ekspordiriik võivad taotleda selliste oluliste asjaolude ja kaalutlustega seotud üksikasjaliku teabe avalikustamist, mille alusel ajutised meetmed kehtestati. Avalikustamise taotlus esitatakse kirjalikult kohe pärast ajutiste meetmete kehtestamist ning avalikustamine toimub kirjalikult nii kiiresti kui võimalik.
2. Lõikes 1 nimetatud osalisel võivad taotleda selliste oluliste asjaolude ja kaalutluste lõplikku avalikustamist, mille alusel kavatakse soovitada lõplike meetmete kehtestamist või uurimise või menetluse lõpetamist ilma meetmeid kehtestamata, kusjuures erilist tähelepanu pööratakse selliste asjaolude ja kaalutluste avalikustamisele, mis erinevad ajutiste meetmete puhul kasutatutest.
3. Lõpliku avalikustamise taotlus adresseeritakse komisjonile kirjalikult ja see peab laekuma ajutise tollimaksu kehtestamise puhul hiljemalt üks kuu pärast kõnealuse tollimaksu kehtestamise avaldamist. Kui ajutist tollimaksu ei ole kehtestatud, antakse osalistele võimalus taotleda lõplikku avalikustamist komisjoni poolt seatud tähtaja jooksul.

4. Lõplik avalikustamine toimub kirjalikult. Avalikustamine toimub konfidentsiaalse teabe kaitsmise vajadust nõuetekohaselt arvesse võttes nii kiiresti kui võimalik ning tavaliselt hiljemalt üks kuu enne artiklis 14 või artiklis 15 sätestatud menetluste algatamist. Kui komisjonil ei ole võimalik teatavaid asjaolusid ega seisukohti kõnealusel ajal avalikustada, siis avalikustatakse need esimesel võimalusel.

Avalikustamine ei piira komisjoni võimaliku hilisema otsuse kohaldamist, aga kui nimetatud otsus toetub teistsugustele faktidele ja kaalutlustele, siis avalikustatakse need nii kiiresti kui võimalik.

5. Märkusi, mis esitatakse pärast lõplikku avalikustamist, võib arvesse võtta ainult juhul, kui need esitatakse komisjoni poolt iga juhtumi kohta eraldi seatava aja jooksul, mille pikkus on vähemalt 10 päeva, kusjuures arvesse võetakse küsimuse kiireloomulisust. Kui peab toimuma täiendav lõplik avalikustamine, võib kehtestada lühema tähtaja.

Artikkel 31

Liidu huvi

1. Otsus selle kohta, kas liidu huvi tõttu tuleks sekkuda, peab põhinema kõigi huvide, sealhulgas liidusise tootmisharu ning kasutajate ja tarbijate huvide hindamisel tervikuna. Käesoleva artikli alusel tehakse otsus üksnes siis, kui kõigile osalistele on lõike 2 alusel antud võimalus teha oma seisukohad teatavaks. Uurimise käigus pööratakse erilist tähelepanu vajadusele kaotada kahjustava subsideerimise kaubandust moonutav mõju ja taastada tõhus konkurents. Tuvastatud subsideerimise ja kahju põhjal kindlaksmääratud meetmeid ei või kohaldada, kui ametiasutused võivad kogu esitatud informatsiooni põhjal selgesti järeldada, et selliste meetmete kohaldamine ei ole liidu huvides.

2. Et ametiasutustel oleks kindel alus kõikide vaadete ja kogu informatsiooni arvessevõtmiseks selle üle otsustamisel, kas meetmete kehtestamine on liidu huvides või mitte, võivad kaebuse esitajad, importijad ja neid esindavad ühendused, kasutajate esindajad ja tarbijaid esindavad organisatsioonid tasakaalustava tollimaksu alase uurimise algatamise teates näidatud tähtaja jooksul endast teatada ja komisjonile informatsiooni anda. Informatsioon või selle kokkuvõtte tehakse kättesaadavaks teistele käesolevas lõikes nimetatud osalistele ja neil on õigus sellele vastata.

3. Osalised, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et nad ära kuulataks. Taotlused rahuldatakse, kui need on esitatud lõikes 2 sätestatud tähtaja jooksul ja kui neis on näidatud põhjused, miks need osalised tuleks liidu huvides ära kuulata.

4. Osalised, kes on toiminud lõike 2 kohaselt, võivad esitada arvamusi mis tahes ajutiste tollimaksude kohaldamise kohta. Arvamused peavad laekuma 25 päeva jooksul alates selliste meetmete kohaldamise kuupäevast, et neid arvesse võetaks, ning arvamused või nende kokkuvõtted tehakse kättesaadavaks teistele isikutele, kellel on õigus arvamustele vastata.

5. Komisjon tutvub põhjalikult nõuetekohaselt esitatud teabega ja uurib, mil määral see on representatiivne, ning edastab analüüsi tulemused koos oma arvamusega artiklis 25 osutatud komiteele artiklite 14 ja 15 alusel esitatud meetme eelnõu osana. Komisjon peaks komitee esitatud seisukohti määruses (EL) nr 182/2011 sätestatud tingimuste kohaselt arvesse võtma.

6. Osalised, kes on toiminud kooskõlas lõikega 2, võivad taotleda, et asjaolud ja kaalutlused, mille põhjal lõplik otsus tõenäoliselt tehakse, tehakse neile kättesaadavaks. Selline teave tehakse kättesaadavaks niipalju kui võimalik ning see ei piira komisjoni hilisema võimaliku otsuse kohaldamist.

7. Informatsiooni võetakse arvesse üksnes siis, kui seda toetab tegelik tõendusmaterjal, mis kinnitab selle tõesust.

Artikkel 32

Tasakaalustavate tollimeetmete ja mitmepoolsete meetmete vaheline suhe

Kui importtoote suhtes kehtestatakse vastumeetmed, mis on kehtestatud pärast subsiidiumide lepingu vaidluste lahendamise korra rakendamist, ning kui sellised meetmed on kohased tasakaalustatavate subsiidiumide põhjustatud kahju kõrvaldamiseks, tuleb kõik kõnealuse toote tasakaalustavad tollimaksud viivitamata peatada või vajaduse korral kehtetuks tunnistada.

*Artikkel 33***Lõppsätted**

Käesoleva määruse sätteid ei välista kohaldamast:

- a) liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud lepingutes kehtestatud erinorme;
- b) liidu põllumajandussektorit käsitlevaid määrusi ning nõukogu määrusi (EÜ) nr 1667/2006, ⁽¹⁾ (EÜ) nr 614/2009 ⁽²⁾ ja (EÜ) nr 1216/2009 ⁽³⁾. Käesolev määrus täiendab nimetatud määrusi ning näeb ette erandeid sätetest, mis välistavad tasakaalustavate tollimaksude kohaldamist;
- c) erimeetmeid juhul, kui need ei ole vastuolus GATT 1994 ettenähtud kohustustega.

*Artikkel 34***Aruanne**

Komisjon lisab määruse (EL) 2016/1036 artikli 23 kohasesse Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatavasse kaubanduse kaitsemeetmete kohaldamist ja rakendamist käsitlevasse iga-aastasesse aruandesse teabe käesoleva määruse rakendamise kohta.

*Artikkel 35***Kehtetuks tunnistamine**

Määrus (EÜ) nr 597/2009 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt VI lisas esitatud vastavustabelile.

*Artikkel 36***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 8. juuni 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
A. G. KOENDERS

⁽¹⁾ Nõukogu 7. novembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1667/2006 glükoosi ja laktoosi kohta (ELT L 312, 11.11.2006, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 7. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 614/2009 ovoalbumiini ja laktalbumiini ühise kaubandussüsteemi kohta (ELT L 181, 14.7.2009, lk 8).

⁽³⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1216/2009, millega nähakse ette põllumajandussaaduste töötlemisel saadud teatavate kaupadega kauplemise kord (ELT L 328, 15.12.2009, lk 10).

I LISA

EKSPORDISUBSIIDIUMIDE SELGITUSLOEND

- a) Äriühingule või tootmisharule sõltuvalt eksporditegevusest antavad valitsuse otsesed subsiidiumid.
- b) Valuuta mitteloovutamise süsteem või muu samalaadne tegevus, mis hõlmab ekspordipreemia andmist.
- c) Valitsuse poolt või tema korraldusel eksportsaadetiste riigisisese veo ja prahtimise eest soodsamate tasumäärade kehtestamine kui omamaiste saadetiste puhul.
- d) Valitsusprogrammide kaudu valitsuse või valitsusasutuste poolt otsene või kaudne imporditud või omamaiste toodete või teenuste andmine ekspordikaupade tootmisel kasutamiseks tingimustel, mis on soodsamad kui samasuguste või otseselt konkureerivate toodete või teenuste andmine kasutamiseks kaupade tootmisel omamaiseks tarbimiseks, kui need tingimused on (toodete puhul) soodsamad kui nende eksportijatele maailmaturul kaubanduslikult kättesaadavad ⁽¹⁾.
- e) Eriomaselt ekspordiga seotud täielikud või osalised vabastused, soodustused või edasilükkamised ⁽²⁾ otsete maksude ⁽³⁾ või sotsiaalmaksete suhtes, mida tööstus- või kaubandusettevõtted on maksnud või mis neil tuleb maksta.
- f) Otsete maksude baasi väljaarvutamisel otseselt ekspordi või eksporditegevusega seotud spetsiaalsete mahaarvatiste lubamine üle selle määra, mis on lubatud omamaiseks tarbimiseks mõeldud toodangu puhul.
- g) Kaudsetest maksudest ⁽⁴⁾ vabastused või nendealased soodustused eksporditoodete tootmisel ja jaotamisel suuremal määral, kui omamaiseks tarbimiseks müüdüd samasuguste toodete tootmisel ja jaotamisel.
- h) Vabastused, soodustused või edasilükkamised seoses esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega ⁽⁴⁾ kaupadelt või teenustelt, mida kasutatakse eksporditoodete tootmisel, mis ületavad vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi seoses samasuguste esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega toodetelt või teenustelt, mida kasutatakse omamaiseks tarbimiseks müüdüvate samasuguste toodete tootmisel tingimusel, et eksporditoodete puhul võib siiski teha vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi seoses esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega isegi siis, kui omamaiseks tarbimiseks müüdüd samasuguste toodete puhul ei ole tehtud vabastusi, soodustusi ega edasilükkamisi, juhul kui esmaetapi kumulatiivseid kaudseid makse on võetud eksporditoodete tootmisel tarbitud sisenditelt (arvestades maha hariliku kaonormi) ⁽⁵⁾. Käesolevat punkti tuleb tõlgendada kooskõlas II lisa sisalduva juhendiga sisendite tarbimise kohta tootmisprotsessis.
- i) Impordimaksude ⁽⁴⁾ osalised või täielikud tagastamised suuremal määral kui eksporditoodete tootmisel tarbitud imporditud sisenditele määratud maksude puhul (arvestades maha hariliku kaonormi) tingimusel, et teatavatel juhtudel võib äriühing imporditud sisendite asemel siiski kasutada teatavas koguses omamaiseid sisendeid, mis on võrdsed imporditud sisenditega ja millel on nendega sama kvaliteet ja omadused, et saada kasu käesolevast sättest, kui import ja vastavad eksporditehingud toimuvad mõlemad vastuvõetava aja jooksul, mis ei ületa kahte aastat.

⁽¹⁾ „Kaubanduslikult kättesaadav“ – valiku tegemine kodumaiste ja imporditud toodete vahel ei ole piiratud ja sõltub ainult kaubanduslikest kaalutlustest.

⁽²⁾ Edasilükkamine ei pea endast kujutama ekspordisubsiidiumi, kui võetakse näiteks asjakohast intressimaksu.

⁽³⁾ Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „otsesed maksud“ – maksud palgalt, kasumilt, intressidelt, renditasult, autoritasult ja kõigilt muudelt sissetulekutelt ning kinnisvaramaks,
- „impordimaksud“ – tariifid, tollimaksud ja teised rahalised maksed, mida ei ole käesolevas joonealuses märkuses mujal loetletud ja mida võetakse importkaupadelt,
- „kaudsed maksud“ – müügi-, aktsiisi-, käibe-, VAT-, frantsiisi-, tempel-, võõrandamis-, lao- ja seadme-, piiri- ja kõik muud maksud, välja arvatud otsesed maksud ja impordimaksud,
- „esmaetapi kaudsed maksud“ – maksud, mida võetakse toote valmistamisel otseselt või kaudselt kasutatavatel kaupadelt ja teenustelt,
- „kumulatiivsed kaudsed maksud“ – mitmeetapilised maksud, mida võetakse pärastise maksu krediteerimise mehhanismi puudumisel, kui ühel tootmisetapil maksustatavaid kaupu või teenuseid kasutatakse järgmisel tootmisetapil,
- „maksusoodustused“ – hõlmab maksude tagastamist või vähendamist,
- „soodustused või tagastamised“ – hõlmab täielikku või osalist impordimaksudest vabastamist või nende edasilükkamist.

⁽⁴⁾ Vt punkti e joonealune märkus 2.

⁽⁵⁾ Punkti h ei kohaldata käibemaksu süsteemide puhul ning piirimaksu täpsustamise puhul nende asemel; ülemääraste soodustuste probleemi käibemaksu puhul on käsitletud üksnes punktis g.

Käesolevat punkti tuleb tõlgendada kooskõlas II lisas sisalduva juhendiga sisendite tarbimise kohta tootmisprotsessis ja kooskõlas III lisas sisalduva juhendiga asendamise puhul kasutatavate tagastussüsteemide tunnistamise kohta ekspordisubsiidiumideks.

- j) Valitsuste (või valitsuste kontrollitavate eriasutuste) antavad ekspordikrediidi garanteerimise või kindlustusprogrammid, kindlustus- või garantiiprogrammid eksporditoodete maksumuse tõusu vastu või vahetuskursiriski programmid selliste preemiamäärade eest, millest ei piisa programmide pikaajaliste tegevuskulude ja kahjude katmiseks.
- k) Valitsuste (või valitsuste kontrollitavate ja/või valitsuste hallatavate eriasutuste) antavad ekspordikrediidid, mille intressimäär on väiksem kui see, mida nad tegelikult peaksid maksma selliselt rakendatud vahendite eest (või peaksid maksma, kui nad laenaksid rahvusvahelisel kapitaliturul sama tähtajaga ja teiste krediitingimustega ning samas vääringus kui kõnealune ekspordikrediit), või nende poolt eksportijate või rahandusametite tehtud kõigi või osa kulutuste katmine, mis tehti krediitide saamisel ning ulatuses, milles neid kasutatakse ekspordikrediidi tingimuste oluliste eeliste tagamisel.

Kui aga WTO liige osaleb ametliku ekspordikrediidi alases rahvusvahelises kohustuses, kuhu 1. jaanuaril 1979 kuulus vähemalt kaksteist WTO algliiget (või järgnevas kohustuses, mille need algliikmed on vastu võtnud), või kui WTO liige tegelikult kohaldab asjakohase kohustuse intressimäära, ei peeta ekspordikrediiti, mis on vastavuses nende sätetega, ekspordisubsiidiumiks.

- l) Kõik muud eelarvelised maksed, mis moodustavad ekspordisubsiidiumi GATT 1994 XVI artikli tähenduses.

—

II LISA

JUHEND SISENDITE TARBIMISE KOHTA TOOTMISPROTSESSIS ⁽¹⁾

1. Kaudsete maksude vähendamise süsteemid võimaldavad vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi seoses esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega, mida võetakse eksporditava toote valmistamisel kasutatavatelt sisenditelt (arvestades maha hariliku kaonormi). Samamoodi võimaldavad tagastamissüsteemid teha soodustusi või tagastusi seoses impordimaksudega, mida võetakse eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisenditelt (arvestades maha hariliku kaonormi).
2. I lisa „Ekspordisubsiidiumide selgitusloend“ punktides h ja i on viidatud terminile „eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisendid“. Vastavalt punktile h võivad kaudsete maksude vähendamissüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nad võimaldavad esmaetapi kumulatiivsete kaudsete maksudega seotud vabastusi, soodustusi või edasilükkamisi suuremas summas kui tegelikud maksud, mida võetakse eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisenditelt. Vastavalt punktile i saavad tagastamissüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nad põhjustavad impordimaksudega seotud soodustamist või vähendamist suuremas summas, kui tegelikult võetakse eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisenditelt. Mõlemas punktis on tingimuseks seatud hariliku kaonormi mahaarvestamine järeldustes, mis puudutavad eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisendeid. Punktis i on sätestatud ka asendamine, kui see on asjakohane.
3. Kui vastavalt käesolevale määrusele toimetatava tasakaalustava tollimaksu uurimise raames kontrollitakse, kas sisendeid tarbitakse eksporditoote tootmiseks, peab komisjon üldjuhul toimima järgmiselt.
4. Kui väidetakse, et kaudsete maksude vähendamise- või tagastamissüsteem kujutab endast subsiidiumi kaudsete maksude või eksporditava toote valmistamisel tarbitud sisendite impordimaksude liigse vähendamise või liigse tagastamise tõttu, peaks komisjon üldjuhul kõigepealt kindlaks tegema, kas ekspordiriigi valitsus omab ja kohaldab mingit eksporditoote valmistamisel tarbitavate sisendite laadi ja koguse kontrollimise süsteemi või menetlust. Kui tehakse kindlaks, et sellist kontrollisüsteemi või -menetlust kohaldatakse, peaks komisjon seejärel üldjuhul uurima seda süsteemi või menetlust, et näha, kas see on põhjendatud ja tõhus seatud eesmärgi saavutamiseks ning põhineb ekspordiriigi üldtunnustatud äritavadel. Komisjon võib pidada vajalikuks kooskõlas artikli 26 lõikega 2 korraldada teatavaid praktilisi katseid, et kontrollida teavet või veenduda, et süsteemi või menetlust kohaldatakse tõhusalt.
5. Kui ei ole sellist kontrollisüsteemi või -menetlust, kui see ei ole põhjendatud või kui see on sisse seatud ja seda peetakse põhjendatuks, kuid leitakse, et seda ei kohaldata või ei kohaldata tõhusalt, peaks ekspordiriik korraldama edasise kontrolli tegelikult kasutatavate sisendite põhjal, tegemaks kindlaks, kas on esinenud liigmaksid. Kui komisjon on seda vajalikuks pidanud, toimetatakse edasist uurimist kooskõlas punktiga 4.
6. Komisjon peaks üldjuhul käsutama sisendeid füüsiliselt inkorporeerituna, kui neid sisendeid kasutatakse tootmisprotsessis ja need on eksporditootes füüsiliselt olemas. Sisend ei pea lõpptootes olema samal kujul, kui tootmisprotsessi sisenedes.
7. Eksporditoote valmistamisel tarbitud teava sisendi koguse kindlakstegemisel võetakse üldjuhul arvesse harilikku kaonormi ning sellist kadu tuleb üldjuhul käsitada eksporditoote tootmisel tarbituna. Mõiste „kadu“ tähendab antud sisendi niisugust osa, millel pole tootmisprotsessis iseseisvat funktsiooni, mida ei tarbita eksporditoote valmistamisel (sellistel põhjustel nagu ebatõhusus) ja mida seesama tootja ei taasta, kasuta ega müü.
8. Kui komisjon määrab, kas väidetav kaonorm on harilik, peab ta üldjuhul vajalikul määral arvesse võtma tootmisprotsessi, ekspordiriigi tootmisharu keskmisi kogemusi ja muid tehnilisi tegureid. Komisjon peab

⁽¹⁾ Tootmisprotsessis tarbitud sisendid on füüsiliselt inkorporeeritud sisendid, tootmisprotsessis kasutatud energia, kütus ja õli ning katalüsaatorid, mida tarbitakse nende kasutamisel eksporditoote saamiseks.

meeles pidama, et tähtis on küsimus, kas ekspordiriigi võimuorganid on põhjendatult välja arvutanud kao suuruse, kui seda suurust tahetakse kasutada tolli- või muu maksu vähendamisel või soodustuste tegemisel.

III LISA

**JUHEND ASENDAMISE PUHUL KASUTATAVATE TAGASTUSSÜSTEEMIDE TUNNISTAMISE KOHTA
EKSPORDISUBSIIDIUMIDEKS**

I

Tagastussüsteemid võimaldavad hüvitada või tagastada impordimakse nendelt sisenditelt, mida tarbitakse teise toote tootmisprotsessis, kui see eksporttoode sisaldab omamaiseid sisendeid, millel on sama kvaliteet ja samad tunnused nagu asendatud importsisenditel. Vastavalt I lisa punktile i võivad asendamise puhul kasutatavad tagastussüsteemid kujutada endast ekspordisubsiidiumi määral, mil nende tulemusena tagastatakse suurem summa kui impordimaks, mis algselt võeti imporditud sisenditelt, mille suhtes nõutakse tagastamist.

II

Kui vastavalt käesolevale määrusele tehtava tasakaalustava tollimaksu uurimise raames uuritakse millist tahes asendamise puhul kasutatavat tagastussüsteemi, peab komisjon üldjuhul toimima järgmiselt:

1. I lisa punktis i on määratud, et omamaised sisendid võivad asendada imporditud sisendeid eksporttoote tootmisel, kui need sisendid on võrdses koguses ning kui nende kvaliteet ja tunnused on samad kui asendatud importsisenditel. Tähtis on kontrollisüsteemi või -menetluse olemasolu, sest see võimaldab ekspordiriigi valitsusel tagada ja näidata, et sisendite kogus, mille suhtes nõutakse tagastamist, ei ületa samalaadsete eksporttoodete kogust mis tahes kujul ja et impordimakse ei tagastata rohkem, kui algselt kõnealustelt imporditud sisenditelt on võetud;
2. kui väidetakse, et asendamise puhul kasutatav tagastussüsteem kujutab endast subsiidiumi, peab komisjon üldjuhul kõigepealt kindlaks tegema, kas ekspordiriigi valitsus omab ja kohaldab kontrollisüsteemi või -menetlust. Kui tehakse kindlaks, et sellist süsteemi või menetlust kohaldatakse, peab komisjon seejärel üldjuhul uurima seda kontrollimenetlust, et näha, kas see on põhjendatud ja tõhus seatud eesmärgi saavutamiseks ning põhineb ekspordiriigi üldtunnustatud äritavadel. Sel määral, mil tehakse kindlaks, et menetlus vastab antud kontrollile ja seda rakendatakse tõhusalt, eeldatakse, et subsiidiumi ei ole. Komisjon võib pidada vajalikuks korraldada vastavalt artikli 26 lõikele 2 teatavaid praktilisi katseid, et kontrollida teavet või veenduda, et kontrollimenetlust kohaldatakse tõhusalt;
3. kui ei ole sellist kontrollimenetlust, kui see ei ole põhjendatud või kui see on sisse seatud ja seda peetakse põhjendatuks, kuid leitakse, et seda tegelikult ei kohaldata või ei kohaldata tõhusalt, võib subsiidium olla olemas. Sellistel juhtudel peaks ekspordiriik korraldama edasise kontrolli tegelike asjassepuutuvate tehingute põhjal, et teha kindlaks, kas on esinenud liigmakseid. Kui komisjon seda vajalikuks peab, toimetatakse edasist uurimist kooskõlas punktiga 2;
4. asjaolu, et on olemas asendamise puhul toimuva tagastamise säte, mille alusel eksportijatel lubatakse valida teatavaid importsaadetisi, mille suhtes võib nõuda tagastamist, ei loeta iseenesest subsiidiumi andmiseks;
5. ülemäärane impordimaksude tagastamine I lisa punkti i tähenduses loetakse asetleidvaks siis, kui valitsused maksavad intressi mis tahes summade eest, mida makstakse tagasi tagastussüsteemide alusel määral, mil intressi on tegelikult makstud või tuleb maksta.

IV LISA

(Käesolevas lisas taasesitatakse põllumajanduslepingu 2. lisa. Kõiki mõisteid ja väljendeid, mis on siin määratlemata ja mis ei ole selgituseta mõistetavad, tuleb tõlgendada nimetatud lepingu kontekstis.)

OMAMAINE TOETUS: VÄHENDAMISKOHUSTUSTEST VABASTAMISE ALUS

1. Omamaised toetusmeetmed, mille suhtes taotletakse vähendamiskohustustest vabastamist, peavad vastama põhinõudele, et neil puudub üldse või on vähesel määral kaubandust kahjustav mõju või mõju tootmisele. Järelikult peavad kõik meetmed, mille suhtes taotletakse vabastamist, vastama järgmistele põhikriteeriumidele:
 - a) kõnesolev toetus (kaasa arvatud valitsuse saamata jäänud tulu) antakse eelarveliste valitsusprogrammide kaudu, mis ei sisalda ülekandeid tarbijatelt, ning
 - b) kõnesolev toetus ei mõju hinnatoetuse andmisena tootjale,pluss allpool kirjeldatud poliitikapõhised kriteeriumid ja tingimused.

Riiklikud teenusprogrammid

2. Üldteenused

Seda liiki poliitika hõlmab kulutusi (või saamata jäänud tulu) programmidele, mis pakuvad teenuseid või eeliseid põllumajandusele või maakogukonnale. Sinna ei kuulu otsemaksed tootjatele või töötlejatele. Need programmid, mis sisalduvad järgnevas nimekirjas, kuid ei piirdu sellega, peavad vastama punktis 1 esitatud üldkriteeriumidele ja allpool kirjeldatud poliitikapõhiste kriteeriumidele:

- a) uurimistöö, kaasa arvatud üldine uurimistöö, keskkonnaprogrammidega seotud uurimistöö ja teatud toodetega seotud uurimisprogrammid;
- b) kahjurite ja haiguste tõrje, kaasa arvatud üldised ja tooteomased kahjurite ja haiguste tõrje meetmed, nagu varase hoiatuse süsteemid, karantiin ja likvideerimine;
- c) koolitusteenused, kaasa arvatud nii üld- kui ka erikoolitus;
- d) teabelevi- ja nõustamisteenused, kaasa arvatud teabe ja uurimistöö tulemuste tootjate ja tarbijateni jõudmise hõlbustamise vahendid;
- e) inspekteerimisteenused, kaasa arvatud üldinspekteerimisteenused ja teatud toodete inspekteerimine tervishoiu, ohutuse, sortimise või standardimise eesmärgil;
- f) turundus- ja reklaamiteenused, kaasa arvatud turuinfo, teatud toote alane nõustamine ja reklaam, kuid välja arvatud kulutused lähemalt määratlemata otstarbeks, mida müüjad saaksid kasutada müügihinna alandamiseks või mis võiks anda ostjatele otsest majanduslikku kasu, ning
- g) infrastruktuuriteenused, sealhulgas elektrivõrk, teed ja muud transpordivahendid, turu- ja sadamarajatised, veevarustus, tammid ja kuivendussüsteemid ning keskkonnaprogrammidega seotud infrastruktuuritööd. Kõigil juhtudel tuleb kulutused suunata üksnes kapitaalhituste varustamiseks või rajamiseks, siia hulka ei saa lugeda talurajatiste subsideeritud varustamist, kui need ei ole seotud üldkasutatava kommunaalteenuste võrguga. See ei või hõlmata sisendite või tegevuskulude subsiidiume ega sooduskasutusmaksu.

3. Riigivaru loomine toiduainetega kindlustamiseks ⁽¹⁾

Kulutused (või saamata jäänud tulu) seoses toodete varude kogumise ja hoidmisega, mis moodustavad riigi õigusaktidega määratud toiduainetega kindlustamise programmi lahutamatu osa. See võib hõlmata riigiabi toodete eraladustamise kui sellise programmi osa tarbeks.

Varude hulk ja kogumine peab vastama varem kindlaksmääratud eesmärgile, mis on seotud ainult toiduainetega kindlustamisega. Varude kogumis- ja jaotamisprotsessi finantseerimine peab olema selgesti arusaadav. Riik ostab toiduaineid antud ajal kehtivate turuhindadega ja müüki toiduainetega kindlustamise varudest ei toimu madalama hinnaga, kui on vastava kvaliteediga kõnesoleva toote antud ajal kehtiv siseturuhind.

4. Omamaine toiduabi ⁽²⁾

Kulutused (või saamata jäänud tulu) seoses omamaise toiduabi andmisega puudust kannatavatele elanikkonnakihtidele.

Toiduabi saamise õigus tuleb kindlaks teha selgete kriteeriumide põhjal, mis on seotud toitumisalaste eesmärkidega. Sellist abi antakse abivajajatele toiduainete otsese jaotamisena või niisuguste vahendite andmisena õigustatud saajatele, mis võimaldab neil osta toitu turu- või subsideeritud hinnaga. Riik ostab toiduaineid kehtivate turuhindadega ning abi finantseerimine ja haldamine peab olema selgesti arusaadav.

5. Otsemakset tootjatele

Otsemaksete (või saamata jäänud tulu, kaasa arvatud mitterahaliste maksete) kaudu tootjatele antav abi, mille puhul taotletakse vähendamiskohustusest vabastamist, peab vastama punktis 1 esitatud põhikriteeriumidele ja punktides 6 kuni 13 esitatud erikriteeriumidele, mis kehtivad otsemakse üksikliikide puhul. Kui vähendamisest vabastamist taotletakse mõne muu olemasoleva või uut liiki otsemakse puhul, mida ei ole määratletud punktides 6 kuni 13, siis peab see vastama lisaks punktis 1 mainitud üldkriteeriumidele ka punkti 6 alapunktides b kuni e sätestatud kriteeriumidele.

6. Toodanguga sidumata sissetulekutoetus

- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide alusel, nagu sissetulek, tootja- või maomanikustaatus, tootmistegurite kasutamine või tootmistase määratletud ja fikseeritud baasperioodil.
- b) Selliste maksete suurus ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmise liigi ega mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv), millega tootja tegeleb ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.
- c) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud omamaiste ega rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad mis tahes tootmise suhtes, millega tegeldakse ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.
- d) Selliste maksete suurus ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmistegurite kasutamisega ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine sellel.
- e) Selliste maksete saamiseks ei nõuta mingit tootmist.

7. Valitsuse finantsosalus tulukindlustuse ja puhastulu kindlustamise programmides

- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks saamata jäänud tuluga, arvestades ainult põllumajandusest saadavat tulu, mis ületab 30 % keskmisest kogutulust või sellele vastavast puhastulust (välja arvatud samast või sarnastest kavadest saadud maksed) eelneva kolme aasta jooksul või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest, välja arvatud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja. Igal nendele tingimustele vastaval tootjal on õigus saada selliseid makseid.

⁽¹⁾ Käesoleva lisa punktis 3 loetakse käesoleva punkti sätetele vastavaks arengumaade toiduainetega kindlustamise riigivaru programme, mis toimivad arusaadavalt ja mida teostatakse kooskõlas ametlikult avaldatud objektiivsete kriteeriumide või juhustega, sealhulgas programme, mille raames toiduainevarusid toiduainetega kindlustamise eesmärgil soetatatakse ja jaotatakse kindlate hindadega eeldusel, et soetushinna ja välise võrdlushinna vahet arvestatakse toetuse liitmääras.

⁽²⁾ Käesoleva lisa punktides 3 ja 4 loetakse toiduainetega varustamist subsideeritud hinnaga, et mõõdukate hindadega regulaarselt rahuldada arengumaade vaeste linna- ja maelanike vajadust toiduainete järele, käesoleva punkti sätetele vastavaks.

- b) Selliste maksetega kompenseeritakse kuni 70 % tootja saamata jäänud tulust sellel aastal, kui tal on õigus hakata saama niisugust abi.
 - c) Kõikide selliste maksete suurus sõltub ainult tulust; see ei ole seotud tootja realiseeritud toodangu liigi ja mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv) ega sellise toodangu suhtes kehtiva omamaise või rahvusvahelise hinnaga ega kasutatud tootmisteguritega.
 - d) Kui tootja saab samal aastal makseid käesoleva punkti ja punkti 8 alusel (loodusõnnetusabi), peab selliste maksete kogusumma olema väiksem kui 100 % tootja saamata jäänud tulust.
8. Loodusõnnetusabimaksud (tehtud otse või valitsuse finantsosaluse kaudu saagi kindlustamise kavades)
- a) Selliste maksete saamise õigus tekib ainult pärast seda, kui valitsusorganid on ametlikult tunnistanud, et loodusõnnetus või samalaadne õnnetus (kaasa arvatud haiguspuhangud, kahjurite järsk levik, tuumaõnnetused ja sõda kõnealuse liikme territooriumil) on juhtunud või kestab, ning see määratakse tootmiskadudega, mis ületavad 30 % keskmisest toodangust kolme eelneva aasta jooksul või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest, välja arvatud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja.
 - b) Õnnetusjärgseid makseid rakendatakse ainult seoses tulu, kariloomade (kaasa arvatud loomade veterinaarabiga seotud maksed), maa ja teiste tootmistegurite kadudega, mis on tekkinud loodusõnnetuse tõttu.
 - c) Maksetega ei kompenseerita rohkem kui kadude korvamisega seotud kogukulutused ja nendega ei nõuta ega määratleta tulevase tootmise liiki ega mahtu.
 - d) Õnnetuse ajal tehtud maksed ei ületa alapunktis b sätestatud kriteeriumis määratletud edasise kahju vältimiseks või leevendamiseks vajalikku summat.
 - e) Kui tootja saab samal aastal makseid käesoleva punkti ja punkti 7 alusel (tulukindlustuse ja puhastulu kindlustamise kavad), siis peab maksete kogusumma olema väiksem kui 100 % tootja kogukadudest.
9. Tootjate pensioniprogrammide kaudu antav struktuurilise kohanemise toetus
- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide abil programmides, mille eesmärk on hõlbustada turustatavate põllumajandussaaduste tootmisega tegelevate isikute siirdumist pensionile või mittepõllumajanduslikele tegevusaladele.
 - b) Maksete tingimuseks on, et saajad lõpetavad täielikult ja lõplikult turustatavate põllumajandussaaduste tootmise.
10. Tootmisvahendite vähendamise programmide kaudu antav struktuurilise kohandamise toetus
- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide abil programmides, mille eesmärk on kõrvaldada maa või teised vahendid, kaasa arvatud kariloomad, turustatavate põllumajandussaaduste tootmisest.
 - b) Maksete tingimuseks on maa kõrvaldamine turustatavate põllumajandussaaduste tootmisest vähemalt kolmeks aastaks ning kariloomade puhul loomade tapmisest või kindlast lõplikust realiseerimisest.
 - c) Maksed ei nõua ega täpsusta sellise maa ega teiste vahendite alternatiivset kasutusviisi, mis hõlmab turustatavate põllumajandussaaduste tootmist.
 - d) Maksed ei ole seotud tootmise liigi ega mahuga ega ka omamaiste või rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad tootmisse jäänud maad ja muid vahendeid kasutava tootmise suhtes.
11. Investeeringuabi kaudu antav struktuurilise kohandamise toetus
- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse kindlaks selgete kriteeriumide abil riiklikes programmides, mille eesmärk on abistada tootjate tegevuse rahalist või füüsilist ümberstruktureerimist reageeringuna struktuurilise halvemisele objektiivsele ilmnenisele. Selliste programmidega hõlmatuse õigus võib põhineda ka põllumajandusmaa taaserastamise selgelt määratletud riiklikul programmil.

- b) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmise liigi ega mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv), millega tootja tegeleb ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine neil ning sõltub ainult kriteeriumis e sätestatust.
- c) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud omamaiste ega rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad mis tahes tootmise suhtes, millega tegeldakse ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.
- d) Makseid tehakse ainult sellise aja jooksul, mis on vajalik realiseerimaks investeringut, milleks need on ette nähtud.
- e) Maksed ei volita ega määra mitte mingil viisil saajaid tootma teatud põllumajandussaadusi, välja arvatud nõudmine mitte toota mõnda konkreetset saadust.
- f) Maksed on piiratud summaga, mis on vajalik struktuurilise halvemuse kompenseerimiseks.

12. Keskkonnaprogrammidel põhinevad maksed

- a) Selliste maksete saamise õigus määratakse selgelt määratletud riikliku keskkonna- või looduskaitseprogrammi osana ning selle tingimuseks on valitusprogrammist tulenevate eritingimuste, sealhulgas tootmismeetodite ja sisenditega seotud tingimuste täitmine.
- b) Maksete summa on piiratud lisakulutuste või saamata jäänud tuluga, mis johtuvad valitusprogrammi täitmisest.

13. Piirkondlikel toetusprogrammidel põhinevad maksed

- a) Selliste maksete saamise õigus piirdub ebasoodsate piirkondade tootjatega. Iga selline piirkond peab olema selgelt piiritletud geograafiline ala, millel on määratletud majandus- ja haldusidentiteet ja mida peetakse ebasoodsaks seaduses või määrustes selgelt väljendatud erapooletute ja objektiivsete kriteeriumide alusel, mis näitavad, et piirkonna raskused tulenevad enamast kui ajutistest asjaoludest.
 - b) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud tootmise liigi ega mahuga (kaasa arvatud kariloomade arv), millega tootja tegeleb ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel muul viisil kui selle tootmise vähendamise mõttes.
 - c) Selliste maksete summa ei ole ühelgi antud aastal seotud omamaiste ega rahvusvaheliste hindadega, mis kehtivad mis tahes tootmise suhtes, millega tegeldakse ükskõik millisel aastal pärast baasperioodi, ega põhine nendel.
 - d) Makseid võivad saada ainult abikõlblike piirkondade tootjad, ent need peavad olema üldiselt kättesaadavad kõigile tootjaile sellistes piirkondades.
 - e) Kui toetus on seotud tootmisteguritega, sooritatakse maksed kahaneval määral kõnesoleva tootmisteguri lävetasemest kõrgemal.
 - f) Maksed on piiratud lisakulutuste või saamata jäänud tuluga, mis on seotud põllumajandustootmisega määratud piirkonnas.
-

V LISA

KEHTETUKS TUNNISTATUD MÄÄRUS KOOS MUUDATUSTE LOETELUGA

Nõukogu määrus (EÜ) nr 597/2009

(ELT L 188, 18.7.2009, lk 93)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 37/2014

(ELT L 18, 21.1.2014, lk 1)

Üksnes lisa punkt 18

—

VI LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 597/2009	Käesolev määrus
Artiklid 1–11	Artiklid 1–11
Artikli 12 lõiked 1–4	Artikli 12 lõiked 1–4
Artikli 12 lõige 6	Artikli 12 lõige 5
Artiklid 13 ja 14	Artiklid 13 ja 14
Artikli 15 lõige 1	Artikli 15 lõige 1
Artikli 15 lõike 2 esimene lause	Artikli 15 lõike 2 esimene lõik
Artikli 15 lõike 2 teine lause	Artikli 15 lõike 2 teine lõik
Artikli 15 lõige 3	Artikli 15 lõige 3
Artiklid 16–27	Artiklid 16–27
Artikli 28 lõiked 1–4	Artikli 28 lõiked 1–4
Artikli 28 lõike 5 esimene lause	Artikli 28 lõike 5 esimene lõik
Artikli 28 lõike 5 teine lause	Artikli 28 lõike 5 teine lõik
Artikli 28 lõige 6	Artikli 28 lõige 6
Artiklid 29–33	Artiklid 29–33
Artikkel 33a	Artikkel 34
Artikkel 34	Artikkel 35
Artikkel 35	Artikkel 36
I kuni IV lisa	I kuni IV lisa
V lisa	—
VI lisa	—
—	V lisa
—	VI lisa

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET